

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

M.Kodu: 192837

Sayı: 2007/17 • 4 Mayıs 2007 • 50 YKr

Baskı, terör ve tehditler sökmedi!..**Sınıfın devrimci iradesi****kazandı!..**

*İstanbul: Devletin terörü sökmedi!
Taksim'deki 1 Mayıs yasağına
işçi ve emekçiler son verdi!*

*Çağlayan'dan 1 Mayıs'ın Taksim'ine:
Çok yaşa Valimiz!..
Y. Akkaya*

*Kilitlenen düzen siyaseti çözümü seçim
sandığında görüyor...
Düzenin seçim oyununu boşa çıkarmak
için düzene karşı devrim çizgisi!*

*Düzen içi çatışmada taraf olmayı,
başkaları için savaşmayı reddedelim!
Herkes kendi bayrağı altına!..*

**Demokrasicilik oyunu, darbe
ve özel savaş...**
M. Can Yüce

1 Mayıs'ta Taksim'e çıkıldı!

İÇİNDEKİLER

İşte Taksim, işte 1 Mayıs!	3
1 Mayıs'ın ardından...	4
İstanbul: Devletin terörü sökmedi!	
Taksim'deki 1 Mayıs yaşağına	
işçi ve emekçiler son verdi!	5-6
Zorbalık sökmedi, Taksim'i kazandık! . .	7
Çağlayan'dan 1 Mayıs'ın Taksim'ine:	
Çok yaşa Valimiz!.. - Yüksel Akkaya. . .	8
Fiili sıkıyönetime ve azgın devlet	
terörüne rağmen 1 Mayıs'ta Taksim'e	
çıkıldı!..	9
DİSK-KESK-TMMOB-TTB-TDB'den	
açıklama...	10
Türk-İş'in bölücü-icazetli mitingine işçi	
tepkisi!...	11
Ankara'da coşkulu ve kitlesel 1 Mayıs	12
Adana'da coşkulu ve kitlesel 1 Mayıs!	13
1 Mayıs'ı kazandık,	
önümüzdeki dönemi de kazanacağız! .	14
İzmir'de 1 Mayıs!	15
Düzenin seçim oyununu boşa çıkarmak	
için düzene karşı devrim çizgisi!	
(Orta sayfa).	16-17
Düzen içi çatışmada taraf olmayı,	
başkaları için savaşmayı reddedelim! .	18
Düzen cephesinde çıkar çatışması ve	
seçimler	19
Türkiye'de 1 Mayıs...	20-21
Almanya'da 1 Mayıs	
gösterilerinden...	22-23
İsviçre'de 1 Mayıs	24
Dünyada 1 Mayıs gösterilerinden... . .	25
Merkez Bankası'na göre "yüksek ücret"	
enflasyonu olumsuz etkiliyor!	26
Darbeci generalle kukla Başkan	
Çankaya'da!	27
Füze savunma sistemi gerginliği	
tırmanıyor!	28
Belirleyici olan ulusal ve dinsel aidiyet	
değil sınıfsal konumdur	29
Demokrasıcılık oyunu, darbe ve	
özel savaş... - M. Can Yüce	30
Mücadele Postası	31

Sosyalizm İçin

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2007/17 ● 4 Mayıs 2007

Fiyatı: 50 Ykr

Sahibi ve Y. İşl. Md.: Gülcan CEYRAN EKİNCİ

EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.

Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Mollaşeref Mh. Turgut Özal Cd.
(Millet Cd.) No: 50/10 İstanbul Tel: 0 (212) 621 74 52
Fax: 0 (212) 534 95 90

e-mail: kb1@tnn.net

Web: http://www.kizilbayrak.de

http://www.kizilbayrak.org

http://www.kizilbayrak.com

Baskı: Gün Matbaacılık

İSTANBUL

Tel: 0 (212) 426 63 30

Genel Dağıtım:

YAYSAT

Kızıl Bayrak'tan

Son bir aydır açık bir irade savaşına dönüşen 2007 İstanbul 1 Mayıs çatışmasının galibi işçi sınıfı ve emekçiler oldu. Taksim için toplanma kararlılığı gösteren onbinler; tehditleri, gaz bombalarını, polis jopunu, 30 yıllık Taksim yaşağını ve herşeyden önce devletin dayatmacı tutumunu paçavraya çevirdiler. Sermaye devleti, bu sefer yasaklarının ve bu yasakları uygulamak için kullandığı zorun altında kaldı. Oluşan politik kararlılığın farkına varamayan devlet güçleri polisiye yöntemlerle Taksim iradesini geriletebileceklerini sandılar. Sınıf hareketinin mevcut halinden, sendikal hareketin tablosundan ve devrimci hareketin aşamadığı sınırlardan güç alan düzen cephesinin pervasızca "yasak şehir" haline getirdiği İstanbul, bir kez daha militan bir gösteriye ev sahipliği yaptı.

Fiili-meşru hattın kazandırıcılığı bir kez daha görüldü. Taksim'in emekçilerin gündemi olmadığı ve sınıf hareketinin mevcut şartları içerisinde öncü kesimlerin dahi devlet zoruna karşı cepheden bir duruş sergileyemeyeceği iddiaları tuzla buz oldu. Taksim talebinin meşruluğuna inanan onbinlerin eylemi yalnız sınıf hareketinin sürekli yaşadığı iç güven kaybına set olmadı. Aynı zamanda eylemin birleşik iradesi olan devrimci siyasal güçlerin de kendine olan güvenini artırdı.

Günü kazandık ama bu kazanımın kalıcılaştırılması sorunu çok doğrudan bundan sonra yapılacaklarla ilgilidir. Ve bu kazanımı koşullayan olguların doğru anlaşılması ile mümkündür. Şimdilik

sadece kendimize yönelik şunu söyleyebiliriz. Fiili bir eylem olmasının yarattığı zorluklara ve devletin engellemelerine rağmen yoldaşlarımız 1 Mayıs günü önemli bir inisiyatif göstermişlerdir. Bu durum bağımsız devrimci sınıf çizgisinin "katılımcısı olduğumuz değil örgütleyicisi olduğumuz Taksim eylemi" yaklaşımı ile de Taksim kapılarını 30 yıl sonra açan kitle kararlılığı ile de uyumludur. Yapılması gereken bu inisiyatifli yaklaşımın gündelik sınıf çalışmasına en üst düzeyden yansıtılmasıdır.

***

6 Mayıs'ta Denizler'i anıyoruz. Her 6 Mayıs devrimci kararlılığın, feda ruhunun ve devrime adanmışlığın sembolüdür. İdam sehpasına sonsuz bir inanç ve başeğmez bir yiğitlikle yürüyen devrimimizin "Üç fidanı" muhakkak ki layık oldukları şekilde anılacaklardır.

Denizler'in anması için düzenlenecek merkezi etkinlikleri dışında her çalışma alanımız buna uygun bir planlama içinde olmalıdır.

***

Sermaye düzeni içine girdiği siyasal krizden kurtulamak için bir kez daha seçimlere başvurmak zorunda kalıyor. Seçimlerin sermaye düzeninin krize çözüm olup olmayacağını ise önümüzdeki dönemde netleşecektir.

Sermaye partileri sözde halkın "iradesini" arkalarına alarak yaşadıkları meşruiyet krizini aşmaya çalışıyorlar. Biz de hiç vakit kaybetmeden seçim hazırlıklarına başlamakla ile karşı karşıyayız. Tüm güçlerimiz geçmiş seçim deneyimlerimizi döne döne incelemeli ve başarılı bir seçim kampanyasının örgütlenebilmesi için şimdiden hazırlıklara başlamalıdır.

Parti
değerlendirmeleri-1

Parti
değerlendirmeleri-2

Çıktı!..
Kitapçı ve bayiilerde...

EKSEN YAYINCILIK

EKSEN YAYINCILIK

2007 1 Mayıs'ının özeti:

İşte Taksim, işte 1 Mayıs!

2007 1 Mayıs'ını geride bıraktık. 1 Mayıs günü hem dünyada, hem de Türkiye'de yaygın gösterilerle kutlandı. Türkiye'de 1 Mayıs 2007'ye İstanbul Taksim üzerinden sermaye devleti ile girişilen ve Taksim'in kazanılmasıyla sonuçlanan irade savaşı damgasını vurdu. 2007 1 Mayıs'ı elbette ki asıl olarak İstanbul üzerinden, özellikle de Taksim'de yaşanan ve kazanılan irade savaşı üzerinden değerlendirilecektir. Bundan doğal bir şey olamaz. Fakat önce, Türkiye'nin birçok yerinde işçi ve emekçilerin alanlara çıkarak kutladıkları 1 Mayıs'ın genel tablosuna kabaca göz atmaya çalışalım.

Genel planda ilk göze çarpan şey, 1 Mayıs'ın oldukça yaygın bir biçimde alanlarda kutlanmış olmasıdır. İstanbul, İzmir, Ankara, Adana, Diyarbakır, Bursa gibi büyük kentlerin yanı sıra bir çok ilde ve ilçede işçi ve emekçiler 1 Mayıs'ı kutlamak için alanlara çıkmışlardır. İçişleri Bakanlığı'nın verilerine göre, 1 Mayıs günü 59 ilde tam 79 etkinlik yapılmıştır ve bunların hemen tamamı 1 Mayıs kutlamalarıdır. Kuşkusuz bu ciddi ve işçi-emekçilerin her türlü baskıya ve zorluğa rağmen kendi değerlerine sahip çıkmaya çalıştıklarını gösteren oldukça önemli bir olgudur.

Genel olarak bakıldığında, birçok yerdeki 1 Mayıs kutlamalarına katılımların önceki yılların gerisinde kaldığı görülmektedir. Kitlesellikteki bu azalmayı değişik nedenlerle açıklamak mümkün. 1 Mayıs'ın bu yıl da hafta içine gelmesi katılımı zayıflatmış etkenlerden sadece birisidir. İstanbul'da Taksim yönelimini kırmak için Kadıköy'de ayrı miting düzenleyen Türk-İş pek çok yerelde 1 Mayıs'a dönük elle tutulur bir hazırlık içinde olmamıştır. Türk-İş'e bağlı kimi ilerici sendikaların ya da şubelerinin bu yönlü çabaları elbette söz konusudur. Fakat Türk-İş merkez yönetiminin 1 Mayıs'ı yaygın, kitlesele kutlamak gibi bir sorunu, buna dönük bir hazırlığı olmamıştır. Bu nedenle de önemli sayıda işçinin bulunduğu kentlerde dahi 1 Mayıslar'a sendikaların katılımı son derece sınırlı kalmıştır.

Katılımdaki düşüklüğün gerisindeki bir diğer neden Taksim üzerinden yapılan merkezi katılım çağrılarıdır. DİSK'in dışında kimi sol partilerin ve devrimci güçlerin de Taksim'de merkezi katılım çağrısı yapmaları, diğer kentlerdeki ön hazırlık çalışmalarını ve elbette katılımı ister istemez zayıflatmıştır.

Taksim yönelimini baltalamak için gündeme getirilen Kadıköy mitingi de kitlesellik bakımından zayıf kalmıştır. En iyimser rakamlar dahi Kadıköy'e 10 bin kişilik bir katılımın olduğu yönündedir. Türk-İş korteji ise 3000-3500 kişiden oluşmuştur.

Burada yeri gelmişken Türk-İş kortejlerindeki işçi sayısının yıldan yıla azaldığını da vurgulamış olalım. Gene Kadıköy'de düzenlenen 2005 1 Mayıs mitingine yaklaşık 5 bin kişilik bir kortejle katılan Türk-İş'in kitleleri 2006 yılında 4 bin kişinin altına inmişti. Bu yıl ise 3 bini ancak geçiyordu. Bunu Türk-İş ile tabanındaki işçi kitleleri arasındaki kopuşmanın ve yabancılaşmanın işaretlerinden birisi saymak gerekiyor. Salih Kılıç'ın konuşması sırasında ortaya konulan tepkiler, bu sırada atılan sloganlar ve söylenenler ise tabandaki işçinin 1 Mayıs'ın bölünmesinin asıl sorumlusu olarak Türk-İş yönetimini gördüğünü, kendisi orada olmasına

rağmen pek çok işçinin kalbinin Taksim için attığını anlatıyor. Bunu da Kadıköy mitingine işçi katılımının erimesine etki eden bir faktör olarak not etmek gerekiyor.

1 Mayıs kutlamalarında alanlara çıkan onbinlerce işçi ve emekçi emperyalist saldırganlık ve savaşa, sermayenin sömürü ve yıkım uygulamalarına, emekçileri bölmeye dönük politikalara ve baskılara karşı taleplerini dile getirmişlerdir. 1 Mayıs kürsülerini işçi ve emekçileri düzen içi gerici çatışmalara çekmek, yedeklemek için kullanmaya çalışanlar bu çabalarında istedikleri ölçüde başarılı olamamışlardır. 1 Mayıs mitinglerinde AKP hükümeti en sert tepkilerin hedefi olmuş, fakat bu tepkiyi darbeci generallere desteğe çevirmeye yeltenenlere de çoğu durumda prim verilmemiştir. Adana'da olduğu gibi 1 Mayıs kürsüsünü işçi sınıfının bilincine şovenizm zehirini akıtmak için kullanmaya çalışanlar da gerekli yanıt almışlardır. Ortak refleksler gösterebilen devrimci güçlerin müdahaleleri yanında kimi ilerici sendikalardan da şovenizme karşı anlamlı duruşlar gelmiştir. Örneğin Türk-İş'in etkisinin öne çıktığı İzmir mitinginde alanı Türk bayraklarıyla doldurarak estirilmek istenen gerici rüzgara karşı TÜMTİS'in ve Petrol-İş'in kızıl bayraklarla yürümesi bu noktada son derece anlamlı olmuştur.

Perinçekçi İP çetesi 1 Mayıs öncesinde yayınladığı bildiride şovenizm zehirini işçi sınıfı saflarına taşıma misyonunu sahiplendiğini ve devrimci güçlere olan düşmanlığını açıkça ortaya koymuştu. Bildiride Taksim kararlılığı içindeki devrimci ve ilerici güçlere "bir avuç... bölücü ve sol maskeli vatan düşmanı, Taksim kışkırtmasıyla yine ABD'nin iç çatışma planlarının hizmetindedir" denilerek saldırılmıştı. Bu postal yalayıcıları Türk bayraklarıyla geldikleri 1 Mayıs alanlarına da şovenizm zehirini taşımaya çalıştılar. Fakat İzmir ve Ankara'da hesapları boşa çıktı. Provokasyon girişimleri ve saldırıları devrimci güçler tarafından boşa çıkartıldığı gibi Ankara'da 1 Mayıs alanının da dışına atıldılar. İşçiler ve emekçiler tarafından da sahiplenilen bu tutum anlamlıdır; İP çetesi sınıfa ait eylem ve etkinliklerden gerektiği durumlarda dışlanarak yaratacağı provokasyonlara imkan tanınmamalıdır.

1 Mayıs'a dönük saldırılar Perinçekçi İP çetesinin marifetlerinden ibaret değildi kuşkusuz. Türk-İş'in İstanbul'da Kadıköy'de düzenlediği miting de bu saldırıların diğer bir yüzünü oluşturmaktaydı. Türk-İş'in amacı 1 Mayıs'ı sermayenin icazet sınırları içerisinde tutmak, ya da hiç değilse Taksim yönelimini olabildiği ölçüde zayıflatmaktır. Bu saldırıyı boşa çıkarma konusunda temel sorumluluk ise Türk-İş içerisindeki ilerici güçlere düşüyordu. Fakat belli çabalara rağmen bu konuda anlamlı bir başarı elde edilemedi. Türk-İş'in 1 Mayıs'ı bölmesi engellenemedi. Bunun bir nedeni, Türk-İş içerisindeki ilerici, "solcu" güçlerin önemli bir bölümünün Taksim kararlılığının anlamı konusunda yeterli bilinç açıklığına sahip olmamasıydı. Fakat Salih Kılıç'ın işçiler tarafından protesto edilmesi sırasında görüldüğü gibi, kendini bu ilerici ya da "sol" güçler içinde tanımlayan kimi sendikacıların, Salih Kılıç'ın konuşmasını sağlamak için işçilerin protestolarının önünü kesmeye çalışmaları meselenin daha derinlerde

olduğunu, algılama güçlüğünden ziyade bir aidiyet sorunu yaşadıklarını göstermektedir.

İşte Taksim, işte 1 Mayıs!

Türkiye'nin birçok yerinde şu ya da bu kitlesellikte kutlamalar yapılsa da, 1 Mayıs'la ilgilenen hemen herkesin gözü kulağı İstanbul'daydı. Devrimci güçler ve DİSK tarafından ortaya konulan 1 Mayıs'ı Taksim'de kutlama kararlılığı, süreç içerisinde ortak bir iradeye dönüştürülmüş ve ete kemiğe bürünmüştü. '77 katliamının 30. yılında binlerce işçinin Taksim'e çıkması, sermaye devletinin katliamcı kimliğine güçlü bir ışık tutulması, dahası işçi sınıfının hesap soran bir taraf olarak ortaya çıkması anlamına gelmekteydi. İşin bu yanını gayet doğru bir biçimde kavrayan sermaye devleti daha en başından itibaren Taksim'e çıkılmasına izin verilmeyeceğini ilan etmişti. Bu karar ne şimdilerde "diktatör" ilan edilen valiye, ne de İstanbul'un tarikatçı emniyet müdürüne aitti. Bu kararın altında sermaye düzerinin bekası için çalışan en yüksek, en derin ve en büyük güçlerin imzası bulunmaktaydı.

Gerisi biliniyor. Sermayenin haftalar öncesinden başlayan tehditlerine, 1 Mayıs günü her türlü ölçüyü ve sınırı aşan azgın terörüne rağmen Taksim'e çıkma kararlılığı içindeki işçi ve emekçiler, sendikalar ve devrimci, ilerici güçler geri adım atmadılar. Sabahtan itibaren 17 bin polis ve gene binlerce asker tarafından ablukaya alınmış İstanbul sokakları 1 Mayıs ruhunun ve coşkusunun şahlanışına, birleşik ve militan mücadelenin, devrimci irade ve kararlılığın sayısız örneğine tanıklık etti. İstanbul'u ablukaya alarak, tüm kenti terörize ederek Taksim kararlılığını kırabileceğini hesaplayan sermaye sınıfının oyunu ters tepti. Ödenen bedellere rağmen Taksim 30 yıl sonra yeniden kazanıldı.

Taksim kararlılığı ve Taksim'in kazanılmasının sınıf hareketi açısından anlamı üzerine söylenecekler vardır. Fakat en genel planda söylenecek şey, 2007 1 Mayıs'ının daha bugünden sınıf hareketinin tarihine önemli bir kazanım olarak kaydedildiğidir. 2004'ten itibaren parçalanmış icazetli 1 Mayıs tablosu yerinde müdahalelerle son yıllarda parçalanmış, bu yıl Taksim'e çıkılmasıyla da bu süreçte yeni bir aşamaya gelinmiştir. Taksim bir semboldür, aslında kazanılan, ayağa kaldırılan 1 Mayıs'ın işçi sınıfının mücadele tarihiyle özdeşleşmiş devrimci özüdür.

"Sabahın bir sahibi var!"

İşçi sınıfının, emekçilerin gür sesli ozanı Ruhi Su, '77 1 Mayıs katliamından sonra duygularını "Şişli Meydanı'nda Üç Kız" türküsüyle anlatmış, bu katliamın hesabının bir gün elbet sorulacağına olan inancını da "Sabahın bir sahibi var" diyerek belleklerimize kazımıştır. 2007 1 Mayıs'ında sermayenin kolluk güçlerinin ablukasını büyük bir kararlılıkla parçalayan, gaz bombaları altında Taksim'e yürüyen işçi ve emekçiler, devrimciler ve ilericiler Ruhi Su'nun bu sözünün boşuna söylenmediğini bir kez daha ispatlamışlardır. Gerçekten de "Sabahın bir sahibi var." Ve onlar 1 Mayıs günü Taksim'deydiler. Bedenleriyle ya da yürekleriyle...

1 Mayıs'ın ardından...

Son yılların en görkemli 1 Mayıs kutlamasını geride bıraktık. 2007 1 Mayıs'ı geçmiş 1 Mayıs kutlamalarından farklı olarak tarihteki özgün yerini şimdiden almış bulunuyor. Tarihsel bağlamda ele alındığında, bugün, iki temel sınıfın, burjuvazi ve proletaryanın tarihsel hesaplaşmasının sembolik olarak kendini ifade ettiği en önemli günlerin başında geliyor. Bir yandan baş döndürücü bir hız kazanan güncel siyasal gelişmeler, diğer yandan ise sermayenin işçi sınıfına yönelik saldırılarının yoğunlaşarak sürmesi, bu yıl 1 Mayıs gösterilerini daha da önemli kılıyordu. Fakat iş bununla sınırlı kalmadı. Sermayenin 2007 1 Mayıs kutlamalarına karşı takındığı saldırgan tutum konuya her zamankinden farklı, apayrı bir önem kazandırdı. Zira hem 1 Mayıs'ı ortak bir mutabakatla kutlamaya hazırlanan muhalefet hareketlerinin hem de sermaye devletinin aldığı tutumlar, 1 Mayıs kutlamasının artık bir irade savaşına döndüğünü günler öncesinden gösteriyordu.

Bu yılki 1 Mayıs kutlamalarını önceki yıllarda yaşanan kutlamalardan farklı kılan, devrimci kurumlardan sendikalara ve demokratik kitle örgütlerine kadar geniş bir muhalefet hareketi tarafından örgütlü bir hazırlığa konu edilmesiydi. Bunu destekleyen önemli başka bir yan ise 1 Mayıs'ı kutlama hazırlıklarının içeriğini belirleyen taleplerdi. *'77 kontrgerilla katliamının hesabının sorulması ve faillerinin yakalanıp yargılanması; Taksim'deki 1 Mayıs yasağının kaldırılması ve 1 Mayıs'ın ücretli izin günü kabul edilerek resmi tatil ilan edilmesi*, bu geniş mutabakatın birleştiği başlıklardı. Uzun yıllar sonra yakalanan bu mutabakatın yarattığı güç ve motivasyonun taleplere de yansımış olmasını ayrı bir politik kazanım olarak değerlendirmek gerekiyor.

Bu tabloda eksik kalan ise, politik planda yakalanan mutabakatın 1 Mayıs'ın pratik örgütlenmesi noktasında aynı düzeyde sağlanamamış olmasıydı. Geniş birlikteliğin ve bunun içinde yer alan kurumların tabanları şahsında yaratılan güçlü ve kitlesel bir 1 Mayıs kutlaması beklentisi geriye kalan toplumsal bölükler şahsında yeteri kadar işlenememiştir. Bu konuda verilebilecek örnekler, Devrimci 1 Mayıs Platformu'nun ortak imza kampanyası, afiş ve basın açıklamalarıyla sınırlıdır. Bu çalışmaların daha güçlü ve yaygın yapılmasının önemli bir ihtiyaç olduğu açıktır. Hele hele de 1 Mayıs kutlamalarının sermayeyle bir irade savaşına döndüğü böylesi dönemlerde işçi ve emekçilere 1 Mayıs havasını taşımak, kendi geleneğine ve değerlerine ne pahasına olursa olsun sahip çıkmaya çağırarak daha da önemli olmaktadır. Elbette burada esas sorumluluk devrimcilere düştüğü kadar, sendikaların da hiç değilse kendi kitlesini bu amaç için seferber etmesi zorunludur. Bu alanda özellikle DİSK'in ve bağlı sendikalarının 1 Mayıs kararlılığına ve kitlesel kutlanması isteğine gölge düşüren tutumlar sergilediğini şimdilik belirtmekle yetinelim.

1 Mayıs 2007'yi olumlu olumsuz bir dizi deneyimiyle birlikte geride bıraktık. Ancak 1 Mayıs'ta yüzünü Taksim'e dönmüş olan bütün bir muhalefet hareketinin ve tek tek işçi ve emekçilerin 2 Mayıs'ta daha da güçlü olduklarını ifade etmek kuşkusuz ki abartı olmayacaktır. Nihayetinde sermaye adına ülkeyi ve şehri yönetenlerle girişilen irade savaşı tek başına bir alana girilip girilememesi üzerinden yaşanmamıştır. Asıl saldırıya uğrayan ve tahammül gösterilmeyen işçi sınıfının devrimci inadı ve iradesidir. Sermayenin binbir saldırısı ve eziyetine karşı boyun eğmeme, kendi öz mücadele kültürüne,

geleneklerine ve tarihine sahip çıkma tutumudur.

Savaşın esas galibini belirleyen, savaşta ne kazanıldığı değil ne kaybedildiğidir. Buradan bakıldığında, burjuva kalemşörlerinden birinin ifadesiyle, “derdi Taksim’e girilmesini engellemek değil güç gösterisi yapmak” olan devletin son hafta bir hayli arttırdığı psikolojik terörünün ve 1 Mayıs günü kullandığı şiddetin hükmü sökmemiştir. Bir ara elindeki gazı biten polisin silaha başvurması bile kitlenin kararlılığını geriletmeye yetmemiştir. Taksim'in dört bir yanı polisin kuşatması altındayken kitleler defalarca meydana çıkmaya çalışmış ve bunu başarmıştır.

Şehir dışından İstanbul'a gelen ve Tepeören mevkiinde durdurulan yaklaşık 2 bin kişilik kitle saatlerce polis ve jandarmayla çatışmış, yolu trafiğe kapatmış, kolunun, burnunun kırılması, bir dizi yara almasına karşın çatışarak ve kilometrelerce yürüyerek İstanbul'a ulaşmaya çalışmıştır. Burada da jandarmanın copu ve sıkıdığı kurşunlar kitlenin kararlılığını kırmaya yetmemiştir. Feribotta adeta rehin tutulanlar gemiyi işgal ederek Taksim kararlılığını bayrak ve pankartlarını gemiye asarak ifade etmişlerdir. Taksim'in yakınlarına ulaşmayı başarabilen 8-10 kişilik küçük gruplar bile defalarca çatışarak Taksim'e girmeye çalışmışlardır. Okmeydanı ve 1 Mayıs mahallelerinde olduğu gibi mahallelerinden çıkmalarına yani Taksim'e gitmelerine engel olunarak durdurulmak istenen kitleler saatlerce polisle çatışmış, çatışmalar eylemcileri aşarak mahalle emekçilerinin de katılımıyla sürdürülmüştür.

İstanbul'un onlarca noktasında Taksim yankılandı, Taksim'e gitmesi engellenen her yer Taksim kararlılığıyla dolduruldu. Tam da devletin azgın terörü ve psikolojik harekâtı sayesinde İstanbul'un her yanı eylem alanına dönüştü. Kitlelerin polis vahşeti karşısında aldığı militan tutum o kadar meşru bir zemindeydi ki, en olmadık yalanlarla karalama kampanyasına girişen burjuva medyası ve kalemşörleri bile, alınan militan tutum üzerinden değil bir kampanyaya girişmek, valinin ağzından çıkan yalanları bile kullanmaya temkinli yaklaştılar.

Öte yandan, 1 Mayıs'ı engellemek için alınan

önlemlerin eylemcileri aşarak bütün İstanbullular'ın yaşamını felç etmesi ve bunun ürettiği doğal halk tepkisi devletin “kararlılığı”nı gölgede bıraktı. Üsküdar'da ve Boğaz köprülerinde yüzlerce insanın katıldığı, valiyi ve emniyeti protesto eden kendiliğinden eylemler gerçekleşti.

1 Mayıs'ın ardından geriye bıraktıklarına bakıldığında, '77 1 Mayıs'ında kazanan işçi sınıfı ve emekçiler olmuştur. Kazanım tek başına Taksim'e girilmesi de değildir. Devletin gerçek bir harekâta çevirdiği 1 Mayıs'ı engelleme girişimi sonuçsuz kalmış, '77 şehitlerinin anısına ve kızıl 1 Mayıs geleneğine sahip çıkılmıştır. Üstelik kimi sendikaların ürkek tutumuna rağmen, kararlı tutum devrimcilerle sınırlı kalmayıp geniş bir işçi ve emekçi kitlesi tarafından ortaya konulabilmiştir. Bu irade savaşında işçi sınıfı ve emekçilerin uzun yıllardır kaybettiği militan ve kararlı tutum, 1 Mayıs'ı Taksim'de kutlama isteği şahsında tekrar kazanılmıştır. Savaşın gerçek galibi de bu militan tutumdur.

Kayıp ise, kırılan kol, kafa ve yenilen cop ve gaz bombası olmuştur. Uğranılan bu saldırılar ise, devletin katliamcı kimliğine, akla gelmedik yöntem ve araçlarla kitlelerin en meşru hak arama girişimlerini bastırma çabası karşısında bir kayıp değil olsa olsa bir onurdur. Bu onur ise işçi sınıfının yüzyıllık geleneğine militan bir tutumla sahip çıkanlara aittir.

Sermaye devleti açısından ise bir kazanım söz konusu değildir. Ne Taksim'e sokmayacağız tehditi sökmüştür ne de kitlesel 1 Mayıs kutlaması engellenebilmiştir. Zira İstanbul'un her yanı eylem alanına dönüşmüştür. Eylem halindeki kitleler tek noktada birleşmemiş olsalar bile, devletin yaratmaya çalıştığı atmosfer, işçi ve emekçilerin 1 Mayıs'a katılım için yola çıkmasının önüne geçememiştir.

Bu yılın 1 Mayıs'ı işçi ve emekçilere karşı güvensizlik taşıyanlara, “çağırıyoruz duyarsız davranıyorlar, işçiler hazır değil” gibi bahanelerle çeşitli görevlerden kaçan sendikacılara ders olmalıdır. Değil militan tutum almak, devletin saldırganlığı ve yasakçı zihniyeti karşısında bir parça kararlı ve tutarlı davranıldığında, bu kararlılığın kitlelerin elinde nasıl bir militanlığa büründüğü, “görmek isteyenler” açısından rahatlıkla görülebilmektedir.

İstanbul: Devletin terörü sökmedi!

Taksim'deki 1 Mayıs yasağına işçi ve emekçiler son verdi!

Günlerdir sürdürülen fiili sıkıyönetim uygulamaları, Taksim'i işçi ve emekçilere kapalı tutmakta ısrarlı olan sermaye devleti tarafından azgın bir terörle 1 Mayıs günü de sürdürüldü. Sermayenin kolluk güçlerinin hemen her noktada gerçekleşen saldırılarına rağmen işçi ve emekçilerin Taksim kararlılığı kırılmadı.

1 Mayıs 2007 Taksim eylemine katılmak için işçiler, emekçiler ve devrimciler sabah erken saatlerde Dolmabahçe, Kabataş ve Beşiktaş'taki buluşma noktalarında biraraya gelmeye başladılar. Tüm engellemelere rağmen toplanma noktalarına akan binlerce insan, militan bir direniş ortaya koyarak defalarca polisle çatıştı. Gaz bombasına, polis copuna karşı Taksim istek ve iradesi galip geldi. '77 katliamın 30. yılında Taksim ve civarı kararlı bir 1 Mayıs kutlamasına sahne oldu.

Saat 7.30-11.00 Dolmabahçe:

Dolmabahçe'deki buluşma yerine ilk olarak Devrimci 1 Mayıs Platformu'nun da içinde bulunduğu 1 Mayıs Tertip Komitesi geldi. Polis burada Tertip Komitesi'ni ablukaya aldı. DİSK Genel Sekreteri Musa Çam, KESK Genel Sekreteri Abdurrahman Daşdemir, KESK YK üyesi Sevgi Göğçe, Nakliyat- İş Sendikası Genel Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu, Dev Sağlık-İş Sendikası Genel Sekreteri Arzu Çerkezoğlu, TMMOB Merkez Konseyi Üyesi Hüseyin Yeşil, yasal sol parti temsilcileri ile Devrimci 1 Mayıs Platformu temsilcilerinin aralarında bulunduğu komite gözaltına alındı. Gözaltı saldırısı, Genel-İş Sendikası Sekreteri Kani Beko'nun da içinde olduğu 4 DİSK Yöneticisi ve TTB üyesi 4 kişinin daha gözaltına alınması ile devam etti.

Bu gözaltılardan sonra Dolmabahçe ve çevresinde polis tam bir terör havası estirdi. Olayları görüntülemeye çalışan basın emekçileri de dahil olmak üzere bu alana gelen herkes polisin saldırısına maruz kaldı.

Önce Dev Sağlık-İş Genel Başkanı Doğan Halis bir açıklama yaparak bu saldırıları kınadı. Arkasından pankart açarak İnönü Stadı'na doğru yürüyüşe geçen Sine-Sen üyeleri polisin gaz bombası ve tazyikli su ile yaptığı müdahaleye direnerek dağınık halde bulunan kitlenin toparlanmasında önemli bir rol oynadı. Pankartlarını kapatmamakta direnen, aralarında Nur Süer'in de bulunduğu sendika üyeleri gözaltına alındı. Sine-Sen'den sonra polis toparlanmaya çalışan kitleye müdahale etmeye çalışırken, bu sefer "Topkapı işçileri" pankart açarak yürüyüşe geçti. Polisin sert müdahalesine kararlı bir tutumla karşı koyan 11 işçi yaka paça gözaltına alındı. Hızını alamayan polis bu arada Topkapı işçilerini gözlemlemeye çalışan Radikal gazetesi muhabirini de gözaltına aldı.

Kolluk güçlerinin Dolmabahçe buluşmasını engelleme tutumuna karşı sendika ve meslek odaları yöneticilerinin Gümüşsuyu üzerinden başlattığı Taksim yürüyüşüne kadar, yani saat 11.00'e kadar yüzlerce kişi, defalarca orada toplanmakta ısrar etti ve polis saldırıları karşısında direndi. Farklı farklı siyasal gruplardan yüzlerce eylemci ile polis arasında süren

çatışma belli aralıklarla devam etti. Polisin Dolmabahçe'ye yürünmesine engel olma tutumuna karşı eylemciler alanı 4 kez zorladı. Bu yönde yaklaşık 150 kişi gözaltına alındı.

Saat 8.30-10.30 Beşiktaş

Dolmabahçe'ye yürüyüşe geçmek üzere Beşiktaş'ta buluşma kararı alan birçok kurum sabah erken saatlerde buluşma yerine geldiler.

Saat 9.00'da toplanmaya çalışan ve ağırlığını TKP'lilerin ve Halkevleri'nin oluşturduğu eylemcilere polis müdahale etti. Müdahale sonucu birçok eylemci yaralanırken, onlarcası gözaltına alındı. Ara sokaklara çekilen eylemcilerle polis arasındaki çatışmalar yer yer devam etti.

Bu arada Beşiktaş'ta birçok okul tatil edildi. Öğretmenler öğrencileri evlerine yolladı. Polisin bir ara okullardan çıkan lise öğrencilerine saldırdığı görüldü.

Bu süre zarfında eylemciler Beşiktaş İhlamur Dere Caddesi üzerinde toplanmaktaydı. Polis, *Ekim Gençliği* okurlarının da içinde bulunduğu yaklaşık 250 kişilik kitleye panzer ve yoğun biber gazı ile saldırdı. Daha sonra dağılan eylemcilerle polis arasında Şair Nedim Caddesi üzerinde çatışma çıktı.

Daha sonra bir grup eylemci Beşiktaş Evlendirme Dairesi'ne doğru çekildi. Burada da polisle çatışmalar devam etti.

Bu çatışmalardan yaklaşık yarım saat sonra bu sefer Barbaros Bulvarı'ndan yürüyüşe geçen HKM'lilerle polis arasında çatışma çıktı.

Olaylar sürerken polisin esnafa zorla dükkanlarını kapattırıldığı görüldü. Bu sırada Beşiktaş halkından bazılarının evlerin penceresinden polisin saldırgan tutumuna karşı sesleri duyuldu. Bu sırada Beşiktaş halkından bazılarının evlerin penceresinden polisin saldırgan tutumuna karşı sesleri duyuldu.

Saat 11.00 -11.45 Maçka-Gümüşsuyu

Süleyman Çelebi ve diğer emek örgütü yöneticilerinin Dolmabahçe'ye gelmesi üzerine yapılan pazarlıklar sonunda Gümüşsuyu'ndan Taksim'e yürüyüşe geçildi. Otobüslerle gelen DİSK'lilere polis araçlarla Kazancı Yokuşu'na çıkmayı dayattı. Bunu kabul etmeyen DİSK'liler otobüslerden inerek, Gümüşsuyu üzerinden yürüyüşe geçtiler. Etrafta bekleyen eylemcilerin de katılımıyla yaklaşık 250 kişi Taksim Kazancı Yokuşu'na ulaştı. Yürüyüş boyunca polisin kordona aldığı kitleye müdahale olmadı.

DİSK üyeleri Kazancı'ya ulaşmak üzereyken, Taksim'e çıkmak isteyen 50-60 kişilik bir grup Maçka'da yol kesti. Çevik kuvvet ekiplerinin anında müdahale edemediği alana ilk olarak panzerle müdahale edilmeye çalışıldı. Bunun üzerine eylemciler panzere taşlarla karşılık verdi. Daha sonra çevik kuvvet ekiplerinin gelmesi ile çatışma ara sokaklara taşındı.

Saat 12.00-16.00 Taksim

Gümüşsuyu'ndan gerçekleştirilen yürüyüşün ardından ağırlığını DİSK üyelerinin oluşturduğu 250 kişilik kitle alkışlar ve sloganlarla Kazancı Yokuşu'na geldi. Taksim Meydanı çevresinde bulunan binden fazla kişi "İşte 1 Mayıs, işte Taksim!" sloganları atarak DİSK kitleleri ile buluştu. Taksim yasağı fiilen parçalandı.

Kazancı Yokuşu'nda '77 1 Mayıs'ında katledilen 36 işçi ve emekçi anısına kısa bir anma yapıldı. Saygı duruşunun ardından kırmızı karanfiller bırakıldı.

Burada yapılan anmanın ardından konfederasyon yöneticileri polis kordonundan geçerek Taksim

Anıtı’na çelenk koymak üzere yürüdüler. Süleyman Çelebi burada yaptığı konuşmada İstanbul Valisi’nin İstanbul’u bir hapishaneye çevirdiğini, Anadolu Yakası’ndan 1 Mayıs’ı kutlamak için gelen 5 bin kişinin üzerine ateş açıldığını söyleyerek Vali’yi istifa etmeye çağırdı.

Çelebi’nin konuşmasının ardından karanfiller Taksim Anıtı’na bırakıldı ve anma töreni bitirildi.

Anma töreninin sona ermesi üzerine DİSK ve KESK yöneticileri kitleyi dağıtmak için çaba gösterirken, eyleme katılan coşkulu kitle, sabahki saldırılara duyulan öfkeyle alanı terk etmeme tutumunda ısrarcı oldu. Alanın iki tarafında toplanan eylemciler sloganlara devam ettiler. The Marmara Oteli önünde zorla alandan çıkarılmak istenen eylemciler gözaltıların serbest bırakılması talebiyle oturma eylemi gerçekleştirdiler. Çevik kuvvet ekipleri tarafından etrafı sarılan eylemciler bir süre sonra alandan çıkarıldılar. Taksim Meydanı’nda gerçekleşen anma etkinliği dağıldığı sırada, Harbiye tarafından gelen 300 kişilik bir grup Taksim Meydanı’na girmek istedi. Polisin biber gazı ve coplarla saldırdığı eylemciler Şişli yönüne doğru çekildiler.

Anma etkinliğinin ardından Taksim Meydanı sayısız eyleme tanık oldu. Alanın terk edildiği sırada

Devrimci 1 Mayıs Platformu bileşenlerinin bir kısmı İstiklal Caddesi’nde tekrar toplandı. Bu grubun başını çektiği yaklaşık 3 bin kişilik kitle coşkulu ve kararlı sloganlarla Taksim Tramvay Durağı’na yürüdü. BDSP, Alınteri ve Kaldıraç pankartlarının açıldığı yürüyüşte yapılan pazarlıklar sonucunda uzlaşma sağlanamaması üzerine müdahalede bulunuldu. İstanbul Emniyet Müdürü Celalettin Cerrah bu saldırıyı bizzat yönetti. İstiklal Caddesi’nde eylemin sürdüğü sıralarda Tramvay Durağı’na kurulan barikatın ardında kalan küçük bir grubun başlattığı oturma eylemi çevredekilerin de katılımıyla 200 kişiyi buldu. Polisin müdahale ettiği kitle Sıraselviler’e yöneldi.

İstiklal Caddesi’ndeki ara sokaklarda ve Tarlabası mevkinde polis ile kitle arasındaki çatışmalar uzun süre devam etti. Polisin dağıtmaya çalıştığı kitle defalarca 200-300 kişilik gruplar halinde yeni eylemler örgütledi.

Bu eylemler sırasında TMMOB İstanbul Şubesi polis tarafından basıldı.

İstiklal Caddesi’nde binlerce kişi 1 Mayıs eylemini saatlere yaydı. 2007 1 Mayıs’ı kortejlerin ve düzenli yürüyüşlerin olduğu bir miting olmadı ama binlerce kişinin 1 Mayıs’ı içeriğine ve özüne uygun

olarak kutladığı bir güne dönüşmüş oldu.

Zafer kaybedilen yerde kazanılır!

Gün boyunca Taksim ve başka birçok yerde onlarca eylem gerçekleşti. Bu eylemlerde gözaltına alınanların sayısı bini aştı.

Taksim 1 Mayıs’ı bütün engelleme çabalarına, bütün yasaklara, baskı ve gözaltı terörüne karşın gerçekleşti!

Bir günde tek bir eylem değil, onlarcası yapıldı! Düzen sözcüleri tarafından “temsilcileriniz gelsin” dayatmalarına karşın binlerce kişi ile Taksim’e girildi!

1 Mayıs’a yansıyan, o gün alanlara çıkan, barikatlara yüklenen, polisin azgın saldırılarına karşın yüzünü Taksim’den çevirmeyen işçi sınıfının devrimci iradesinden başka bir şey değildi! 2007 1 Mayıs’ı kazanılmıştır!

1 Mayıs’ta alanlardan yansıyan tablo eylemler boyunca coşkuyla, gururla ve inançla atılan sloganı doğrular niteliktedir: “İşte 1 Mayıs, İşte Taksim!”

Kızıl Bayrak/İstanbul

Kurtköy’de binlerce işçi ve devrimciye barikat!.. **“Taksim kızıldır kızıl kalacak!”**

Devletin günlerdir Taksim üzerinden yaptığı provokatif açıklamaları ve saldırgan tutumu İstanbul’un dört bir yanına yayılan eylemlerle boşa çıkarıldı.

Anadolu Yakası’ndan komünistler olarak sabah 08.30’da yola çıktık. Sabah saatlerinden itibaren polis saldırısı ve Taksim kararlılığı haberleri geliyordu. Ancak devlet Avrupa Yakası’na kara yolu geçişlerini tümüyle tutmuş ve engellemeye koyulmuştu. Kavacık’taki kontrollerden kaynaklı trafik felç olmuştu. Biz de tüm Anadolu Yakası’ndaki kitlemizle birleştik. TEM otoyolunun trafiğe kapatıldığını ve yürüyüşe geçildiğini öğrendikten sonra toplam kitlemizle oraya yöneldik. Gişelerde yaşanan çatışmalar sonucu yaralananların olduğu haberini aldık. Buraya vardığımızda kitle sloganlarla yolu trafiğe kapatmıştı. BDSP olarak “77 katliamının hesabını soracağız!”, “Sınıfa karşı sınıf, düzene karşı devrim, kapitalizme karşı sosyalizm!” şiarlı pankartlarımızla eyleme katıldık.

Daha sonra gösterilen irade ve kararlılıkla fiilen Taksim’in kazanıldığını öğrendik. Devrimci yapılar olarak merkezi bir yer olan Kartal’da bir basın açıklaması yapılmasını önerdik. Ancak DİSK basın açıklamasını orada yapacağını ifade etti. Önce tüm devrim şehitleri anısına saygı duruşunda bulunuldu, arkasından Enternasyonal marşı hep bir ağızdan okundu. Tüm bileşenler kitleye seslendi. Yapılan açıklamalarda ortak vurgu Taksim’in kazanıldığına dönüktü. Sloganların arkasından bileşenler dağıldı.

Biz Anadolu Yakası BDSP olarak Kartal Meydanı’nda bir basın açıklaması yapmaya karar verdik. Bankalar Caddesi girişinde “77 katliamının hesabını soracağız!” pankartını

açarak sloganlar eşliğinde yürüyüşe geçtik. Yürüyüş esnasında sık sık, “Baskılar bizi yıldırılmaz!”, “Gözaltılar serbest bırakılsın!”, “Gözaltılar, tutuklamalar, baskılar bizi yıldırılmaz!”, “1 Mayıs kızıldır, kızıl kalacak!”, “Taksim bizindir, bizim kalacak!”, “Her yer Taksim, her yer kavga!” sloganları atıldı.

Sloganlar eşliğinde Kartal Meydanı’na geldikten sonra eylem saygı duruşuyla başladı. Saygı duruşunun ardından BDSP adına kısa bir konuşma yapıldı ve devletin baskı ve yasakçı tutumu protesto edildi. Ardından TİB-DER adına Dernek Başkanı bir konuşma yaptı. Konuşmada Taksim’in işçi ve emekçilere ait olduğunu, olacağını ve Taksim’in kazanıldığı ifade edildi. 1 Mayıs Marşı’nın okunmasıyla eylem sloganlar eşliğinde bitirildi. Eyleme yaklaşık 150 kişi katıldı. Özellikle çevrede kalabalık bir kitle eyleme alkışlarıyla destek verdi. Her konuşmanın ardından kitle sık sık alkışlıyordu. Eylemden sonra kitle gelip 1 Mayıs bayramımızı kutladı.

Anadolu Yakası BDSP

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Sıkıyönetim uygulamaları nafile, Taksim artık bizimdir!

Türkiye’de bu yıl 1 Mayıs’ın özel bir anlamı vardı. Sömürücüler ve onların özel kuvvetleri Taksim’de 1 Mayıs yasağı olduğunu günlerce medya üzerinden kitlelere yaydılar. Sermaye medyası aracılığıyla kitlelere korku salmak için güç gösterileri yaptılar, ardından tehditler savurdular. Ancak ilerici, devrimci güçler, işçi ve emekçiler ciddi bir kararlılık örneği sergileyerek Taksim’i zorladılar. Sonuçta kazanan, kararlı işçiler ve emekçiler oldu. Sıkıyönetim uygulamalarını aratmayan önlemlere rağmen Taksim binlerce kişi tarafından zaptedildi.

Bizler Tersane İşçileri Birliği çalışanları olarak günler öncesi 1 Mayıs’ı Taksim’de kutlayacağımızı açıklamıştık. 1 Mayıs günü sabah erken saatlerde İçmeler İstasyonu’nda “Sigortasız çalışmaya, iş cinayetlerine karşı örgütlü mücadeleye!/TİB-DER” yazılı pankartımızı açarak beklemeye başladık. Pankartımızın arkasına yavaş yavaş kitlenin toplanmasından sonra otobüsümüzle yola koyulduk. Ancak Kavacık’taki kontrollerden kaynaklı trafik felç olmuştu. Burada BDSP’li arkadaşlarla karşılaştık. Trafikte saatlerce oyalanmamak için “Her yeri Taksime çevirme bilinciyle” Kurtköy’de kurulan barikatlara yöneldik. Kurtköy’e vardığımızda burada kalabalık bir kitlenin yolu trafiğe kapattığını gördük. Biz de otobüslerimizden inerek sloganlarla diğer kitleyle birleştik. Binlerce kişi tarafından yapılan eyleme katıldık. Burada yapılan konuşmaların ardından Enternasyonal marşı hep bir ağızdan okundu. Daha sonra kitle buradan dağıldı.

Ardından BDSP’li arkadaşlarla Kartal Meydanı’na yönelerek burada basın açıklaması yapma kararı aldık. Otobüslerle Kartal’a vardığımızda kortejler oluşturarak Bankalar Caddesi’nde yürüyüşe geçtik. Yaklaşık 150 kişi eyleme katılmıştı. Burada Kartal halkı yol boyunca alkışlarıyla destek verdi.

Alana vardığımızda BDSP’li arkadaş bir konuşma yaparak devletin baskıcı ve saldırgan tutumunu teşhir etti. Ardından Tersane İşçileri Birliği Derneği Başkanı bir konuşma yaparak, Taksim’in işçi ve emekçilere ait olduğunu ve Taksim’in kazanıldığını ifade etti. Açıklamanın ardından hep bir ağızdan söylenen 1 Mayıs marşı ve atılan sloganlarla eylem sona erdi.

Tersane İşçileri Birliği

Zorbalık sökmedi, Taksim'i kazandık!

Aylar öncesinden başlayan devletin tehditlerine rağmen ilerici, devrimci, demokrat birçok kurumun çağrısı ve kararlılığı ile 1977 1 Mayıs katliamının 30. yılında Taksim işçi ve emekçilere açılmış oldu. Sermaye devletin ve kolluk güçlerinin tüm engelleme çabalarına ve tüm zorbaca tutumlarına rağmen işçi ve emekçilerin Taksim'e çıkması engellenememiş, emekçilerin karşısına çıkan tüm barikatların önü 1 Mayıs alanına çevrilmiştir.

Biz GOP'tan BDSP'liler olarak, engellemelerle karşılaşacağımızı bildiğimiz için sabahın ilk saatlerinde 1 Mayıs coşkumuzla ve Taksim kararlılığı ile yola çıktık. Devletin arama yapmak ve Taksim'e gidişleri engellemek için kurduğu barikatlar nedeniyle tamamen duran trafikten kurtulmak için, araçlardan inerek Eyüp'ten Taksim'e doğru yürüyüşe geçtik.

Eminönü'ne ulaşana kadar Balat ve Unkapanı civarında engellemelerle karşılaştık. Ancak tüm engellemelere rağmen Karaköy'e geçmeyi başardık. Karaköy'den Taksim'e çıkan tüm sokaklar yine polis tarafından tutulmuştu, hiç kimse Taksim'e bırakılmıyordu. Adeta tüm Taksim'in etrafını dolaşarak, kurulmuş her barikatı zorlayarak bir kişiyi bile arkamızda bırakmadan İstiklal Caddesi'ne girmeyi başardık. İstiklal Caddesi'nden Taksim Meydanı'na çıkış binlerce polis, çevik kuvvet ve panzerler ile tutulmuştu. İstiklal Caddesi'nde ise meydana çıkmak için gelmiş yüzlerce insan dağıntı bir şekilde bekliyordu. Çok az sayıda insan da hemen barikatın önünde sloganlarla Taksim Meydanı'nın emekçilere açılmasını istiyordu. Biz BDSP'liler olarak ilk önce dağıntıyı gidermek için kitle içerisinde ajitasyon konuşmaları yaptık.

Taksim Meydanı'nın işçi sınıfı ve sermaye düzeni arasında bir irade savaşına döndüğünü, önümüze kurulan barikatlara rağmen Taksim kararlılığını ve

iradesini sermaye devletine ve onun kolluk güçlerine, dost-düşman herkese göstermek gerektiğini vurgulayan ajitasyon konuşmalarımızla dağıntı şeklinde bekleyen kitlenin barikata yönelmesini sağladık. Diğer bölgelerden gelen yoldaşlarımızın da pankartımız ile alana girmeyi başarması ile barikatın önünde pankartımızı açarak Taksim'e girme kararlılığımızı gösterdik. Barikat önünde ayrıca Alınteri ve Kaldıraç pankartları, Devrimci Hareket ve Halkevleri flamaları ile yer alıyordu. O andan itibaren ajitasyon konuşmalarımızla barikatın önündeki kitlenin coşkusu ve sayısını arttırmak için çaba

harcadık ve başarılı da olduk.

Çok geçmeden tablodan ürken polis, görüşme talebinde bulundu. Görüşmeleri yapan BDSP temsilcisi yoldaşımız polise; Taksim Meydanı'nın 1 Mayıs alanı olduğunu, bu alanı kullanmanın herkesten çok işçi-emekçilerin hakkı olduğunu ve polis barikatı kaldırılana kadar burada tüm kararlılığımızla eylemimizin devam edeceğini söylemesinin ardından polis geri adım atarak tramvay durağına kadar çevik kuvveti çekeceklerini ve burada açıklama yapılmasına izin vereceğini söyledi. Polisin yavaşça geri çekilmeye başlaması ile kitlenin coşkusu ve sayısı iyice artmaya başladı. Bir süre sonra polis tekrar gelerek, sayının iyice artmaya başladığını, Taksim Meydanı'nın güvenliğini alamayacaklarını gerekçe göstererek daha fazla çekilmeyeceklerini, açıklamayı olduğumuz yerde yaparak dağılmanızı söyledi. Bu açıkça kitlenin kararlılığı ve coşkusundan duydukları korkuyu ifade ediyordu.

Bu görüşmelerden sonra o anda orada bulunan Alınteri, Halkevleri, Kaldıraç ve BDSP'nin temsilcilerinin yer aldığı bir komite oluşturarak, son kararımızın "Taksim'i kazanmak" olduğunu devletin kolluk güçlerine ifade etmemizin hemen ardından azgınca kitlenin üzerine saldırmaya başladılar. Müdahaleye rağmen kitle İstiklal Caddesi'nde tekrar tekrar toplanarak Taksim'in 1 Mayıs alanı olduğunu haykırdı. Çatışmalar saatlerce sürdü. Polisin tuttuğu her sokak 1 Mayıs alanına döndü. Kolluk güçleri gözü dönmüş bir şekilde dükkanları basarak, dükkanların içerisine kadar gaz bombaları atıp orada çalışanları da copleyarak asıl teröristin kendileri olduğunu bir kez daha göstermiş oldu.

İşte tüm bu yaşananlar maskeleri düşürmüştür. İşçi ve emekçileri köleliğe mahkum eden, geleceğini karartan sermaye düzeninin gerçek yüzü, emekçilerin kararlı ve militan duruşu sayesinde bir kez daha gözler önüne serilmiştir. Taksim bir kez daha devletin tüm zorbaca engellemelerine rağmen kızışmış ve 1 Mayıs alanına dönüşmüştür. Sınıf devrimcileri olarak bizler de, işçi sınıfının kızıl bayrağını bir kez daha barikatın en önünde taşıyarak, sınıfı devrim ve sosyalizm davasına kazanma noktasındaki iddia ve kararlılığımızı bu kez de 2007 1 Mayıs'ında dost-düşman herkese göstermiş olduk.

GOP'tan BDSP'liler

1 Mayıs izlenimleri...

Halk devlete tepkisini gösterdi!

Sabah 1 Mayıs'a katılmak üzere Anadolu Yakası'ndan yola çıktım. Üsküdar merkeze indim. İskelenin önünde işe gitmek için toplanmış bir kitle bekliyordu. Günlük ulaşım imkanları ortadan kaldırılmış bu kitle başka bir imkan olmamasının da verdiği gerginlikle tepkisini göstermeye başladı. Kendi aralarında tepkilerini dile getirenler daha sonra "Hükümet istifa!" sloganları atmaya başladılar. Kitle yola doğru yürüdü ve sloganlarla yolu kesti. Taksileriyle işe yetişmeye çalışanlar yolu açmamızı söylediler. Bunun üzerine yolu kesenlerden birisi kendilerinin işlerine gidemediklerini, onları da geçirmeyeceklerini söyledi. Ben oradan ayrılırken sloganlar ve konuşmalar devam ediyordu.

Anadolu Yakası'ndan bir işçi

Kitlenin Taksim kararlılığı eylem boyunca devam etti!

Sabahın erken saatlerinde Taksim'e doğru yola çıktık. İlk toplanma noktası olan Beşiktaş'a gidecektik. Fakat buraya ulaşana kadar birçok kez orada toplanmış olan kitleye müdahale olmuş, alan kolluk güçleri tarafından kuşatılmıştı. Bu nedenle

ilk hedefimiz olan Beşiktaş'a girememiş olduk. Yüzümüzü Taksim'e döndük. Çevreden aldığımız haberler sayesinde kararlı ve direngen bir tutumla Taksim'e dört bir koldan binlerce insanın akın ettiğini öğrendik. Binlercesi ise toplam iradenin bir parçası olmuştu. Bunun üzerine bir başka taraftan alana girmeye çalıştık. Harbiye yolu tutulmuş ve yaya trafiğine kapatılmıştı. Kurtuluş yönünden Dolapdere'ye indik ve oradan Tarlabası'na çıktık.

O sırada Taksim Meydanı'nda toplanmış kitleye polis müdahale etti. Biz de bu kitleye katıldık. Burada yaklaşık 200 kişi taşlarla polisin müdahalesine karşı direndik, Taksim kararlılığını sürdürdük. Daha sonra Tarlabası'na çekildik. Polisin azgın saldırısına rağmen kararlılık her daim sürdü. Polisin saldırısı üzerine kitle dağılıyor, fakat bir süre sonra ara sokaklardan tekrar ana caddeye çıkmaya başlıyordu. Muazzam bir direniş ruhu vardı. Fakat biz İstiklal Caddesi'nde buluşmuş olan ana kola bir türlü ulaşamadık ve bir süre sonra çekilmek durumunda kaldık.

Bugün yaşananlar, sınıfın hak arama mücadelesinin önünde hiçbir gücün duramayacağını gösteriyor. Ne gaz bombaları, ne copları, ne panzerleri ne de tankları ve tüfekleri... 2007 1 Mayıs'ı '77 katliamının 30. yıldönümüne yakışır bir şekilde tarih sayfalarında yerini alacak!

Bir işçi

Çağlayan'dan 1 Mayıs'ın Taksim'ine: Çok yaşa Valimiz!..

Yüksel Akkaya

İki gün ara ile İstanbul'da yapılan mitingler Türkiye'yi anlamada çok önemli ipuçları sunuyor. Birkaç gündür kafamda kurguladığım yazı, Çağlayan Mitingi ile 1 Mayıs'ı Taksim'de kutlama “çabalarını” birlikte ele alıp, değerlendirmekti. 1 Mayıs'ta nelerin yaşanacağını az çok biliyorduk. Ancak, İstanbul Valisi olan zat-ı muhteremin içindeki kin, nefret ve öfke ile hareket ederken İstanbul'da adeta bir “grev” yaşatacağını düşünmemiştim. Hani biz, devrimciler, sosyalistler olarak günlerce hazırlık yapsaydık, belki bu kadar başarılı bir grev yapamazdık; üstelik grevci işçilerden Vali'nin, Emniyet Müdürünün kulaklarını çınlatan şeyleri söylemelerinde başarılı olamazdık. Bu nedenle pek sayın, kerameti kendinden menkul olmayan valimiz ve çömezi gariban emniyet amirine bir teşekkür borcumuz var!.. Çok yaşayın sayın valimiz!... Nur olun, var olun sayın emniyet amirimiz!...

İyi ki varsınız! Siz olmasanız, biz bu 1 Mayıs'ı nasıl bu kadar zafer dolu olarak yaşayabilirdik?

İyi ki varsınız! Siz olmasanız, biz bu anlı, şanlı, kirlenmiş medyaya sizlerin bir diktatör olduğunuzu nasıl anlatabilirdik?

İyi ki varsınız! Siz olmasanız, biz bu 1 Mayıs'ı sadece İstanbul'un her yanına değil, memleketin, hatta dünyanın dört bir yanına nasıl yayabilir, haklılığını

nasıl gösterebilirdik?

Tabii, zulmün katmerlisini de yaşattınız bize. “Olsun!” diyorlar zulme maruz kalanlar. Zira, onlar senin gibi bir “yeteneklinin” ve çömezinin bir Pirus zaferi bile kazanamamış olduğunun bilinci ve gururu ile şimdi yaralarını sarıyorlar. Senin ve çömezinin Çağlayan'daki kitleden duyduğun rahatsızlığın acısının kendilerinden çıkarılacağını biliyordu Taksim'in zaptına çıkan emekçiler, devrimciler, sosyalistler. Ancak, Çağlayan'a katılanlar bunu bilmeseler de 1 Mayıs'ta sokağa çıkma yasağından daha beter olan “trafiği” tıkama cezasının bir parça kendilerinden sorulan hesap olduğunu da anlamayacak kadar “akılsız” olmasalar gerek.

Sayın valim ve çömezi, iyi ki varsınız! Yoksa Çağlayan muzafferleri 1 Mayıs'ın ne olduğunun pek farkında olmayabilirlerdi. Şimdi iki uzak açının kapanması için de çaba sarf etmiş bulunuyorsunuz. Bu nedenle de çok yaşayın...

Kimin çocukları olduklarını bilip bilmediklerinden kuşku duyulan ve duyulmayan bir guruh, bir savaşta düşmanın düşmana bile zalimce davranmayacağı kadar zalim davranırken, bir sistemin kendisini var etmek için ne kadar çöplüklük insan yaratmış olduğunu da bir kez daha göstermiştir. Sayın valimiz ve çömezine bir de bu durumu sadece İstanbul'a değil, Türkiye ve dünyaya gösterdikleri için teşekkür borcumuz var. Çok yaşayın siz.

Sabah, saat 10:00 civarında bir gazeteci “bağlandığı” SKY TV'ye açıklamalarda bulunurken, “Şu anda burada bulunan trafik mağduru insanlar vali ve emniyet müdürü hakkında iyi şeyler söylemiyorlar. Ben de aynı duyguları paylaşıyorum, ancak telafuz edilen ifadelerin suç oluşturacağını bildiğim için söylemeyeceğim” derken, valinin ve çömezinin halk tarafından “hatrının” epeyce sorulduğunu da bize göstermiş oluyor. Böyle bir olanağı yarattıkları için de sayın valimize ve çömezine iyi ki varsınız demek gerekiyor.

Çağlayan mitinginde hiçbir şey yapamamış olmaktan çok canı sıkılanlar, acısını insanlığı utandıracak bir tutum ile sıkılmış yumruklarını 1 Mayıs'ta 1977 katliamının felsefesine, ruhuna uygun bir şekilde yeniden işçi sınıfının tepesinde patlatmak istediler. Ancak, yumruk kendi tepelerinde patladı.

İşçi sınıfı için, işçi sınıfı adına siyaset yapanlar için çok büyük ölçüde Taksim yasağı ve sorunu bitmiştir. İstanbul'un İmparatorluk dönemindeki işgalinde bile yaşanmamış bir işgale, düşmanın İstanbul halkına davranmadığı düşmanlıktan daha hain bir düşmanlıkla yapılan saldırılara, zulme ve zalimliğe rağmen işçi sınıfı 1977'nin 30. yılında emek ile sermaye cephesi arasındaki mücadelenin direncini ölçen bir mücadeleden alınının akı ile çıkmıştır.

Çağlayan mitingini bir siyasal temsil krizine işaret ederken, devrimcileri, sosyalistleri bu boşluğu doldurmaya davet eden bir miting olmuştur. Umarsız, çaresiz, öncüsüz bırakılmış bir kitle siyaseten kendisini temsil edecek bir önderlik beklemektedir. Taksim'e emek cephesinin sermaye karşısındaki direncini göstermek, mücadeledeki kararlılığını göstermek için çıkanlar şimdi yeni görev ve sorumluluklar ile karşı karşıyadır: Çağlayan'daki kitleliliği Taksim'e taşımak, Taksim'deki ruhu, kararlılığı, bilinci Çağlayan'a taşımak!..

Yalan ve demagojiyle suçunuzu bastıramazsınız!

Yaptıklarınızın hesabını vereceksiniz!

Estirdiği azgın terörün hesabını veremeyen İstanbul Valisi Muhammer Güler, yalan üstüne yalan uyduruyor. Pis bir demagojiden medet umuyor. Çünkü, savurdıkları onca tehdite, uyguladıkları onca teröre rağmen bu irade savaşını kaybettiler. Şimdi tüm yenilenlerin içine düştüğü psikolojiyle demagojik saldırı başlatmış durumdalar.

Sabahın erken saatlerinden itibaren basına getirilen yasak, canlı yayın araçlarına el konması, düzen güçleri arasında geçici bir parçalanmaya yol açtı. Düzen ve devrim, proletarya ve burjuvazi arasındaki kavgada, her zaman düzenin safında göreve koşan düzen medyası, faşist yasaklar zincirine takılınca, 2007 1 Mayıs'ında, en azından günün ilk saatlerinde bu kadim görevini yerine getiremedi. Onun yerine, yasakçı zihniyet ve uygulamalara karşı tepkili açıklamalar yapmaya başladı. *Hürriyet*'in ‘İstanbul diktatörü’ başlığıyla verdiği haberi, televizyon kanallarının 1 Mayıs için toplanmaya çalışan işçilere yönelik azgın polis terörünü, trafik işkencesine maruz bırakılan onbinlerce İstanbullu'yu ekranlara taşıması, bunu da Türkiye Gazeteciler Cemiyeti'nin yayın yasağını protesto eden açıklaması izledi. Yer yer, trafik terörüne yönelik protesto eylemleri yapıldı. Uygulanan tüm terör saldırılarına rağmen Taksim kararlılığını sürdüren güçlerin protesto açıklamaları, Taksim'e çıkma kararlılığını yineleyen irade beyanları ekranlara taşındı.

Ve en önemlisi, tüm bu tehdit, baskı, terör

uygulanmasına rağmen (ve bunlar nedeniyle bir araya gelinemediği için sınırlı sayıda da olsa) Taksim'e çıkan, eylem yapan, engellere rağmen Taksim'e çıkabilmek için saatlerce polisle çatışmayı göze alan işçi ve emekçi kitleler, bu çatışmanın galibi olarak kayıtlara geçti. İstanbul Valisi'nin 1 Mayıs öncesi tüm o böbürlenmelerinin, kabadayılıklarının ne kadar fos olduğu görüldü. Daha da önemlisi, sınıf hareketine polisiye önlemlerin sökmeyeceği bir kez daha kanıtlandı.

İstanbul Valisi'nin şimdi can havliyle sarıldığı demagojinin, uydurduğu yalanların yenilgi psikolojisinden başkaca bir zemini bulunmuyor. Güya bozuntuya vermemeye çalışıyorlar. Fakat yaşadıkları tam bir bozgunudur. 17 bin kişilik tam donanımlı polis ordusuyla, silahsız, üstelik toplu olarak bir araya gelemeyen işçi ve emekçi kitlelerine yenilmişlerdir. Sınıfın devrimci irade ve kararlılığı karşısında tam bir bozgun yaşamaktadırlar.

Vali, bir yandan uydurduğu yalanlarla İstanbul halkına çektiği eziyetin suçunu işçi sınıfına yüklemeye çalışıyor. Diğer yandan yaptıklarından dolayı halktan anlayış bekliyor. Hayır, bu yapılanların anlaşılır bir yanı yoktur. Bu bozgunun ardından vali açısından en akılcı tavır istifa kararı olacaktır.

**İstanbul Valisi istifa etmelidir!
İller İdaresi Yasası çöpe!**

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Devletin baskı, terör ve tehditleri sökmedi!..

Fiili sıkıyönetime ve azgın devlet terörüne rağmen 1 Mayıs'ta Taksim'e çıkıldı!..

İşçi sınıfının devrimci iradesi bir kez daha baskın çıktı. Sermaye devletin ne öncesindeki tehditleri, ne de 1 Mayıs günü estirdiği terör, devrimcilerin, işçi ve emekçi kitlelerin Taksim kararlılığını engellemeye yetebildi. Tüm engellere, saldırılara, gözaltı terörüne rağmen Taksim'e çıktık.

Sermaye devletin 1 Mayıs terörü, sadece Taksim'e yönelen işçi ve emekçileri, devrimcileri, sanatçıları hedeflemiyordu. Tüm İstanbullular trafik işkencesi çekti. İşten atılma korkusuyla 1 Mayıs'a katılamayacağını düşünen işçi ve emekçiler işlerine, öğrenciler okullarına ulaşamadı. Anadolu'dan gelen tüm araçların yolu kesildi, 1 Mayıs'a gelenler azgın bir saldırıya uğradı. Otobüslerin içine gaz bombaları atıldı. Coplarla, tekmelerle insanlar yaralandı. Toplu olarak gözaltına alındılar. Fiili saldırıların yaşandığı her yerde, 1 Mayıs göstericileriyle birlikte çevredeki halka da aynı şiddet uygulandı. İstiklal Caddesi başta olmak üzere, Taksim'e çıkan tüm yollardan, sıkılan gazların dumanları saatlerce kalkmadı.

Peki tüm bu kudurganlık ne işe yaradı? Taksim kararlılığımızdan zerre kadar eksilme sağlayabildi mi?

Sağlayamadığını dosta da düşmana da göstermiş bulunuyoruz.

Sermaye devletin 1 Mayıs'ta Taksim'de olma kararlılığımıza yönelik tehdit, baskı ve saldırıları nasıl kâr etmediyse, İstanbul'da estirdiği terör, uyguladığı fiili sıkıyönetimin suçunu bizlere, 1 Mayıs'ı Taksim'de kutlamak isteyen işçi sınıfı ve emekçilere, devrimcilere yükleme çabası da kâr etmeyecek. Nitekim, daha ilk saatlerde ortaya konan ilk tepkiler bile bunun böyle olacağını gösteriyor. Üstelik bu tepkiler henüz sınıf cephesinden değil, düzen cephesinden yükselmiştir. Yayın yasağına yönelik önce basın-yayın organlarından, ardından da Gazeteciler Cemiyeti'nden yapılan açıklamalar,

Hürriyet gazetesinin 'İstanbul diktatörü' başlığıyla verdiği haber, trafik işkencesine karşı konan eylemli tepkiler, yükselen sloganlar, İstanbul Valiliği şahsında sermaye devletin bu çatışmadan mağlup ayrıldığının göstergesidir. Bu yenilgiyi, ezici sayıdaki silahlı kuvvetlerine rağmen, belki büyük oranda o kuvvetlerin estirdiği terör yüzünden tatmış bulunuyorlar.

İstanbul Valisi, gözaltına aldıkları göstericilerin üstünden silah çıktığını söylüyor. Ağzından çıkan her söz gibi, bunun da yalan olduğu herkesçe biliniyor olmalı ki, henüz burjuva medya tarafından bile kullanılmaya başlanmadı. Fakat diyelim ki bir gösterici bir tabancayla alana yaklaşmaya çalışmış olsun. Helikopterleri, panzerleri, tazyikli su araçları, gaz bombaları ve bilumum diğer donanımıyla 17 bin silahlı polisin, sayısız askerin karşısında ne ifade edebilir? Taksim'in kapatılmasına nasıl bir gerekçe olabilir? İstanbul'un tamamında sıkıyönetim uygulamasına, estirilen teröre nasıl bahane oluşturabilir?

1 Mayıs'ta İstanbul'da uyguladıkları fiili sıkıyönetime, azgın teröre, işçi ve emekçileri, devrimcileri, 1 Mayıs'ı gerekçe göstermeye çalışanlar, 30 yıl önce, Taksim'deki 1 Mayıs'a yönelik kontrgerilla saldırısı düzenleyen, sonra da bu kendi kanlı faşist saldırılarını, kanlı faşist darbelerine gerekçe yapmaya kalkanlardır. Bugün darbe tehdidinde bulunanlarla, dün darbe yapanlar aynı Amerikancı ordunun aynı kontracı generalleridir.

1 Mayıs 2007'de İstanbul'da estirilen terörün sözcülüğünü üstlenen Vali Güler derhal istifa etmelidir. Ancak bu terörün tek sorumlusunun vali olmadığını, bunun siyasi bir karar olduğunu, hükümetin de üstünde, sermaye sınıfının ve devletin doğrudan üstlenmesi gereken bir sorumluluk olduğunu ilan ediyoruz. Bugün İstanbul'da karşı karşıya gelen iki düşman sınıf, burjuvazi ve proletaryadır. Proletarya meydanlardadır, cephenin en önünde yürümektedir. Burjuvazi ise her zamanki gibi, silahlı güçleri, valileri, ve diğer maaşlı görevlilerini cepheye sürmüş, kavgayı perde arkasından yönetmeyi tercih etmiştir. Bugün bu perde bir yerinden yırtılmış, sermayenin kanlı yüzü bir kez daha ortaya çıkmıştır.

BDSP'den açıklama:

1 Mayıs'ta sınıfın devrimci iradesi kazandı!

Sermaye devletiyle işçi sınıfı, düzenle devrim arasında bir ayı aşkın bir süredir devam eden irade savaşının galibi işçi sınıfıdır. Devrimciler, devrimci işçiler ve emekçiler tüm Türkiye işçi sınıfı adına ve sadece irade ve kararlılığın gücüyle Taksim'i fethetmiş bulunuyor.

Sermayenin devleti, Taksim civarına ulaşabilen işçi sayısının çok çok üstünde yığınak yaptığı silahlı güçlerine, zırhlı araçlarına, gaz bombalarına rağmen bu savaşı kaybetmiştir. Çünkü çatışma asıl olarak iki tarafın iradeleri arasında yaşanmıştır. Valinin tüm yalanlarına rağmen çatışmanın işçi sınıfı cephesinden tek silah kullanılmamış, tek kurşun sıkılmamıştır. Sermayenin devleti, silahsız kitlelerin üzerine bir kez daha silahlarıyla saldırmasına rağmen yenilmekten kurtulamamıştır.

Şimdi İstanbul Valisi, bu yenilginin psikolojisiyle yalana ve demagojiye başvuruyor. İşçi sınıfına yönelik azgın saldırganlığın ve İstanbul halkına çektirilen işkencenin suçunu 1

Mayıs'a, işçi sınıfına, devrimcilere yüklemeye çalışıyor. Ama bu kez başaramayacak! Tüm suç sermaye devletinde, onun İstanbul'daki temsilci ve uygulayıcısı olan validedir. İstanbul Valisi istifa etmeli, 1 Mayıs günü estirdiği terörün hesabını vermelidir.

Ancak, bu terörün devamını engellemek için bu yeterli değildir. Valinin sarıldığı ve her türlü hak arama yolunu terörle kesme aracı olan İller İdaresi Yasası çöpe atılmalıdır. 1 Mayıs günü uygulanan canlı yayın yasağı, bu tür faşist yasaların sadece düzen muhaliflerini değil, düzen güçlerini de hedefleyebileceğini kanıtlamıştır.

Sınırsız söz, basın, gösteri özgürlüğü için, İller İdaresi Yasası'nın iptali için, 1 Mayıs terörünün hesabını sormak için mücadeleyi yükseltelim!

1 Mayıs zaferinin gücüyle hak ve özgürlüklerimizi genişletmek için ayağa kalkalım!

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP)

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

DİSK-KESK-TMMOB-TTB-TDB'den açıklama...

Olayların sorumlusu hükümettir, valiliktir!

1 Mayıs şehitleri anıldı

1 Mayıs'ı örgütleyen güçler, 1 Mayıs şehitlerini anmak amacıyla Kadıköy ve Şişhane'de 26 Nisan günü anma etkinlikleri gerçekleştirdiler. Yapılan anmalarla 1 Mayıs şehitlerinin yürüttükleri mücadelenin takipçisi olunacağı dile getirildi.

Kadıköy: "1 Mayıs şehitleri aramızda!"

İlk olarak 1 Mayıs 96'da Kadıköy'de şehit düşen Dursun Odabaşı, Yalçın Levent ve Hasan Albayrak, katledildikleri yerde yapılan eylemle anıldılar. Kadıköy Belediyesi önünde bir araya gelen 150 kişilik kitle ellerinde karanfillerle ve sloganlar eşliğinde katliamın gerçekleştiği yere kadar yürüdüler. Burada DİSK Genel Sekreteri Musa Çam bir konuşma yaptı.

Çam, Kadıköy'de gerçekleştirilecek bu ilk anmanın ardından Mehmet Dalcı'yı anmak için Şişhane'ye gidileceğini duyurdu ve esas anmanın Dolmabahçe'de buluşup Taksim'e çıkılarak yapılacağını söyledi. Çam, 1 Mayıs'ta ve demokrasi mücadelesinde şehit düşenler için bir dakikalık saygı duruşu çağrısı yaptı. Saygı duruşunun ardından Çam, Türkiye'de işsizliğin, yoksulluğun arttığına, eğitim ve sağlığın para hale getirildiğine değindi, sorunların çarpık bir parlamento ile çözülemeyeceğini söyledi. Çam sözlerine Taksim çağrısı ile son verdi.

Daha sonra KESK MYK üyesi Sevgi Göyce bir konuşma yaptı; üreten ve yaratan insanların eşitlik ve demokrasi taleplerini yükseltmek ve 1977'de şehit düşenleri anmak için 1 Mayıs'ta Taksim'de olunacağını söyledi.

3 kişinin şehit düştüğü yere karanfil bırakılmasının ardından eylem sona erdi. Buradan Mehmet Akif Dalcı'nın şehit düştüğü Şişhane'ye doğru harekete geçildi.

Eylem'de '1 Mayıs şehitleri aramızda!', '1 Mayıs şehitleri ölümsüzdür!', 'Yaşasın 1 Mayıs!' ve "

1 Mayıs'ta 1 Mayıs alanına!" sloganları atıldı.

"Mehmet Akif Dalcı ölümsüzdür!"

Avrupa Yakası'nda 1 Mayıs 1989'da şehit düşen Mehmet Akif Dalcı'nın anması Beyoğlu Evlendirme Dairesi önünde başladı. DİSK, KESK, TMMOB ve TTB yöneticileri, siyasi parti temsilcileri ve Devrimci 1 Mayıs Platformu'nun yer aldığı anmada Evlendirme Dairesi'nden slogan eşliğinde yüründü. Yürüyüş boyunca "1 Mayıs şehitleri ölümsüzdür!", "Mehmet Akif Dalcı ölümsüzdür!". "Yaşasın 1 Mayıs!" sloganları atıldı.

1 Mayıs'ı örgütleyen kurumlar adına açıklama Mehmet Akif Dalcı'nın şehit düştüğü yerde yapıldı. Ortak açıklamayı DİSK Genel Sekreteri Musa Çam yaptı. Çam, Türkiye ve dünya işçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma günü 1 Mayıs'ın, 1 Mayıs günü Taksim'de kutlanacağını belirtti. Bugün Kadıköy'de yapılan anmayla '96 yılında yaşamını yitiren 3 işçiyi andıklarını söyleyen Çam, "1989 1 Mayıs'ında burada yaşamını yitiren Mehmet Akif Dalcı'yı anıyor, mücadelesinin mücadelemiz olduğunu söylüyoruz" dedi.

'77, '89 ve '96 1 Mayıs'ları'nda ve devrim mücadelesinde şehit düşenler adına saygı duruşu yapıldı, karanfiller bırakıldı. "1 Mayıs şehitleri ölümsüzdür!" sloganı ile eylem sona erdi.

Kızıl Bayrak/İstanbul

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

1977 1 Mayıs'ında ölenlerin anması amacıyla ortak olarak gerçekleştirilen anma etkinliğine yönelik baskı ve sindirme uygulamaları nedeniyle yapılan ortak basın açıklaması

Hükümet 1 Mayıs 2007 kutlamaları karşısındaki tutumuyla "kendine demokrat olduğunu gösterdi". Kendi ideolojisinin hedefleri ve kişisel ikballeri konusunda demokrat kesilenler emekçilerin demokrasi, adalet, barış, özgürlük ve insanca yaşam taleplerini dile getirmelerini engelledi.

Susurluk'un, yolsuzlukların, derin devletin köklerinin yattığı 1 Mayıs '77 olaylarının araştırılmasını isteyen halka Taksim'i kapattı. O Taksim ki konserlerden yılbaşı kutlamalarına, motosiklet şovlarından şenliklere kadar her etkinliğe, herkese açıktır.

Bizler taleplerimizi barışçı şekilde dile getirmek, topluma demokrasi ve özgürlüğün, barışın, birlik ve dayanışmanın önemini anlatmak ve 1 Mayıs '77'de öldürülen 36 arkadaşımızı anmak için Taksim'de buluşmak istedik. 1978'den beri görülmedik bir biçimde sert ve uzlaşmaz bir tutumla karşılaştık. Arkadaşlarımızın İstanbul'a girmesi engellendi. Başta 1 Mayıs Tertip Komitesi olmak üzere gözaltına alındılar, coplandılar, engellendiler. İstanbul bir açık cezaevine, bir toplama kampına dönüştürüldü.

Anayasal, demokratik hakkını kullanarak katledilen arkadaşlarını anmak, taleplerini dile getirmek isteyen bizlerin daveti üzerine, bu davete icabet ederek alanlara gelenler derhal serbest bırakılmalıdır. Taleplerini dile getirenler suçlu değildir. Bu kaosa neden olanların adresi bellidir. Gözaltına alarak emekçilere gözdağı verilmek isteniyorsa, yılmayacağımızı buradan dile getiriyoruz. Tek istekleri yitirdiğimiz dostlarımızı anmak olan insanlar, hukuksuz biçimde gözaltında tutulmaktadır. Bu hukuksuzluğa son verilmeli ve derhal serbest bırakılmalıdır.

Bugün sadece 1 Mayıs'ı kutlamak isteyenler değil, tüm halk engellendi, hareket edemez hale getirildi. Topluma korku salınmak, esnaf, öğrenci, kadın gibi toplumun farklı kesimleri emekçilere, 1 Mayıs'ı kutlayanlara düşman edilmek istendi. Sanki halk cezalandırıldı. İşine ulaşmak için kilometrelerce yol yürümeye mahkum edildi. Bunun sorumlusu 1 Mayıs'ı kutlamak isteyenler değil Hükümettir, Valiliktir. İstanbullulara 1 Mayıs'ı korku günü gibi göstermek isteyenlerdir. Korktukları işçilerdir, emekçilerdir; korktukları halkın talepleridir. İstanbul'da terör estiren, hukuku ayaklar altına alan, tüm olayların sorumlusu olan Vali istifa etmelidir.

Bu çabalar boşa çıktı. Taleplerini kararlılıkla dile getirmek isteyenler yine de Taksim'e çıktı. '77'de öldürülenleri andı, topluma mesajını ilettiler. Bu talepler sadece alana çıkabilenlerin değil, tüm toplumun istekleridir. Bu talepler tüm halkın talepleridir.

Bütün bunlar AKP Hükümetinin gerçek yüzünü ortaya koymaktır. IMF ve Dünya Bankası talimatlarına, taleplerine eksiksiz uyanlar emekçilerin taleplerini dile getirmelerine dahi tahammül edememektedir.

Bugün Taksim alanına, 1 Mayıs alanına gelemeseler dahi özgür, barış içinde, demokratik bir ülke isteyen, emeğin haklarına saygı duyulmasını isteyen herkesin kalbi Taksim Meydanı'nda attı. İstanbul'un ve Türkiye'nin dört bir yanında onlarca 1 Mayıs kutlandı. Binlerce insan Hükümetin emek karşıtı, işçi düşmanı tutumu karşısında taleplerini dile getirdi. Yolları kesilen binlerce işçi Üsküdar'ı, Beşiktaş'ı, Kurtköy'ü Sıhhiye'yi 1 Mayıs Alanı'na, Taksim Alanı'na dönüştürdü, taleplerini haykırdı.

1 Mayıs 2007'yi olması gerektiği gibi barışçı ve özgür bir biçimde Taksim Alanı'nda kutlayabilseydik, sizlere ayrıca dağıttığımız konuşma metnindeki talepleri dile getirecektik.

Bu talepler hükümeti, bu talepler gericileri, bu talepler demokrasi düşmanlarını, bu talepler çözümü darbelerde arayanları korkuttu. Onların tümüne bir kez daha hatırlatıyoruz. Korkunun ecele faydası yoktur. Siz duymak istemediğiniz için taleplerimiz ortadan kalkmaz. Onlarcamızı gözaltına alsanız dahi yüzler, yüzlercemizi gözaltına alsanız dahi binler, onbinler taleplerimizi dile getirmeye devam edecek.

Hükümete bir kez daha sesleniyoruz. Emeğin taleplerine kulak verin, toplumun taleplerine kulak verin. 1 Mayıs 77'yi kana bulayanlar da 12 Eylül darbecileri de emekçileri, toplumu susturmak istiyordu; başaramadılar. Sizin gücünüz ise bizi susturmaya hiç yetmez.

Süleyman ÇELEBİ, DİSK Genel Başkanı
İsmail Hakkı TOMBUL, KESK Genel Başkanı
Mehmet SOĞANCI, TMMOB Genel Başkanı
Gencay GÜRSOY, TTB Merkez Konseyi Başkanı
Celal Korkut YILDIRIM, TDB Genel Başkanı

Türk-İş'in bölücü-icazetli mitingine işçi tepkisi!

1 Mayıs'ta sınıf hareketini bölme misyonu ile hareket eden Türk-İş, Kadıköy'de miting yapma kararı almıştı. Türk-İş içerisindeki ilerici sendikalar, Kadıköy kararı sonrasında birleşik bir 1 Mayıs için girişimler yapsalar da durum değişmedi. Düzen partisi CHP ve Perinçekçi İP çetesi de 1 Mayıs için Kadıköy'e çağrı yaptılar. Kadıköy destekçileri arasında EMEP de yerini aldı.

Kadıköy İskele Meydanı'ndaki miting için sabah saat 10:00'dan itibaren Haydarpaşa Numune Hastanesi önündeki bulvarda ve Tepe Natilius civarında kortejler oluşturulmaya başlandı.

Alana doğru yürüyüş başladığında saat 11.30'u geçiyordu. Yürüyüşün en önünde Türk-İş korteji yer aldı. Türk-İş pankartıyla birlikte büyük bir Türk bayrağı da taşındı. Ardında Demiryol-İş, Harb-İş, Petrol-İş, Hava-İş ve Türk Metal sendikaları yürüdü. Bunların ardından Tümtis, Yol-İş, Tes-İş, Tek Gıda-İş, Koop-İş, Liman-İş, Deri-İş Tuzla Şubesi, Haber-İş, Toleyis, Kristal-İş, Belediye-İş şubeleri, Basın-İş, Tarım-İş, Selüloz-İş ve Tez Koop-İş kortejleri yürüyüşe geçti.

Türk-İş'e bağlı sendikalar toplam 3500 kişilik bir kitleyle yürüdü. Belediye-İş 1000 kişiye yaklaşan kitlesiyle, Deri-İş ise 700'ü aşkın kitlesiyle Türk-İş'in en kalabalık kortejlerini oluşturdular. Bunların dışında Yol-İş'in de 300 kişiyi aşan bir kitleselle alana geldiği gözlemlendi. Diğer sendikaların pek çoğu sembolik sayıda insanla alana gelmişlerdi. Yürüyüş sırasında Türk-İş kortejinde Deri-İş ve Belediye-İş kortejleri dışında gözle görülür bir coşku yoktu. Tuzla Deri işçileri coşkulu ve disiplinli yürüyüşleriyle korteje ruh katıyorlardı.

Yürüyüş öncesinde ve yürüyüşe geçildikten sonra özellikle Deri-İş ve Belediye-İş kortejlerinde birçok kişinin gözü kulağı Taksim'de yaşanan gelişmelerdeydi. Bazı temsilcilerin telefon haberleşmesinden sora işçilere Taksim'deki gelişmelerle ilgili bilgi aktardıkları gözleniyordu. Sıklıkla atılan "Yaşasın işçilerin birliği!" sloganıyla da Taksim'e dönük dayanışma duyguları dile getirilmiş

oluyordu.

Düzen partisi CHP de Kadıköy'deki mitinge belli bir kitle ile katılmıştı. Türk-İş kortejinin hemen peşinde yer alan CHP'nin kortejinde yaklaşık 180 kişi yürüdü. İlçe örgütlerinin pankartları arkasında yürüyenleri de hesaba kattığımızda CHP, mitinge toplam 350 civarında bir kitleyle katılmış oldu. CHP kortejinin sonunda üzerinde "Halk göreve!" yazan devasa büyüklükte siyah bir pankart taşındı. CHP'nin arkasında ise yaklaşık 40 kişilik kitlesiyle İşçi Kardeşliği Partisi (İKP) yürüdü.

Diğer koldan yürüyüşe geçen EMEP'in katılımında gençliğin ağırlığı göze çarpıyordu. EMEP'in parti kortejinde 200'ü biraz aşan bir katılım söz konusuydu. İstanbul Emek Gençliği saflarında ise yaklaşık 200 kişi vardı. Sarıgazi Tekstil İşçileri, Yenidoğan Emek Gençliği vb. yerel pankartlar arkasında da 200 kadar bir kitle yürüdü. Emek Gençliği saflarında yer alanların göze çarpan bir bölümünü dersane öğrencileri, yani liseli gençlik oluşturuyordu. Emek Gençliği kortejlerinde sosyalizm vurgusunun öne çıktığı sloganlar sıklıkla ve belli bir coşkuyla atıldı.

EMEP'in arkasından yaklaşık 500 kişilik Uluslararası İşçi Derneği (UİD-DER) kitlesi yürüdü. UİD-DER kortejinde "Yaşasın dünya işçilerinin kapitalizme karşı mücadelesi!", "Enternasyonal

kurtulur insanlık!", "Kapitalist sömürüye, emperyalist savaşırlara karşı mücadele bayrağını yükselt!" ve "Bütün dünyanın işçileri birleşin!" yazılı pankartlar taşındı. UİD-DER kortejine de belli bir coşku ve disiplin hakimdi. Bu kortejden sürekli olarak işçi sınıfının birliğine, kapitalizme karşı örgütlü mücadelesine ilişkin sloganlar yükseldi.

Perinçekçi İP çetesi 1 Mayıs'ı Taksim'de kutlamak isteyenleri "sol maskeli vatan düşmanları" olarak niteleyerek Kadıköy'deki Türk-İş mitingine Türk bayraklı katılım çağrısı yapmıştı. Fakat İP kortejlerinin geçen yıla göre bir hayli zayıflamış olması, bu çağrının işçi ve emekçilerde ciddi bir karşılık bulmadığını göstermekteydi.

Kortejlerin İskele meydanına yerleşmesiyle birlikte miting programı başladı. Önce İstiklal Marşı ve arkasından 1 Mayıs Marşı çalındı. Arkasından ilk konuşmayı yapmak üzere Türk-İş İstanbul Bölge yöneticisi Faruk Büyükkucak söz aldı. Büyükkucak, AKP hükümetine çatan, sermayenin saldırı politikalarına değinen genel geçer bir konuşma yaptı.

Daha sonra Haber-İş üyesi bir kadın işçiye söz verildi. Söz alan kadın işçi, Büyükkucak'tan çok daha derli toplu bir konuşma yaptı. Sermayenin saldırı politikalarını somut örneklerle teşhir etti. 1 Mayıs'ın anlamına dair vurgular yaptı. Onun ardından Belediye-İş üyesi bir işçi konuştu.

Türk-İş Genel Başkanı Salih Kılıç'ın bu mitingde konuşacağı programda yer almıyordu. Türk-İş Genel Başkanı işçilerin karşısına çıkmaktan korkmuştu. Fakat yapılan konuşmalar sırasında miting alanına hakim olan hava bu hainlere cesaret vermiş olacak ki, Belediye-İş üyesi işçi kürsüden indikten sonra Salih Kılıç'ın konuşacağı açıklandı. Anlaşılan o ki Türk-İş yönetimi bu sayede bir itibar tazelemesi yapma niyetindeydi. Fakat Salih Kılıç'ın mikrofona gelmesiyle birlikte bu hesabın ters teptiği görüldü. Salih Kılıç kürsüye çıkıncaya kadar son derece sakin bir biçimde konuşmaları dinleyen işçi kitlesi hareketlenmeye başladı. Alandan protestolar yükseldi, Salih Kılıç'ın konuşması ısıklık ve alkışlarla, yer yer sloganlarla kesildi. Protestonun başını deri işçileri çekiyordu. Tümtis kortejinde yer alanların yanısıra Yol-İş üyelerinin bir bölümü de sloganlarla protestoya katıldılar. Türk-İş yöneticileri protestoların önüne geçmek için sayısız ikazda bulundular, bunlar fayda etmeyince de Demiryol-İş kortejini kürsünün önüne aldılar. Demiryol-İş üyesi işçiler ellerindeki bayrakları sallayarak "Türk-İş nerede biz oradayız", "Türk-İş sen bizim her şeyimizsin" sloganlarını atmaya başladılar. 1 Mayıs'ın Türk-İş yönetimi tarafından bölünmesine karşı yükseltelen protestoları etkisiz kılmak için başvurulmuş bu yöntem açık bir provokasyondur. Demiryol-İş kortejinde yer alanların protestoculara dönük provokatif davranışları sonucunda kavga çıktı ve miting alanı bir anda karıştı. Deri-İş üyelerinin ve araya giren başka sendikalardan işçilerin sağduyulu davranışları sonucu Türk-İş yönetiminin provokasyonu boşa çıktı. Protestolar ise Salih Kılıç kürsüden ininceye kadar devam etti.

Salih Kılıç'ın rezil rüsva olarak kürsüden inmesinin ardından sahne müzik gruplarına bırakıldı. Söylenen şarkılar ve çekilen halaylardan sonra miting sona erdi.

Kızıl Bayrak/İstanbul

Gülsuyu: "Her yer direniş, her yer Taksim!"

1 Mayıs kutlamaları için Dolmabahçe'de toplanıp Taksim Meydanı'na yürüyen işçi ve emekçilere yönelik gerçekleştirilen saldırılar ve engellemeler, Gülsuyu'nda gerçekleşen bir eylemle protesto edildi.

BDSP, HÖC, PDD, Partizan ve DHP'nin örgütlediği, ESP ile Köz'ün destekçi olduğu eyleme yaklaşık 250 kişi katıldı. Eylemde "Her yer direniş, her yer Taksim!" şiarı haykırıldı.

Son durakta toplanan kitle "Taksim 1 Mayıs alanıdır, yasaklanamaz!" pankartını açarak aşağıya doğru sloganlarla yürüyüşe geçti. Yürüyüş boyunca "1 Mayıs kızıldır, kızıl kalacak!", "Yaşasın 1 Mayıs, biji 1 gulan!", "Taksim 1 Mayıs alanıdır!", "Gözaltılar serbest bırakılsın!", "Yaşasın devrimci dayanışma!" sloganları atıldı, yol üzerindeki kahvehanelere girilerek ajitasyon konuşmaları yapıldı.

Heykel Meydanı'nda 1 Mayıs şehitleri şahsında devrim şehitleri için bir dakikalık saygı duruşu ile

başlayan program konuşma ile devam etti. Burada yapılan konuşmada devletin estirdiği terörün emekçileri yıldırmadığı, 1 Mayıs'ın direniş geleneğine uygun olarak kutlandığı vurgulandı.

Konuşmanın ardından '1 Mayıs', 'Çav Bella' ve 'Gündoğdu' marşları söylendi.

Eylem marşların ardından "Devrimci irade teslim alınmaz!" sloganı ile bitirildi.

Kızıl Bayrak/Kartal

Ankara’da coşkulu ve kitlesel 1 Mayıs

Ankara’da 2007 1 Mayıs mitingi binlerce işçi ve emekçinin katılımı ile kitlesel ve coşkulu bir atmosferde gerçekleştirildi. Saat 14:00’te Opera önünde toplanmaya başlayan kortejler yaklaşık bir saat sonra Sıhhiye’ye doğru yürüyüşe geçtiler.

İşçi ve kamu emekçilerinden oluşan sendika kortejlerinin önde yürüdüğü yürüyüş kolunda sırasıyla dernekler, öğrenci kortejleri, TMMOB, Ankara Devrimci 1 Mayıs Platformu (Aİnteri, BDSP, DHP, Partizan), ESP, ODAK ve reformist sol partilerin kortejleri yer aldı. Türk İş’e bağlı sendika şubelerinden TÜMTİS’in, KESK’e bağlı sendika kortejlerinden ise Eğitim-Sen’in mitinge katılımı kitlesel ve coşkulu oldu. Yine üniversite gençliği 1 Mayıs’a kitlesel bir katılım gerçekleştirdi. Devrimci kortejler arasında ise BDSP ve ESP kortejleri kitleselliği ve coşkusu ile öne çıktı. Reformist partilerden ise ÖDP ve EMEP kitlesel bir katılım gerçekleştirdi.

Komünistler emekçi ağırlıklı ve coşkulu bir katılım gerçekleştirdi!

Komünistler olarak uzun soluklu bir ön hazırlık sürecinin ardından 1 Mayıs alanına güçlü bir katılım gerçekleştirdik. Önde Marx, Engels, Lenin figürlü “**Bütün ülkelerin işçileri birleşin!/BDSP**”, “**Yaşasın 1 Mayıs/Mamak İşçi Kültür Evleri**” pankartlarının

taşındığı kortejde emekçilerin katılımı ağırlıktaydı. Önceki yıla oranla yapılan kitle çalışmasının daha güçlü bir şekilde alana yansıdığı görüldü. Kızıl bayrakların taşındığı BDSP kortejinde yürüyüş boyunca “Yaşasın 1 Mayıs, yaşasın sosyalizm!”, “1 Mayıs kızıldır, kızıl kalacak!”, “Kahrolsun ücretli kölelik düzeni!”, “Kahrolsun sermaye iktidarı!”, “İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!”, “Yaşasın işçilerin birliği, halkların kardeşliği!”, “Sınıfa karşı sınıf, düzene karşı devrim, kapitalizme karşı sosyalizm!”, “Yaşasın devrim ve sosyalizm!”, “Yeni Ekimler için ileri!”, “Partiyi kazandık partiyle kazanacağız!” sloganları sıklıkla atıldı.

Üniversite pankartları ile mitinge katılan genç komünistler ise özgün çalışmaları üzerinden anlamlı bir kitleyi 1 Mayıs alanına taşıdılar.

Postal yalayıcı İP çetesi devrimci kortejlere saldırdı

Yaklaşık bir saatlik yürüyüşün ardından devrimci kortejlerin alan girdiği sırada polis destekli faşist İP çetesi ESP kortejine saldırdı. Saldırı haberinin alanda duyulmasıyla birlikte komünistler BDSP pankartı arkasında arama noktasına doğru yürüyüşe geçtiler. Arama noktasına kurulan polis barikatını yaran komünistler burada ESP korteji ile birleştiler. Bu sırada Devrimci 1 Mayıs Platformu bileşenleri de arama noktasına geldi. ESP kortejinin 1 Mayıs alanına girmesi ile birlikte burada devrimci güçler tarafından İP çetesine karşı devrimci bir barikat kuruldu. Burada sık sık “Yaşasın devrimci dayanışma!”, “İP 1 Mayıs’tan defol!”, “Faşizme karşı omuz omuza!” sloganları atıldı. Miting sona erene kadar İP 1 Mayıs alanına sokulmadı.

Taksim’de yaşanan devlet terörüne ve yıkım saldırılarına öfke haykırıldı!

Miting programı 1 Mayıs şehitleri şahsında gerçekleştirilen saygı duruşu ile başladı. Ardından konuşmalar gerçekleştirildi. Ağırlıklı olarak Taksim’de yaşanan devlet terörü ve sermayenin yıkım politikaları teşhir edildi. İlk olarak tertip komitesi adına KESK Basın Yayın Sekreteri Hasan Hayır konuştu. Ardından KESK Şubeler Platformu sözcüsü Osman Özyurt Taksim’de yaşanan devlet terörüne ve sermayenin son saldırılarına değinen bir konuşma yaptı. Ardından Petrol-İş Ankara Şube Başkanı Mustafa Özgen bir konuşma gerçekleştirdi.

Konuşmalar sonrasında müzik grupları sahneye çıktı. Müzik eşliğinde alanda halaylar çekildi.

8 bin civarında işçi ve emekçinin katıldığı Ankara 1 Mayıs mitingi kürsüden ve kitle tarafından hep birlikte söylenen “**1 Mayıs Marşı**” ve “**Enternasyonal marşı**” ile sona erdi.

Ankara’dan komünistler

ODTÜ’lüler 1 Mayıs alanındaaydı!

1 Mayıs’ın yaklaşmasıyla tüm ODTÜ’de 1 Mayıs rüzgârı esmeye başladı. Birçok öğrenci 1 Mayıs üzerine konuşmaya, insanlar 1 Mayıs’a nerede ve nasıl katılacağını tartışmaya başladılar. Dağınık bir şekilde ve ortak bir duruşa sahip olmadan 1 Mayıs alanına çıkacak birçok öğrenciyi geleceksizlik sorunu üzerinden toparlayacak “ODTÜ Öğrencileri” imzalı bir çalışma başlattık. Çok kalabalık olmayan iki toplantının ardından afişler asarak ve bir bildiri kaleme alarak çalışmalara başladık. Hazırlık binasının önünde açtığımız masa ile neredeyse tüm hazırlık öğrencilerine ulaşarak, yüzlerce öğrenciyle konuştuk. 1 Mayıs’a katılma konusunda kafasında tereddütlü olan, 1 Mayıs’ın anlamını bilmeyen birçok öğrenciyle konuşma fırsatı bulduk. “Diplomalı işsiz olmayacağız!” şiarının etrafında mezun olduktan sonra, yetkin mühendislik, sözleşmeli öğretmenlik, formasyon saldırılarıyla bizlerin geleceklerini gasp edenlere karşı işçi sınıfıyla omuz omuza alanlarda olmanın gerekliliği, 1 Mayıs’ın iki dünya arasındaki mücadelenin yaşandığı günlerden biri olduğu ve bu taraflaşmada, ezilen, sömürülen işçi ve emekçilerle dayanışmanın, devrimden ve emekten yana tavır almanın gerekliliği üzerine bir çalışma

ördük.

Bu çalışma esnasında binlerce bildiri dağıttık. ODTÜ içerisindeki yurtların birçoğu tek tek gezildi. Bildirilerimizi elden ve birebir konuşarak dağıttık. 1 Mayıs sabahı geldiğinde “Geleceğimizi istiyoruz!/ODTÜ Öğrencileri” imzalı pankartımızı yazarak güne başladık. Hazırlık binasından yemekhaneye kadar kantinleri dolaşarak otobüse bineceğimiz yurtlar bölgesine kadar bir yürüyüş gerçekleştirdik. Yürüyüşe yaklaşık 100 kişi katıldı. Yolu keserek yaptığımız yürüyüşte 1 Mayıs marşını söyledik ve attığımız sloganlarla 1 Mayıs coşkusu ODTÜ’ye taşınmış olduk. Ardından otobüse binerek Ankara 1 Mayıs yürüyüşünün başlayacağı Ulus’a doğru yola çıktık. Otobüste de marşlar söyledik. Otobüsten inip Ulus’a gelene kadar da pankartımızı açarak yürüdük.

Hacettepe Üniversitesi Öğrencileri Derneği (HÜÖD) pankartını açan arkadaşlarımızla buluştuk. Ardından Ulus’ta Cebeci Kampüsü’nden, Fen Fakültesi’nden gelen üniversite öğrencileriyle birlikte ortak bir duruş sergiledik. Eylem boyunca birlikte yürüyen bu kortejler koordineli bir şekilde hareket ettiler.

ODTÜ Öğrencileri kortejinde sık sık “Yaşasın

1 Mayıs, biji yek gulan!”, “Yaşasın halkların kardeşliği!”, “Üniversiteler bizimdir, bizimle özgürleşecek!”, “Sermaye, jandarma defol, üniversiteler bizimdir!”, “Emperyalizm yenilecek, direnen halklar kazanacak!”, “Katil ABD Ortadoğu’dan defol!”, “Yaşasın devrim ve sosyalizm!”, “Tek yol devrim, kurtuluş sosyalizm!”, “Gelenek sürüyor, ODTÜ yürüyor!” sloganları atıldı ve 1 Mayıs, Hürriyet, Avusturya İşçi Marşı ve Çav Bella söylendi. Bu esnada kortejin coşkusu görülmeye değerdi. Köprü altlarından geçerken bir kat daha artan coşku eylemin tamamında da hakimdi. 300’ü aşkın bir katılıma ulaşan ODTÜ Öğrencileri, 1 Mayıs alanında farkedilir bir kortej oluşturmuştu. Düzenli bir şekilde yürüyen ODTÜ Öğrencileri alanda da diğer üniversitelerden gelen öğrencilerle ortak bir şekilde yanyana durdu. 100–150 kişilik halaylar oluşturan ODTÜ’lüler eylemin sonuna kadar dağılmadılar.

Yapılan çalışma olumlu sonuçlar yaratmıştı. Okulun genelinde yaratılan 1 Mayıs coşkusunun, geleceksizlik sorunuyla da bağlantılı bir şekilde işlenmesinin yarattığı bir sonuçtu bu.

ODTÜ Ekim Gençliği

Adana'da coşkulu ve kitlesel 1 Mayıs!

İşçi sınıfının uluslararası birlik, mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs, Uğur Mumcu Meydanı'nda yapılan bir mitingle kutlandı.

Saat 16.30'da Mimar Sinan Açık Hava Tiyatrosu önünde toplanan kitle kortejler oluşturarak Uğur Mumcu Meydanı'na doğru yürüyüşe geçti.

En önde Türk bayrağı ve arkasında Türk-İş pankartı ile Türk-İş'e bağlı sendikalar kortejdeki yerlerini aldılar. Sırasıyla Koop-İş, Tek Gıda-İş, TÜM-TİS, Petrol-İş, Harb-İş, Türk Haber-İş, Demiryol-İş, Belediye-İş sendikaları yürüdüler. Türk-İş kortejleri 500'ün üzerinde bir katılımıla geçtiğimiz yıllara oranla daha kitleseldiler. Türk-İş Kortejlerinde gerek taşınan bayraklarda gerekse de atılan sloganlarda belirgin bir şovenizm kendini gösteriyordu.

Türk-İş kortejlerinin ardından önde "Yaşasın 1 Mayıs!" pankartı ve KESK Adana Şubeler Platformu pankartı yer aldı. Eğitim-Sen korteji her zaman olduğu gibi KESK kortejinin ve alanın en kitlesel korteji oldu. "İnsanca bir yaşam, demokratik bir Türkiye için yürüyoruz!" şiarlı pankart arkasında yaklaşık 400 eğitim emekçisi yer aldı. Eğitim-Sen'i Türkiye Gazeteciler Sendikası, Haber-Sen, SES, Tarım Orkam-Sen, Türkiye Eczacılar Birliği, Tüm Bel-Sen, BTS ve BES kortejleri izlediler. KESK korteji yaklaşık 600 kamu emekçisinin katılımıyla alandaki en kitlesel ve coşkulu kortejlerdendi.

KESK kortejinin ardından DİSK TEKSTİL BOSSA Şubesi yer aldı. DİSK'in merkezi Taksim kararına rağmen buna uymayan ve Adana'daki 1

Mayıs mitinginin örgütleyicilerinden olan BOSSA Şubesi uzun zamandır olmadığı kadar kitlesel bir kortej oluşturarak yaklaşık 200 tekstil işçisini alana taşımaya başardı.

DİSK kortejini Eğitim-İş, TMMOB, '68'liler Birliği, '78'liler Adana Girişimi, ÇHD ve İHD kortejleri izledi.

İHD kortejinin ardından devrimci kortejler yürüyüş kolundaki yerlerini alarak alana coşkularını kattılar. Alinteri, BDSP, ÇHKM, ÇÖ-DER, Çukurova Gençlik Derneği, DHP, Özgürlük, Tekstil-Sen, ESP, Devrimci Yaşam, İşçi Mücadelesi, Mücadele Birliği, TÖP kortejleriyle yer aldılar.

Bunların ardından Alevi-Bektaşlı Birlikleri, CHP, DSP, İP gibi düzen partileri yer aldılar. Düzen partilerinin kortejlerinde hakim olan faşist ve şoven

pankart ve sloganlar, taşıdıkları Türk bayraklarıyla tamamlanmıştı.

Bu kortejlerin ardında "ya gerçek demokrasi ya hiç" şiarlı DTP, EMEP, SDP imzalı ortak pankart yer aldı. Bunların ardında alana en son olarak ÖDP ve SHP kortejleri girdiler.

Alana giren kortejlerin selamlanmasının ardından 1 Mayıs'ta şehit düşenler şahsında saygı duruşunda bulunuldu. Açılış konuşmasının ardından Tek Gıda-İş Güney Anadolu Bölge Başkanı Gürsel Diliçikık bir konuşma yaptı. Konuşmasını baştan sona şovenizm zehri üzerine kurgulayan Diliçikık, Alinteri ve BDSP kortejleri tarafından "Yaşasın halkların kardeşliği!", "Kahrolsun sendika ağaları!", "1 Mayıs kızıldır kızıl kalacak!" sloganlarıyla yanıtlandı. Atılan sloganlardan fazlasıyla rahatsız olan Gürsel Diliçikık konuşmasına defalarca ara vermek ve "ben sendika ağası değilim" diyerek kendini savunmak zorunda kaldı. Gürsel Diliçikık'ın ardından tertip komitesi adına hazırlanan metni okumak için Eğitim-Sen Adana Şube Başkanı Güven Boğa kürsüye çıktı. Konuşması sırasında sloganların sürmesi ve sesi kısılması üzerine Güven Boğa konuşmasını yarım bırakarak kürsüden indi ve yaklaşık 4 bin kişinin katıldığı mitingın bitirildiği açıklandı.

Komünistler mitinge "Emperyalist savaşa karşı işçilerin birliği halkların kardeşliği!/BDSP", "Sosyalizm kazanacak!/Kızıl Bayrak", "Güvencesiz çalışmaya geleceksiz yaşamaya hayır!/SİDER", "Gençlik gelecek gelecek sosyalizm/Ekim Gençliği" pankartları ve yaklaşık 100 kişilik coşkulu ve disiplinli kortejleriyle katıldılar.

Kızıl Bayrak/Adana

1 Mayıs'ta Sıhhiye Meydanı'ndaydık!

Hacettepe Üniversitesi Öğrencileri Derneği (HÜÖD) olarak uzun süredir üniversitemizde ulaşım hakkımızla ilgili bir kampanya sürdürüyorduk. Kampanyanın küçük de olsa kazanımla sonuçlanması ve ücretsiz ring talebimizin sabah saatlerinde uygulanmaya başlaması biz dernekteki öğrencilere bir motivasyon sağladı. Yaklaşan 1 Mayıs çalışmalarımıza bunun sağladığı motivasyonla başladık. Çalışmamız kapsamında kampüsümüzde önce bir panel gerçekleştirdik. Ardından afişlerimiz ve dernek bültenimizle öğrencileri alanlara çağırdık.

1 Mayıs günü sabah erken saatlerde kolektif bir şekilde "Geleceği kazanmak için öğrenciler derneği, örgütlenmeye!" şiarlı pankartımızı yaptık ve dövizlerimizi hazırladık. Ardından toplu bir şekilde yemekhaneye alkışlar, sloganlar eşliğinde girip yaptığımız konuşmalarla öğrencileri eyleme, 1 Mayıs alanlarına çağırdık. Saat 13:00'te kütüphane önünde toplanarak kısa bir yürüyüşle

buluşma noktamız olan Ulus Gençlik Parkı'na indik. Parkta ODTÜ öğrencileriyle buluşarak sloganlar eşliğinde toplanma yerine ilerledik. Alanda üniversite öğrencileri pankartıyla düzenli kortejlerimizi oluşturarak yürüyüşe geçtik. Yürüyüş sırasında sık sık "Yaşasın 1 Mayıs!", "Bijî yek gulan!", "Üniversiteler bizimdir, bizimle özgürleşecek!", "Sermaye defol üniversiteler bizimdir!", "Yaşasın işçilerin birliği halkların kardeşliği!", "Faşizmi döktüğü kanda boğacağız!" sloganlarını coşkulu bir şekilde attık. Ulaşım sorunu üzerine gerçekleştirilen imza kampanyası ve okuldaki eylemli süreçler de dövizlerimizle alana taşındı.

Alana girdiğimizde diğer üniversite öğrencileri kortejleriyle yan yana durarak ortak sloganlar attık. Birçok bölümde 1 Mayıs gününde sınav olması katılımı olumsuz etkiledi. Buna rağmen 70 kişilik kortejimiz eylem sonuna kadar coşkulu bir şekilde bekledi. İlk defa 1 Mayıs eylemine katılan HÜÖD için anlamlı bir adım oldu.

Beştepe/Ekim Gençliği

YÖK dağıtılsın! Söz; yetki; karar hakkı istiyoruz!

İşçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs'ta Cebeci Kampüsü öğrencileri de sözünü söylemek üzere alandaydı. Siyasal Bilgiler Fakültesi öğrencileri olarak kısa bir süre önce yapılmaya başlanan çalışmada, SBF'nin liberalleşmesine, fakülte üzerindeki rektörlük baskısına, emperyalist işgale, düzen tarafından yaratılan yapay "laik-anti laik" ulusalcı söylemlere karşı, 1 Mayıs'a katılmanın gerekliliği vurgulandı.

Hukuk Fakültesi Öğrenci Derneği ile EBF Gazetesi'nden öğrencilerin de bulunduğu topluluk eylem alanına gitmeden önce fakültelere girerek öğrencileri 1 Mayıs'a katılmaya çağırdı. Saat 14.45'de toplanma yeri olan Opera binası önünde bir araya gelindi. Kitlenin yürüyüşe başlaması ile birlikte sloganlar atılmaya başlandı. Cebeci öğrencileri kortejinin en önünde **"YÖK dağıtılsın! Söz; yetki; karar hakkı istiyoruz!/Cebeci Öğrencileri"** yazılı pankart taşındı. Onun arkasında **"Dünyayı istiyoruz, kırıntı değil! Yaşasın 1 Mayıs!"** pankartı ile Hukuk Fakültesi Öğrenci Derneği yer aldı. Onun arkasında ise **"Mülkiye**

A.Ş. olmayacağız!" diyen SBF öğrencileri yer aldı. SBF öğrencileri fakültelerinden bazı öğretim görevlileri ile birlikte yürüdü. Eğitim Bilimleri Fakültesi öğrencileri ise kendilerini dövizleri ile ifade etti.

Kortejde **"Yaşasın halkların kardeşliği!", "Faşizme karşı omuz omuza!", "Katil ABD, Ortadoğu'dan defol!", "Emperyalizm yenilecek, direnen halklar kazanacak!", "Yaşasın 1 Mayıs, bijî 1 gulan!"** sloganları gür bir şekilde atıldı. Yürüyüşün başında sorun yaşansa da, bir süre sonra öğrenci kortejlerinin tek bir ağızdan aynı sloganları atması sağlandı. Özellikle Dil Tarih Coğrafya Fakültesi'nin önünden geçerken "Dil Tarih faşizme mezar olacak!" sloganı gür bir şekilde atıldı. Sıhhiye Köprüsü'nün altına gelindiği sırada ise "Gün doğdu" marşı hep bir ağızdan okundu. Yaklaşık 90 öğrencinin yürüdüğü Cebeci Öğrencileri kortejinde fakülte öğrencilerinin yerel talepleri sloganlarla çok fazla ifade edilemedi, ama ortak belirlenmiş sloganlar gür bir şekilde atıldı.

Cebeci Kampüsü Ekim Gençliği

1 Mayıs'ı kazandık, önümüzdeki dönemi de kazanacağız!

2007 1 Mayıs'ı geride kaldı. Önümüzde ise oldukça yoğun bir siyasal süreç ve bununla ilişkili sorumluluklar bulunuyor. Bu noktada bütünlüklü bir bakış oluşturabilmek için geride kalan 1 Mayıs sürecini, sürecin taşıdığı devrimci sorumlulukların ne ölçüde yerine getirilebildiğini değerlendirmek gerekiyor. Kendi payımıza bir değerlendirme için dönüp baktığımızda, 1 Mayıs sürecinde ortaya koyduğumuz pratiğin, gençlik içerisinde taşıdığımız misyonla önemli oranda örtüştüğünü söylemek mümkün. Aynı zamanda eksiklerimizi gördük, bunlardan ileriye yönelik devrimci sonuçlar çıkarmanın zeminini elde ettik. Bu konuda yapılacak değerlendirme elbette ki kendi özel konumlanışımızın dışında nesnel boyutları ile gençlik alanında 1 Mayıs sürecinin değerlendirmesini gerektirmektedir.

diyebiliriz. Elbette böylesi bir değerlendirmede tek başına 1 Mayıs çalışmasının değil, bütünlüklü bir şekilde yıl boyunca süren politik yönelimi ve pratiği de görmek durumundayız. Nitekim bu yönelimin sonuçları 1 Mayıs'ı önceleyen süreçte de kendini ortaya koymuştur.

Hareketin ihtiyaçlarına yanıt üreten bakıştan doğan bu politik bütünsellik, geçen yıllarda da tercih ettiğimiz öğrenci pankartları ile alana çıkışın yaşadığı eksiklikleri belli yönleri ile bu yıl için aşmıştır diyebiliriz.

Bu yönelim içerisinde somut olarak örnekleyecek olursak, Beytepe Ekim Gençliği'nin yıl boyunca ortaya koyduğu pratik anlamlıdır ve kendisini 1 Mayıs alanına da güçlü bir şekilde yansıtmıştır. 1 Mayıs'ta gerçekleşen çıkış, biçimsel bir ortaklaşmayı aşan, alanın sorunlarını işleyen, geniş gençlik kesimlerini harekete geçirme iddiasıyla hareket eden yerel bir örgütlenme formunun hem 1 Mayıs'a kendi gündemlerini kitlesel bir şekilde taşımasının, hem de gençliği 1 Mayıs gibi politik bir süreçte taraflaştırmasının ifadesi olmuştur.

Yine her yıl 1 Mayıs alanına çıkan ODTÜ Öğrencileri'nin bu yılki kitlesel çıkışını anlamak için, yıl boyunca okul içerisinde mesleki yeterlilikten faşist sadırganlığa kadar farklı gündemlere karşı örülen ortak politik çalışmalar bütünü'nün yarattığı atmosfer gözönünde bulundurulmalıdır.

Bu yönelim içerisinde geçen yıllarda olduğu gibi 1 Mayıs alanında yaratılan öğrenci pankartları çıkışının 1 Mayıs eylemi ile sınırlı bir çıkış olduğu, alana yönelik güçlü bir politik müdahaleden beslenmemesi gibi eksiklikleri aşamadığımız yerel örnekler de mevcuttur. Önümüzdeki süreçte bu eksiklikleri aşacak bir politik hattın örülmesi bizim adımıza kaçınılmazdır. Bunun olumlu örneklerine de 2007 1 Mayıs'ı içerisinde sahibiz.

Bütünlüklü 1 Mayıs kampanyası

Genç komünistlerin bulundukları alanlarda sürdürdükleri çok yönlü politik çalışma süreçleri, bu yıl Ankara Ekim Gençliği adına ortaya konulan 1 Mayıs kampanyası ile de eş zamanlı olarak yürümüştür. Geçen yıllarda yaşanan belli eksikliklerin ışığında bu yıl çalışmaların etki alanını genişleten, onu

politik bir bütünsellik ve merkeziyete taşıyan ve 1 Mayıs sürecinde genç komünistlerin içinde bulunduğu ideolojik-politik saflaşmayı yansıtan bir çalışma olmuştur. Süren yerel çalışmalar ile eş zamanlı hayata geçirilen bu faaliyet yerel çalışmaların eksik kaldığı ideolojik-politik saflaşmanın aracı olurken, yerel çalışmaları güçlendiren bir işlev görmüştür.

Ayrıca ayrıntılı tartışılması gereken gençlik içerisindeki kitle çalışması sorununa politik bir yönlendiricilikte bulunmak amacıyla da örgütlediğimiz bu kampanya, bu alandaki eksikliklerimizi, pratik ile ortaya koyduğumuz, tartıştığımız ve belli ölçülerde aştığımız bir süreç oldu.

Kampanya çerçevesinde farklı yerelerde film gösterimleri, sohbetler ve 1 Mayıs öncesi bir piknik ile anlamlı bir etkinlik gerçekleştirilmiştir. Bunların yanısıra tüm okullarla birlikte Ankara geneline yansıyan afişler ve bildirilerle anlamlı bir propaganda çalışması yürütülmüştür. Okullarda yapılan anketlerle kitle çalışması noktasında anlamlı adımlar atılmış ve üniversitelerde 1 Mayıs'ın tarihsel anlamı, güncel önemi üzerine tartışmalar gerçekleştirilebilmiştir. 1 Mayıs sürecinde kampanya dahilinde kitle çalışmasında eksik kaldığımız en temel nokta, binlerce öğrenciye birden ulaşma olanağını ifade eden çalışmanın yurt ayağını oluşturamamış olmamızdır.

Genç komünistlerin 1 Mayıs seferberliği

Gerek gençlik hareketinin ihtiyaçlarına yanıt oluşturan yerel çalışmalarımız, gerekse de bununla bütünlüklü bir tarzda yürüyen kampanya çalışmamız ile üniversitelerde anlamlı bir pratik çalışma düzeyi yakalanabildi. 1 Mayıs dönemi bizim açımızdan ciddi bir seferberlik süreci oldu. Genç komünistler, 1 Mayıs çalışmasının ihtiyaçları doğrultusunda Ankara'nın dört bir yanında işçi ve emekçilerle buluşarak, proleter sosyalizmi bayrağının emekçiler içerisinde de taşıyıcısı oldular. Geçtiğimiz yıla göre daha yoğun ve kapsamlı yürütülen bu çalışma, genç komünistler açısından eğitici ve misyon bilincini açığa çıkarıcı bir işlevsellikte gerçekleşmiştir.

Adımlar daha sıkı, adımlar daha hızlı...

Ankaralı genç komünistler, 2007 1 Mayıs'ında, 1 Mayıs'ın tarihsel mirası ve iddiasını taşıyan bir pratik ortaya koymuşlardır. Düzenin kriz dinamiklerinin derinleştiği bir dönemde proleter sosyalizminin genç neferleri Kızıl Bayraklar'ını daha da yükseltme iddiası ile süreci göğüslemiş ve iddialarının gerektirdiği sonuçları üretmişlerdir. Bütün bunların ışığında 1 Mayıs alanında ve üniversitelerdeki atmosferde de kendini yansıttığı üzere genç komünistler 2007 1 Mayıs'ını kazanmışlardır.

Başta da ifade ettiğimiz üzere, önümüzde ağırlaşan bir siyasal süreç bulunmaktadır. Bununla birlikte önümüzde devasa bir tarihsel iddia bulunmaktadır. Bu iddia sosyalizm mücadelesinin tarihsel haklılığı ve kararlılığının iddiasıdır. Bu iddiayı taşıyan bizlerin önünde duran güncel sorumluluk, bugünü kazanırken, bugünün kazanımlarına yüklenerek geleceğe süren yürüyüşümüzü daha güçlü, daha bilinçli, örgütlü, hızlı adımlarla gerçekleştirmektir. Şüphesiz tam da bunu yapacağız.

Gençlik gelecek, gelecek sosyalizm!

Gençlik, Parti'ye, devrime, sosyalizme!

Ankara Ekim Gençliği

Gençlik hareketinin ihtiyaçlarını gözeterek yaklaşımın sonuçları

Bu yıl 1 Mayıs süreci kendi açımızdan, gençlik hareketinin ihtiyaçlarını değerlendiren, 1 Mayıs'ın kazanılması ile birleşik devrimci bir gençlik hareketinin dinamiklerini yaratmak, güçlendirmek çabasının örtüştüğü bir politik çerçeveye oturdu

İzmir’de 1 Mayıs!

“Her yer Taksim, her yer 1 Mayıs!”

İzmir’de 2007 1 Mayıs’ı, DİSK’in Taksim’e gitme kararı nedeniyle KESK ve Türk-İş tarafından örgütlendi. Türk-İş’in gerici tutumu hem 1 Mayıs’ın örgütlenmesi sürecinde hem de alanda kendini gösterdi. 1 haftadan daha az bir süreye sıkıştırılan organizasyon sonucu 1 Mayıs kutlamaları göstermelik bir nitelik kazandı.

Saat 11:00’de üç ayrı noktadan yürüyüşe geçildi. Konak’tan KESK, devrimci yapılar, dernekler ve bazı reformist partiler yürüdü. Basmane’de ise Belediye-İş, Deri-İş sendika binaları önünden, DTP, SDP, ESP ve EMEP yine aynı bölgeden ayrı bir kortej oluşturarak Cumhuriyet Meydanı’ndan giriş yaptılar. Alsancak’tan ise Türk-İş’e bağlı sendikalar ve İP Gündoğdu alanına girdi.

Bu seneki 1 Mayıs’a KESK üyesi kamu emekçilerinin katılımının zayıflığı dikkat çekti. DİSK’in katılmaması nedeniyle Türk-İş’in katılımı öne çıktı. Yine de DİSK’e bağlı Genel-İş üyesi işçilerinin flamalarıyla 1 Mayıs’a katılmaları anlamlıydı. Genel-İş üyesi işçiler alana “Her yer Taksim, her yer 1 Mayıs!” sloganıyla girdiler. Türk-İş içerisinde en kitlesel işçi sendikası olarak Petrol-İş, Belediye-İş, Tes-İş katılımlarıyla dikkat çekti. Ayrıca Tez Koop-İş, Yol-İş, Maden-İş, Deri-İş ve Tüm-Tis de belli bir katılım sağlamışlardı. Bu sendikalardan Tes-İş Türk bayraklarıyla katılarak Türk-İş bürokrasisinin 1 Mayıs’a yaklaşımını özetliyordu. Nitekim, 1 Mayıs mitingini İstiklal marşıyla başlatarak, işçilerin birlik, mücadele, dayanışma günü olan 1 Mayıs’ı devlet törenine çevirmeye çalıştılar.

Petrol-İş kendi flamalarının yanı sıra “Yaşasın 1 Mayıs!” yazılı kızıl bayraklarla katıldı. Yine Belediye-İş “Emperyalizme, faşizme ve gericiğe karşı yürüyoruz!” pankartı, Tüm-Tis diğer pankartların yanı sıra kızıl bayraklar ve “Yaşasın proleterya enternasyonalizmi, yaşasın 1 Mayıs!” pankartıyla yürüdü. Deri-İş ise “Yaşasın birleşik emek cephesi!” pankartının arkasında yürüdü. Bu sendikalar Türk-İş’in gericiliğinden uzak bir görüntü oluşturuyorlardı.

Reformist partilerden EMEP “Halkların kardeşliği ve sendikal haklar için birleşelim!” ana pankartının arkasında yürüdü. Kortejde ‘Demokratik, laik Türkiye!’ sloganı ve gelişen süreçle ilgili sloganlar atıldı. ÖDP “Muhtıra değil gerçek demokrasi istiyoruz!” ana pankartının arkasında yürüdü. DTP ise 1 Mayıs’a bu kez kendi gündemleri dışında bir şiarla katıldı. Pankartlarında “Yaşasın emekçilerin birliği ve halkların kardeşliği! Biji yek gulan, yaşasın 1 Mayıs!” yazılıydı. SDP gençlik ağırlıklı bir kortejle katıldı.

Konak’ta toplanan devrimci yapılar saat 12:00’de yürüyüşe başladılar. En önde Devrimci Hareket, DHP, Partizan, BDSP, Alınteri kortejleri yürüdü. Yine bu kolda ÇHD, İCİ, İşçi Mücadelesi de bulunmaktaydı. Devrimci yapılar alanda Taksim’de yapılan saldırıyı ortak oturma eylemiyle protesto ettiler. Alana giriş esnasında kenarda biriken insanlar alkışlayarak, yer yer sloganlar atarak katılım sağladılar.

İstiklal marşıyla açılışı yapılan 1 Mayıs mitinginde ilk konuşmayı Türk-İş adına Petrol-İş Aliğa Şube Başkanı İbrahim Doğangül yaptı. Özelleştirmelere değinen Doğangül, “Petkim’e geldiklerinde çakalları içeri sokmayacağız” dedi. Çiğli Organize’de bulunan Esen Plastik işçilerini göstererek, Petrol-İş’e üye oldukları için işten atıldıklarını, fakat sonuna kadar direnerek kazanacaklarını belirtti.

Ardından KESK adına KESK YK üyesi Fevzi Ayber bir konuşma yaptı. Konuşmasına Taksim’de yapılan saldırıya değinerek başladı ve bu esnada “Faşizme karşı omuz omuza!” sloganı atıldı.

Kürsüden son olarak Türkiye Maden-İş Sendikası adına bir konuşma yapıldı. Laiklik ekseninde estirilen gerici rüzgarın izlerini taşıyan konuşma Türk-İş’in misyonuna hizmet eder nitelikteydi.

Komünistler 1 Mayıs’a “Yaşasın proleterya enternasyonalizmi! Yaşasın 1 Mayıs!/BDSP” ön pankartı ve “Emperyalizme, şovenizme, sömürüye geçit yok!” pankartlarıyla katıldılar. BDSP’nin ardından Çiğli İşçi Platformu “Sömürüden ve kölelikten kurtulmak için zincirleri kıra kıra yürüyoruz!” pankartıyla alanda yerini alırken, Menemen’den işçiler “Yaşasın işçilerin birliği halkların kardeşliği!” pankartıyla katıldılar. Çam-Der “Sağlık ocaklarımız kapatılamaz!” pankartıyla, Ekim Gençliği ise “Emperyalizme, faşizme, geleceksizliğe, ticari eğitime son! Yaşasın sosyalizm!” pankartlarıyla katıldı. BDSP kortejinde ayrıca Marks, Engels, Lenin, Mustafa Suphi, Deniz Gezmiş, Mahir Çayan, İbrahim Kaypakkaya’nın fotoğraflarının yanı sıra Habip, Ümit ve Hatice yoldaşların fotoğrafları da taşındı. Kortejimiz kızıl bayraklar, pankartlar ve dövizlerimizle görsel açıdan güzeldi. BDSP korteji çoğunluğu işçi olan bir katılıma sahipti.

10 bin kişinin katıldığı 1 Mayıs mitingi henüz sonlandırılmamışken, İP’lilerin provokasyonları çatışmaya neden oldu. İP’lilerin Alınteri kortejine sataşmalarıyla başlayan gerilim, SDP kortejine sözlü ve fiili saldırılarla devam etti. Bunun ardından çıkan çatışmada İP’li karşıdevrimciler püskürtülürken, SDP ve Alınteri kortejlerinden de yaralananlar oldu. Türk-İş’in işgalindeki kürsü uğursuz rolünü bir kez daha oynayarak polisi alana müdahale etmeye çağırdı. Çatışmanın başında dağınıklık ve habersizlikten kaynaklı ortak bir insiyatif konulmama da polisin müdahale etmeye geldiği sırada ortak tavır geliştirilmeye çalışıldı. Bu esnada “Faşizme karşı omuz omuza!”, “Yaşasın devrimci dayanışma!” sloganları sıklıkla atıldı.

Kızıl Bayrak/İzmir

1 Mayıs’ta tüm coşkuyla alanlardaydık!

1 Mayıs işçi sınıfının zorlu mücadelelerle kazandığı bir mücadele günüdür. Genç komünistler 1 Mayıs’ta, 1 Mayıs’ın mücadele çağrısını sahiplenip büyötmek, işçi ve emekçilerle omuz omuza taleplerini haykırmak, neoliberal saldırılarla gençliği geleceksizlik kısırcasında öğötmeye çalışan bir avuç asalağa karşı, kurtuluş devrimde kurtuluş sosyalizmde demek için alanlardaydı.

1 Mayıs’ı önceleyen haftalarda 1 Mayıs’ın mücadele çağrısını gençliğe ulaştırmak için Ege Üniversitesi, Dokuz Eylül Üniversitesi ve liseli arkadaşlarımızla 21 Nisan günü “1 Mayıs öncesi birlik ve dayanışma pikniği” gerçekleştirdik. Türkülerimizi, soframızı ve mücadelemizi paylaşp, 1 Mayıs’ın anlam ve önemi üzerine tartıştık. Dokuz Eylül Üniversitesi’nde afiş ve el ilanlarımızı kullandık. Ege Üniversitesi’nde yanısıra, bir süredir süren tepki sandıkları çalışmasının sonucunda ortaya çıkan 180 adet Tepki’nin duvar gazetelerinde sergilenmesiyle 1 Mayıs çalışmamızı sürdürdük. 1 Mayıs’ı sadece bir güne sıkıştırmadan öncesi ve sonrasıyla bir çalışmaya konu ederek bu mücadele gününü

gençliğin gündemine taşımış olduk.

1 Mayıs sabahı saat 11.00’de Sümerbank önünde, BDSP kortejinde, “Emperyalizme, faşizme, geleceksizliğe son, yaşasın sosyalizm!” pankartımızla yerimizi aldık. Yürüyüş boyunca “Yetkin mühendisliğe, sözleşmeli öğretmenliğe, ücretli avukatlığa, geleceksizliğe, ÖSS’ye, emperyalist savaşa hayır!”, “Sermaye defol, üniversiteler bizimidir”, “Eşit, parasız, bilimsel, anadilde eğitim!”, “Gençlik gelecek, gelecek sosyalizm!”, “Faşizme karşı omuz omuza!”, “Kahrolsun ücretli kölelik düzeni!”, “Yaşasın sosyalist işçi-emekçi iktidarı!”, “1 Mayıs kızıldır, kızıl kalacak!” sloganları sıklıkla atıldı, marşlar söylendi.

Sermayenin saldırılarına karşı gençlik, gelecek talepleriyle ve sosyalizm özlemiyle 1 Mayıs’ta alanlardaydı. Sosyalizm özlemimizi, gelecek talebimizi 1 Mayıs’ın coşkusu, kararlılığı ve kızılıyla 2 Mayıslar’da, 3 Mayıslar’da da haykıracağız, her günü 1 Mayıs, her günü kavga kılacağız.

Gençlik gelecek, gelecek sosyalizm!

İzmir/Ekim Gençliği

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

ÖSS’ye karşı 1 Mayıs’ta alanlardaydık!

Liseli gençliği, paralı eğitim ve ÖSS’yle geleceksizlik uçurumuna itenlere karşı biz liseliler de 1 Mayıs’ta taleplerimizle alanlardaydık.

1 Mayıs öncesi gerek liselerimizde gerekse Çiğli İşçi Kültür Sanat Evi’nde gerçekleştirdiğimiz ÖSS ve 1 Mayıs konulu tartışmalar ve 21 Nisan günü İzmir merkezli gerçekleştirilen “1 Mayıs öncesi birlik ve dayanışma pikniği” ile 1 Mayıs’ın çağrısını liseli arkadaşlarımıza taşıdık. Yanısıra çıkardığımız 1 Mayıs’a çağrı pullarını da yoğun olarak lise ve dersane çevrelerine yaptık. 1 Mayıs günü ise

“Emperyalizme, faşizme, geleceksizliğe son! Yaşasın sosyalizm!Ekim Gençliği” imzalı pankartın arkasında yerimizi aldık. “Yarış atı olmayacağız!”, “ÖSS kaldırılсын!” talepli dövizlerimizle, “Savaş değil, eğitime bütçe!”, “Eşit, parasız, bilimsel, anadilde eğitim!”, “Yaşasın devrim ve sosyalizm!”, “Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz” sloganlarımızla yürüdük.

Liseli gençlik olarak 1 Mayıs’ta yerimizi aldık ve önümüzdeki ÖSS kampanyasını bu coşku ve kararlılıkla sürdüreceğiz!

İzmir Liselilerin Sesi

Kilitlenen düzen siyaseti çözümü seçim sandığında görüyor...

Düzenin seçim oyununu boşa çıkarmak

Ordu ve hükümet arasında kıyasıya devam eden cumhurbaşkanlığı kavgasında dengeler her an bozulup yeniden kuruluyor. Tandoğan mitingi ile kavgada öne geçen ordu cephesi karşısında AKP manevra yaparak Erdoğan'ın yerine Gül'ü aday göstermişti. Böylelikle durumu bir parça olsun kendi lehine çevirmişti. ABD ve AB ile TÜSİAD'ın desteğini de arkasında gördüğü ölçüde büyük bir rahatlama içerisine girmişti.

Fakat Cumhurbaşkanlığı seçimini dinsel gericilik için aşılmaması gereken kritik bir eşik haline getirmiş bulunan ordunun duruma teslim olmaya niyetinin olmadığı kısa bir zaman içinde görüldü. Cumhurbaşkanlığı seçiminin ilk gününün akşamında, geç saatlerde dışlerini gösteren ordu, hükümete sopasını salladı. Ordunun bu çıkışı karşısında hükümet de kendisinden beklenmedik bir şekilde aynı “sertlikte” yanıt verdi, anayasal yetki ve işleyişe sığınarak asıl amirin kendileri olduğunu vurguladı. Bu kadarı bile düzen siyasetinde pek alışıldık bir şey değildi. Fakat karşı cepheden yanıt çok daha dolaylı, ancak fazlasıyla etkili bir biçimde gelmekte gecikmedi. Sokaklar tank paletleri ve asker postallarıyla değil, fakat sivil uzantılarının başı çekmesiyle yüzbinlerle dolduruldu. Bu durum, dengenin hükümet aleyhinde bir hayli bozulmasına sebep oldu.

Ordu cephesi, hükümeti bulunduğu noktadan geri çekilmeye, kabul edilebilir bir aday üzerinde uzlaşmaya zorluyordu. Fakat hükümetin geri çekilmesi kendi adına bir yenilgi olarak algılanacaktı ve bu ana kadar aldığı tutumla tabanı üzerinde kazanmış olduğu siyasal etkiyi kaybetmesine mal olabilirdi. Onu bu yenilgi havasından kurtaracak tek yol bir erken seçimdi. Bir erken seçim kavganın yeni sahnesi olmalı, Cumhurbaşkanlığı kavgası bu yeni sahneye taşınmalıydı. Ordu cephesinin Anayasa Mahkemesi'ne yaptığı başvuru AKP'ye bu doğrultuda istediği manevra imkanını sağlıyordu. AKP yönetimi de bu nedenle umudunu Anayasa Mahkemesi'nden çıkacak karara, Cumhurbaşkanlığı seçiminin ilk turunun iptaline bağladı. Çünkü Anayasa Mahkemesi'nin iptal kararı, AKP'ye mağdur ama mağrur bir biçimde seçimlere girme şansını sağlayabilirdi. Bu durumda ordunun gazabına uğramış ama yenilmemiş olan AKP bir tarafta, ordu güdümlü CHP diğer tarafta seçimlerde boy gösterebilirdi. İki ana kutup olarak seçimlere girilmesi durumunda ise, bir kez daha AKP ve CHP'den menkul bir meclis tablosu elde edilmesi muhtemel olacaktı. Böylelikle laik-şeriat ikileminde ve Cumhurbaşkanlığı seçimlerine endekslenmiş olan genel seçimler, her iki parti açısından da tabanları nezdinde yaşadıkları yıpranma ve erimeyi telafi ederek, daha güçlü bir biçimde meclise sokacak bir imkan haline gelmekteydi. Bu durumda kartlar yeniden dağıtılmış olacak ve Cumhurbaşkanlığı kavgası da yeni baştan ve genel seçimlerin sağladığı bu yeni ortama dayalı olarak yürütülecekti.

Anayasa Mahkemesi, her iki taraf için de uygun olan ve düzen siyasetinde yaşanan kilitlenmeyi açacak kararını verdi: Cumhurbaşkanlığı seçiminin ilk turunu iptal etti. Bu kararın hemen ardından AKP yönetimi

toplanarak erken seçim için düğmeye bastı ve seçim takvimini oluşturmak üzere işe koyuldu. Halihazırda seçim tarihi olarak 24 Haziran ya da 1 Temmuz üzerinde durulmaktadır. Yüksek Seçim Kurulu ise 22 Temmuz'dan söz etmektedir. Ama sonuçta Temmuz başı ya da sonunda seçim olacağı kesinleşmiş sayılır. Çatışan düzen güçleri artık kozlarını bu sahnede paylaşacak, kavgı bu sahnede verilecektir.

Düzen siyasetinin mevcut ortamı, seçimlerde işçi ve emekçileri düzenin kavgalı bu iki kutbundan birini seçmeye zorlamaktadır. Bir tarafta kurulu düzeni koruma ve kollamayı vazife sayan ordu ve onun siyasal uzantısı olarak seçim sahnesinde saf tutmuş bulunan CHP bulunmaktadır. Diğer tarafta ise bu güçler tarafından antidemokratik yöntemlerle saldırıya uğramış, mağdur edilmiş ve hedeflerine ulaşmaktan alıkonulmuş AKP durmaktadır. Bu saflaşmada CHP laik düzeni, şeriat özelemlerini hayata

geçirmek için son adımlarını atan ve devletin en üst mevkiini ele geçirmek üzere olan AKP'ye karşı savunur görünmektedir. AKP ise başta türban olmak üzere İslami kimliğe sahip çıkan, aynı zamanda demokratik hak ve özgürlükleri savunan bir görüntü vermeye çalışmaktadır. Yani temelde laik-şeriat ve darbe-demokrasi ikilemine sıkıştırılmış ve CHP ile AKP'nin adres olarak gösterildiği bir seçim sahnesi işçi ve emekçileri beklemektedir.

Bu sahne, yukarıda belirttiğimiz gibi, bu her iki parti açısından da büyük bir şanstır. Zira her ikisi de 3 Kasım seçimlerinde sahip oldukları seçmen tabanını büyük ölçüde kaybetmişlerdi. AKP hükümet partisi olarak icraatlarıyla İslami kimliğinden dolayı kendisine umut bağlayan geleneksel tabanının beklentilerini büyük ölçüde boşa çıkarmıştı. Hükümet olduktan sonra bu konuda bir takım ciddi sayılabilecek pürüzler dışında genelde uysal bir

Düzen içi dalaş

AKP'nin temsil ettiği dinsel-gerici kesim ile düzen ordusu eksenli “laik cephe” arasındaki gerilim tırmanıyor. Genelkurmay 27 Nisan gecesini bir muhtıra yayınlayarak sürece ağırlığını koymak, darbe tehdidiyle hükümete geri adım attırmak istedi. Genelkurmay'ın bildirisi ilk anda tam bir şok etkisi yarattı. Fakat 28 Nisan günü ilerleyen saatlerde emperyalist efendilerden ordunun çıkışını mahkum eden (AB) ya da buna mesafeli davranan (ABD) açıklamalar gelmeye başlayınca, AKP hükümeti de rahat bir nefes aldı. Hükümet Genelkurmay'a cepheden karşı duran bir açıklamayla yanıt verdi. Cumhurbaşkanı adayını Gül de adaylıktan çekilmesinin söz konusu olmadığını, hukuksal/yasal süreç nasıl gerektiriyorsa öyle devam edileceğini bildirdi. Medyadaki pek çok kalem ordunun çıkışını demokrasiye yapılmış bir müdahale olarak nitelendirip bu durumdan çıkış için hükümete erken seçim çağrısı yaptılar. Düzen partileri de yaptıkları açıklamalarda sorunların demokratik mekanizmalar içinde çözülmesi yönünde mesajlar verdiler. Neticede darbeler ve muhtıralar tarihinde politikacılar ve gazeteciler ilk kez generallerin karşısında “hazırola” geçmemiş oldular, hiç değilse ağırlıklı bir bölümüyle.

Emperyalistlerin (kuşkusuz kendi Ortadoğu planlarının gereklerini de gözeterek) AKP hükümetine verdikleri destek başta olmak üzere bunun bir dizi belirleyici nedeni var kuşkusuz. Ayrıca bu nispi denge hali generallerin bildirisinin hiç önemsenmediğini de göstermiyor. Düzen partilerinden belli başlı tüm medya organlarına kadar herkes tarafından dillendirilmeye başlanan erken seçim talebi hükümet üzerinde ciddi bir basınca dönüşmüş durumda.

Genelkurmay'ın 27 Nisan gecesini yayımlanan muhtırası, düzen cephesinde Cumhurbaşkanlığı seçimi üzerinden yürütülen çatışmaya yeni bir boyut getirdi. Düzen içi kesimler, “durumdan vazife çıkartmak”ta fazla gecikmediler. Genelkurmay'ın müdahalesini açıktan savunan bir konuma düşmemek için bu kesimler, bir yandan darbelerle karşı olduklarını söyleseler de, öte yandan “parlamentar sistemi koruma”, “uluslararası sermayeyi ürkütmeme” vb. argümanlar üzerinden daha ziyade hükümetin önüne neler yapması gerektiğini koydular. Hepsini ağız birliği etmişçesine, ordunun siyasi hayata kabaca yaptığı müdahaleyi bir cümleyle “demokratik teamüllere aykırı” diye geçitirdikten sonra, gelinek noktanın bütün sorumluluğunu AKP'nin üzerine yıkmaya çalıştılar, ağız birliği etmişçesine tek çözümün erken seçim olduğunu ileri sürdüler.

Hükümetin bu muhtıra, Adalet ve Demokrasi politikaları izleyen TÜSİAD daha

önce, cumhurbaşkanı seçiminin istikrarı üzerinde ulaşılan bir adayın seçilmesi için aday gösterilmemesini istemişti. CHP TÜSİAD'dan açık destek istemiş ve o erken seçim yolunu kapamıştı. Fakat a isteyebiliyor! Bu arada Ağar'ın DYP'ı birinci tur oylamasına girmeyerek CHP aktörü haline gelmişlerdir. CHP Genel de, “Ülkenin temel değerlerine askerlik gerekir” sözleriyle muhtıraya desteğini merkez yöneticisi olan Ahmet Güryüz CHP'den hiç de geride kalmadığını ka açıklamasının Anayasa'nın verdiği ye söyleyebilmiştir! DSP de sorumluluğu erken seçimi savunarak ordu şaşakçı

Açıktır ki, erken seçim önerisi, ordu seçiminin durdurulmasının ötesinde, feshedilmesi demektir. Anayasa Mahkemesi üzerini örtmeye yetmemektedir. Zira, meclisin çoğunluğunun cumhurbaşkanı yapma, dolayısıyla kendini feshetme y biliyoruz. Kaldı ki, erken seçim mevc muhtıradan yeralan gerekçeler seçimle iradesinin Meclis'e yansımaları yenilen zihniyetine, o zihniyettekilerin cumhurbaşkanı eğer AKP yeniden güçlü biçimde Meclis cumhurbaşkanı seçmeye kalkarsa; “m olmaya devam edecektir. Yani sorun, Cumhurbaşkanlığı seçiminin erken se çözölmeyecektir. Erken seçimden örne güçlü bir parti olarak çıkması da Genel Tersine, AKP seçimden güçlü çıkarsa da ısrarlı olunacağı, muhtıranın ana fi Son muhtırasıyla Genelkurmay, hük seçiminde inisiyatifini ele geçirdiği bir s değiştirmiştir. Bugün hükümet, erken Cumhurbaşkanlığı seçiminin ardından baskı altına girmiştir. Nitekim CHP'nin Anayasa Mahkemesi, muhtıranın bası

mak için düzene karşı devrim çizgisi!

çizgide durmuş, yanısıra Irak gibi birçok sınavda ABD’nin yanında saf tutarak tabanının gözünden epeyce düşmüştür. Ayrıca ekonomik ve sosyal planda azgın ve pervasız bir saldırganlıkla emekçi halka yıkım ve sefalet dışında da bir şey vermemiştir. Dolayısıyla 3 Kasım seçimlerinde AKP’ye destek veren emekçi ve yoksul halkın önemli bir bölümü de AKP’den uzaklaşmışlardır.

Diğer tarafta CHP zaten 3 Kasım seçimlerinde hezimet sayılacak bir sonuçla çıkmıştır. Seçimlerde siyasi söylemlerini AKP’ye karşı laik düzeni koruma ekseninde kurması, zaten varolan yıpranmışlığı ile birlikte onu işçilerin ve emekçi halkın sosyal duyarlılıklarından iyice uzaklaştırmıştır. Bundan dolayı ağırlıkla şeriat korkusunu hisseden kentli orta sınıflar ile Alevi emekçilerin oylarını alabilmiştir. CHP seçimlerden sonra da bu çizgisini sürdürdü, dolayısıyla ekonomik ve sosyal saldırılar karşısında

bunalan kesimler CHP’den uzaklaşmaya devam ettiler. Bundan dolayı yakın zamana kadar AKP ile beraber CHP de ciddi bir zayıflama süreci yaşıyordu.

İşte düzen siyasetinin şeriat-laiklik ekseninde ana kutuplar halinde bölündüğü bir durumda büyük bir yıpranma yaşayan bu iki parti yeniden durumlarını düzeltme şansı yakalamış oldular. Zira düzen siyasetinde iki kutup bu iki parti tarafından temsil edilmektedir.

Bu haliyle erken seçim işçi ve emekçiler açısından tam bir tuzağa dönüşmüş durumdadır. Zira işçi ve emekçiler, işçi ve emekçi düşmanı politikalarda, demek oluyor ki, emperyalizmin ve sermayenin iktisadi-sosyal ve siyasi çıkarlarına hizmette aralarında söylem farkı dışında esasa dair bir fark bulunmayan bu partilerden birini seçmek zorunda bırakılmaktadır. Böyle bir seçimin sonucunda ortaya çıkacak tablo bu iki partiden hangisinden yana çıkarsa

çıksın, seçimlerin asıl kaybedeni işçi ve emekçiler olacaktır. Çünkü, bu odaklar arasındaki süren kavga özünde düzenin yönetim aygıtının dümenini tutarak emperyalizme ve tekelci burjuvaziye hizmet edip nemalanma kavgasıdır. Sonuçta seçim sonuçları üzerinden aralarında yürüttükleri kavga nasıl çözümlenirse çözümlensin, her ikisi de işçi ve emekçilere dönük saldırı programlarını üstlenecek ve aynı programda birleşeceklerdir.

Bundan dolayı işçi ve emekçilere kurulan bu tuzağın boşa çıkarılması, bugün sınıf cephesinden üstesinden gelinmesi gereken en önemli sorunu oluşturmaktadır. Öyle ki, sadece işçi ve emekçilerin geniş bölükleri değil bir takım ileri ve sol güçler de bu tuzağa düşmeye son derece eğilimlidir. Bu güçlerin tuzağa düşmesi kendi başına fazla bir anlam taşımaya bile, işçi ve emekçilerin tuzağa kapılmasına katkı sunduğu, tersinden ise tuzağı bozmaya yönelmiş devrimci müdahalenin işini zorlaştırdığı ölçüde son derece tehlikelidir. Özellikle bir takım sendikal odakların bu yolda olması bu tehlikeyi daha da arttırmaktadır.

Nitekim, ordunun sivil uzantılarınca düzenlenen “Cumhuriyet mitingleri”nin ilkinden uzak duran ve tavır alan DİSK yönetimi, İstanbul’da yapılan ikincisine katılabilmıştır. Dahası, önümüzdeki günlerde yapılacak yeni mitinglere DİSK’in yanısıra KESK’e bağlı sendikaların katılacağı da konuşulmaktadır. Diğer taraftan, düzen karşısında belli bir ileri söyleme ve pratiğe sahip olan bir takım güçlerin de düzen solunun kuyruğuna takılma sinyali vermeleri dikkat çekmektedir. Bunlardan bazıları şimdiden İstanbul’da toplanan kalabalığa bakıp, “kitle hareketinin yönünü içeriden değiştirmek” gibi parlak -ama çok tanıdık- söylemlerle çok tehlikeli bir yöne meyletmektedirler.

Geçmişte benzer birçok deneyimden de görüldüğü üzere, “içeriden dönüştürme” gibi politik söylemlerle hareket eden ve düzen solunun sularına yelken açanların akıbeti bu sularda boğulmak olmuştur. Zira siyaset arenasındaki mücadele ana güç odakları arasında, ama temelde de sınıf ilişkileri alanında yürümektedir. Bundan dolayı düzen solunun hareket ettiği sulara yelken açmak, aslında devrim saflarını terkederek düzen siyasetinin kulvarında konumlanmak anlamına gelmekte ve düzen soluna hizmetle sonuçlanmaktadır. Geçmişte olduğu gibi bugün de bu türden girişimlerin sonu böyle bir hezimet olacaktır.

Bugün devrimci güçlerin alması gereken doğru tutum, düzene ve düzen partilerine karşı bağımsız bir devrimci kutup olarak ortaya çıkmak ve siyasetteki kutuplaşmayı sınıf ilişkilerinin nesnel temeli üzerine oturtmaktır. “Düzene karşı devrim!”, “Tek yol devrim, kurtuluş sosyalizm!” şiarları bu yolda yaratılacak siyasal odaklaşmanın eksenini oluşturacaktır. İşte işçi ve emekçilere kurulan seçim tuzağını bozmanın yolu budur. Tuzaklara düşmeden bu yolda yürüme kararlılığını göstermek tüm devrimci güçlerin bugün en önemli sorumluluğudur.

Militan bir kararlılığa sahne olan bu yılın 1 Mayıs’ı bu bakımdan önemli bir derstir ve yapılması gerekenlere ışık tutmaktadır.

mada son perde

ar bozulmaksızın yapılmasını, ancak ni, yani “milli görüş” geleneğinden sine-i millet tartışırken da bu desteği vermeyerek böylece aynı TUSİAD bugün erken seçim si ve Erkan Mumcu’nun ANAP’ı P’nin oynadığı 367 komedisinin bir l Başkan Yardımcısı Onur Öymen n sahip çıkmasını yadırgamamak i açıkça ilan etmiştir. SHP’nin bir Ketenci ordu yalakalığında anıtlayarak, “Genelkurmay tkiler çerçevesinde” olduğunu u AKP’nin üzerine yıkmanın yanısıra ılgı cephesindeki yerini almıştır. unun tehditiyle cumhurbaşkanlığı bir bakıma meclisin silah baskısıyla emesi’nin son kararı bu gerçeğin 27 Nisan muhtirasından önce nı seçiminden evvel bir erken seçim yolunda bir eğilimi olmadığını ut krize bir çare de değildir. Çünkü değişmez. Genelkurmay, “Halkın melidir” demiyor. AKP’nin rbaşkanı seçmesine karşı çıkıyor. Ve lis’e girer, hükümet kurar, uhtıra”, hükümete verilmiş muhtıra erken seçimle ya da çim sonrasına ertelenmesiyle eğin AKP’nin böyle, hatta daha da elkurmay’ın fikrini değiştirmez. muhtırada öne sürülen görüşte daha kridir. ikümetin Cumhurbaşkanlığı süreçte dengeleri kendi lehine genel seçime gidilmesi ve a yapılması konusunda ciddi bir in başvurusu üzerine toplanan ncıyla siyasi bir kararla seçiminin

ilk tur oylamasını Anayasaya aykırı bularak yürürlüğünü durdurdu. Ardından Başbakan Erdoğan erken seçim kararı alacaklarını açıkladı. Gelinek noktada, düzen güçleri arasındaki mücadele daha da keskinleşmiş, dahası emekçi kitlelerin bu saflaşmaya yedeklenmesinin dayatıldığı bir noktaya gelinmiştir.

Muhtıra, 28 Şubat “postmodern darbe”siyle aynı içerikte olmasıyla dikkat çekmektedir. Açıklamada, “*son dönemlerde ‘kutlu doğum şöleni’, ‘Kuran okuma yarışması’ adı altında düzenlenen ve devlet içinde bazı kurumlarca desteklenen faaliyetler ile din kisvesi arkasına saklanılarak laik devlete meydan okunduğu*” belirtilerek, “*Cumhurbaşkanlığı seçiminin de laiklik tartışmaları konusuna odaklandığı*”na vurgu yapılıyor. Açıklamada Genelkurmay’ın gelişmeler konusundaki tavrı, “*Bu durum, Türk Silahlı Kuvvetleri tarafından endişe ile izlenmektedir. Unutulmamalıdır ki Türk Silahlı Kuvvetleri, bu tartışmalarda taraftır ve laikliğin kesin savunucusudur*” sözleriyle ortaya konuyor.

Hatırlayalım, devlet içindeki cinayet şebekelerinin açığa çıkarılmasını sağlayan Susurluk kazasından birkaç ay sonra, medyada “*laik rejimin şeriat tehdidi altında olduğu*”na dair yayınlar yapılmış ve en son, Sincan’daki “*Kudüs Gecesi*” kutlaması üzerinden 28 Şubat müdahalesi gerçekleşmişti. Susurluk’tan sonra kontra çetelerinin açığa çıkarılmasını talep eden ilerici, demokrat, solcu birçok kesim, 28 Şubat süreci ile birlikte “laikliğe sahip çıkmak” adına Genelkurmay’ın ardında saf tutmuştu.

Hükümet, gelişmeler konusunda tavrını açıklarken, öncelikle “*Cumhuriyetimizin temel niteliklerine karşı Anayasa ve yasalara aykırı gerçek ve tüzel kişiler tarafından zaman zaman ortaya konulan hiçbir tutum ve davranışı tasvip etmek mümkün değildir*” sözleriyle Genelkurmay tarafından hedef gösterilen bazı ‘kelle’lerin alınabileceğinin işaretlerini vererek uzlaşma zemini hazırlamaya çalışıyor. Ama öte yandan “*Hükümetimiz, demokratik laik ve sosyal bir hukuk devleti olan Cumhuriyetimizi daha da güçlendirmek ve demokrasimizi zedeletmemek konusunda tam bir kararlılık içindedir. Cumhuriyetimiz ve demokrasimiz vazgeçilmez, geri döndürülemez bir kazanımdır*” sözleriyle de kendi konumunu korumak için demokrasi isteyen güçleri yedeklemeye çalışıyor.

Komünistlerin ise bu durumdan çıkarttığı vazife ise şudur: Düzen içi çatışmada taraf olunmamalı, düzen güçlerine hizmet eden mücadele reddedilmelidir. Herkes kendi bayrağı altına toplanmalı, kendi stratejik çizgisinde ilerlemeli, bunu güçlendirme politikaları içermelidir.

Düzen içi çatışmada taraf olmayı, başkaları için savaşmayı reddedelim!

Herkes kendi bayrağı altına!..

Cumhurbaşkanı seçimi üzerinden kopan kavga Genelkurmay'ın muhtıralı müdahalesiyle iyice kızışmışken, hükümetin aynı sertlikteki yanıtıyla şimdilik yatışmış gibi görünüyor. Adalet Bakanı Cemil Çiçek tarafından açıklanan hükümetin yanıtı, apoletli medya mensupları tarafından bile büyük bir

şaşkınlıkla karşılandı. Bu şaşkınlık, canlı yayındaki spikerlerin yüzünden bile okunuyordu.

Oysa, muhtıraya hükümetten çok önce, adeta beklermişçesine, anında yanıt veren emperyalistlerin tepkili açıklamalarından sonra, bu kadar şaşırarak bir durum yoktur ortada. Emperyalist efendilerinin

desteğiyle hükümet olmuş ve görev başında kaldığı 5 yıl boyunca da aldığı bu desteğin bedelini, hükmettiği topraklarda efendilerinin hükmünü geçerli kılma çabasıyla ödeme gayretini hiç eksik etmeyen AKP'ye desteğin sürmekte olduğu beklenmeliydi. Kaldı ki, muhtıradan da önce, Cumhurbaşkanlığı kavgası giderek tırmandırılmaktayken, emperyalistler ve içerdeki ortaklarının desteği açıklanmıştı.

Anlaşılan odur ki, iç iktidar odakları arasındaki gerilimin düzeyi ne olursa olsun, efendilerin AKP ve iktidarına olan ihtiyacı, daha çok hizmet sunabileceği yönünde güveni henüz bitmemiştir. Bu ihtiyaç ve güven devam ettikçe de, desteği sürdüreceklerini ortaya koymuşlardır.

Gelişmelerle ilgili soru işaretleri de yok değil elbette.

Türkiye'de asıl ve en güçlü iktidar odağı olan ordunun da ABD uşaklığı bilindiğine göre, bugünkü çatışmada iki uşağı arasından neden orduyu değil de hükümeti desteklemeyi yeğlediği, bu soruların başında geliyor. Bunu, “esas oğlan kim” şeklinde sormak da mümkün.

Esas oğlan, hiç kuşkusuz sürekliliği olan ordudur. Hükümetler geçicidir. Türkiye deneyinin de gösterdiği gibi, en fazla olağan seçim süreci kadar ömrü vardır. Çoğu zaman, uşaklık görev ve işlevini 5 yıl koruyamadığında, erken seçimler zorlanarak değiştirilmektedir. Dolayısıyla, emperyalizmin hükümetlerle ilişkileri geçici, orduyla olanı daimidir. Bu süregen ilişki elbette korunacaktır. Ancak, işte böyle, burnunu sürte sürte, egemenin de egemeni, efendinin de efendisi bulunduğunu hatırlata hatırlata yapacaktır bunu.

Dün Süleymaniye'de askerinin başına çuval geçirerek yaptılar, bugün iç iktidar kavgasında yalnız bırakarak, hatta darbe tehdidiyle sindirmeye çalıştığı muhatabını, hükümeti destekleyerek yapıyorlar.

Ordunun, hükümetin muhtırayı muhtırayla yanıtlamasına ses vermemesi, hükümetin gücü karşısında bir geri çekilmeden kaynaklanmıyor. Hükümetin kendi başına böyle bir gücü bulunmuyor. Bunun tek nedeni Washington'un dizginleri germesidir.

Emperyalist muhtıra kuşkusuz Cumhurbaşkanlığı kavgasını sona erdirmiş değil. ABD'nin yeni stratejisi doğrultusunda demokrasıcılık oyunuyla süreç. Nitekim, ordu cephesinin farklı araçlarla müdahalesi ara vermeden sürüyor. Özellikle, kitleleri oyuna dahil etme, hükümetin karşısında, ordunun cephesinde konumlandırma çabalarına hız verilmiş durumda. 14 Nisan mitingi örnekleri çeşitli il ve ilçelerde tekrarlandı. Bunların içinde hem en kalabalık, hem de amaca oldukça yaklaşılan 29 Nisan'da İstanbul/Çağlayan'da yapılanı oldu. Bu kez organizasyonu, general yöneticileri nedeniyle teşhir olan ADD yerine, ‘demokrat aydın’ yöneticileri afişe edilen Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneği üstlenmişti. Çağrılan sanatçılardan okuduklar Nazım şiiirlerine kadar, konuşmacıların demagojilerinden ‘işçi sınıfının 1 Mayıs’ını kutlama’ya kadar, sadece ‘laik’lik savunucularını değil, ilerericilik-demokratlık savunucularını da, işçi ve emekçileri de saflara çağırın, etkilemeye çalışan bir girişimdi İstanbul mitingi.

Herkes kendi bayrağı altına!..

İşçi sınıfı ve emekçiler sosyalizmin kızıl bayrağı altına!..

Sözde demokrasinin ipliği bir kez daha pazarda!

Dinsel gericiliğe ve darbeciliğe karşı emekçilerin yeri mücadelenin ve devrimin safıdır!

Cumhurbaşkanlığı için ilk tur oylama, önceden de açıklandığı üzere, CHP tarafından Anayasa Mahkemesi'ne taşındı. Böylece, günler öncesinde başlatılan ve daha çok Meclis Başkanı Arınç'la CHP Başkanı Baykal arasında süregiden oturum yeter sayısı tartışmasında, her iki taraf da kararlılığını göstermiş oldu. Arınç ‘oturumu açarım’ dedi ve açtı; CHP ‘mahkemeye giderim’ dedi ve gitti.

Demokrasıcılık oyununun bu gösteriminin konusu Cumhurbaşkanı seçimi, başrol oyuncularını da Erdoğan, Gül, Arınç, Baykal, Mumcu, Açar... Sahnede kıran kırana bir savaş oynanıyor. Ama perde arkasında durum oldukça farklı. Gerçi bu demokrasi sahnesinin perdesinin yırtıklarından arka tarafta görülmeyen bir şey kalmadı. Her seçim sürecinde, arkada ne oyunlar çevrildiği, ne tür kirli pazarlıklar kurulduğu, kaç milletvekilinin alınıp satıldığı defalarca izlendiği için, bugün döndürülen dolaplar da rahatlıkla görülebiliyor.

Genelkurmay gibi sahne dışı oyuncular da artık daha önlerde, daha doğrudan oyuna dahil oluyor. İlk tur oylamanın ardından Genelkurmay'dan yapılan açıklama, anında -ve büyük bir heyecanla- düzen medyası tarafından Cumhurbaşkanı seçimine müdahale olarak yorumlandı.

Gerçi açıklamanın içeriği müdahaleyi açıkça anlattığı için yoruma gerek yoktu. Bu yüzden, yorum adını hak edebilecek tek tanımlama, “muhtıra gibi”dir. Bu tanımda da ‘gibi’ fazladır.

Hükümetin, cumhurbaşkanlığı konusunda içten (TÜSİAD), dıştan (AB, ABD) aldığı desteğin Genelkurmay'ı fazlasıyla rahatsız ettiği anlaşılıyor. Son bir hamle olmak üzere Anayasa Mahkemesi üstünde de basınç oluşturacak şekilde devreye

girdiler. Böylece, bir kez daha sözde demokrasinin sınırlarını da göstermiş oldular. İşçi ve emekçiler, daha ziyade kendilerine yönelik sınırlarla ilgilendiği için, şimdi ortaya çıkan tabloda, düzenin kendi içindeki sınırlamaları dikkat çekici olacaktır. Türkiye'de ordu, sadece laikliğin, “laik cumhuriyet”in değil, “demokrasi”nin de gerçek sahibi olduğunu, dolayısıyla, bir sahip olarak sınırlama hakkını da tekelinde bulundurduğunu hatırlatmaktadır. Son klasik darbenin üzerinden unutturacak kadar uzun zaman geçtiğini düşünüyor olmalı ki hatırlatma ihtiyacı duyuyorlar.

Ordunun duruma el koymasıyla birlikte, meclis çatısı altında, kulislerde

kotarılan pazarlıklar da bir bakıma boşa çıktı sayılır. Artık AKP'nin kaç oy satın alabildiğinin fazlaca bir anlamı kalmamıştır. Bundan sonraki süreçte, bu muhtıranın altından nasıl kalkacaklarının hesabıyla uğraşmaları gerekiyor.

Düzen cephesinde iç çatışma bu boyutlara ulaşmışken, sınıf cephesinde durumun iyi değerlendirilmesi, oluşan çatlakların mümkün mertebe büyütülmeye çalışılması gerekiyor. Düzen cephesinde kızışan kavga erken seçimle çözülmeye çalışılacaktır. Bu ise, askıya alınan saldırı programının, yeni kurulacak hükümet eliyle daha hızlı biçimde uygulamaya sokulacağı anlamına geliyor.

Emekçi kitleler seçim oyunları ile sersemletilmeden, işçi sınıfı en geniş emekçi kesimleri de içine alan sosyal, siyasal taleplerle mücadeleyi yükseltmediği takdirde, saldırı programlarının uygulanmasını engelleme şansı bulamayacaktır.

Sınıf devrimcileri ve devrimci hareket sıkı bir mücadele sürecine hazır olmalıdırlar.

İşçilerin ve emekçilerin yeri devrimin safıdır!

Düzen cephesinde çıkar çatışması ve seçimler

Anayasa Mahkemesi’nin cumhurbaşkanlığı seçimlerine ilişkin verdiği iptal kararıyla birlikte erken seçim sürecine girmiş bulunuyoruz. Böylece ordu ve hükümet arasında uzun bir süreden beri devam eden iktidarda daha fazla söz sahibi olma kavgası bir parça duruldu. Zira bu çıkar çatışmasının gelinen yerde ekonominin “hassas dengeleri”ni sarsacak bir niteliğe dönüşebileceği kaygısıyla sermayenin temsilcisi TÜSİAD da nihayetinde taraflara itidal çağrısında bulundu. TÜSİAD tarafından yapılan son açıklamada, muhtıranın demokratik bir yönetim anlayışıyla bağdaşmadığı, ülkenin AB yolundaki imajına zarar verdiği gerekçesiyle ordu eleştirildi. Diğer yandan da laiklik noktasında gerekli hassasiyetin gösterilmediği söylemiyle, yaşanan siyasi krizin gerisindeki nedenlerden birinin hükümetin iktidar hırsı olduğu belirtildi. Sonuç olarak, bu krizin çözümü noktasında siyaseten görevin hükümete düştüğü söylenerek, bir an önce erken genel seçimlere gidilmesi “tavsiye” edildi.

AKP hükümeti de, Anayasa Mahkemesi’nin aldığı

karar sonucunda erken genel seçimlere gidileceğini, cumhurbaşkanlığı seçimlerinin referandum yoluyla da yapılabileceğini açıkladı.

Aslında son haftalarda yaşanan gelişmeler düzen cephesinden bir erken seçim zorunluluğunu çoktan gündeme sokmuş bulunuyor. Seçimlerin Anayasa Mahkemesi’nin iptal kararıyla durdurulması AKP’nin bu krizden en iyi şekilde faydalanma taktığının bir gereği idi. Bu durum en çok AKP hükümetinin işine geldi. Zira AKP’nin cumhurbaşkanlığı seçimleri çerçevesinde orduyla yaşayacağı gerginlik sonucu “dik” durabilmesi için bugüne kadar önemli bir dayanağı olan TÜSİAD’ın desteğine ihtiyacı bulunmaktadır. Oysa son yapılan açıklamalarla birlikte daha iyi görüldü ki AKP bu desteği ancak şarta bağlı olarak koruyabilmektedir ve gelinen yerde bu destek kısmen zayıflamış durumdadır. İşte bu koşullarda AKP’ye düşen en akıllıca politika, Anayasa Mahkemesi’nin kararının ardından “mağdur ve mazlum” pozlarında seçim alanlarına çıkıp demokrasi

havarisi kesilmek olacaktır.

Seçim kararının ardından mecliste düzenlediği ilk grup toplantısında yaptığı konuşmada, Erdoğan’ın bu retoriği şimdiden kullandığı görülmektedir. Kendilerinin milletin başka hiçbir güçten korkmadıklarını, milletin iradesiyle geldikleri ve ancak yine onun iradesiyle gideceklerini, herkesin aklı selim olması gerektiğini, demokrasilerin atanmışlarla değil seçilmişlerle yönetileceğini, bunu da en iyi yine sandıkta göstereceklerini vb. ifadeleri kullanarak mağdur demokrat pozları çizmektedir. Başta Erdoğan olmak üzere AKP hükümetinin 4,5 yıldır uygulayageldiği bu politikada önemli bir deneyim elde ettiği düşünüldüğünde, bundan en iyi şekilde yararlanma yoluna gidecekleri açıktır. Kendi aralarında sürdürdükleri iktidar kavgasının üzerini hangi motiflerle örtecekleri ise o anki koşullara göre değişmektedir. Şimdi görünen o ki; cumhurbaşkanlığı seçimleri sürecinde yaşananlarla birlikte AKP hükümeti seçimlerde, “özgürlükler”, “demokrasi” gibi kavramlara daha çok sarılacak. Oysa tüm öteki icraatları bir yana, hükümetin hizmetindeki İstanbul Valisi ve Emniyet Müdürü’nün 1 Mayıs’a dönük il genelinde gerçekleştirdiği sıkıyönetimi aratmayan icraatları bile, bu demokrasi çığırtkanlarının yüzlerindeki tüm maskeleri indirmeye yetmektedir.

Karşı tarafın da “laik” cephe olarak AKP karşıtlığı üzerine yürüttükleri politikalara daha da ağırlık verecekleri gözükmemektedir. Tandoğan, Çağlayan mitinglerinin benzerlerinin devam edeceği açıklanmaktadır. Öte yandan AKP karşıtlığı üzerinden “sağı ve soluyla tüm muhalefetin birleşmesi” çağrıları yapılmaktadır. Böylece toplum, özellikle de işçi ve emekçiler iktidardaki klikler arası çıkar çatışmasında taraf edilmek istenmektedir. DİSK’in, derin devletin “saygın simaları”nın yer aldığı Çağlayan mitingine destek verdiğini açıklaması, işçi ve emekçiler açısından durumun vahametini daha anlaşılır kılmaktadır. Öte yandan bu “kalabalıklar” daha şimdiden meclise girme hayalleriyle yanıp tutuşan kimi reformist partilerin “ağızlarını sulandırmaya” yetmektedir. Bu da sermaye düzeninin toplum çapında yarattığı kampaşmayı seçimler çerçevesinde daha da büyüterek, işçi ve emekçilerin öfkelerini sistem kanallarına akıtmada önemli bir imkan demektir. Öyle ki bu taraflaşma sonuçta birbirini beslemektedir. Ama hangi taraf kazanırsa kazansın, sonuçta yine kazanan sermaye düzeni olmaktadır.

Gerek genel seçimler gerekse de cumhurbaşkanlığı seçimleri çerçevesinde yaratılan bu kampaşmadan işçi ve emekçilerin hiçbir çıkarı yoktur, olamaz. İşçi ve emekçiler iktidarda kimin daha fazla söz sahibi olacağı üzerine süren çatışmada taraf olmayı reddetmeli, kendi sınıfsal çıkarlarının tarafı olmalıdırlar.

Emperyalist haydutlara karşı Ortadoğu halklarıyla dayanışma, “bağımsız Türkiye”, emperyalistlerle açık-gizli tüm anlaşmaların iptali, NATO, AB, AGİT vb. emperyalist kuruluşlarla tüm ilişkilerin kesilmesi, Türkiye’deki tüm askeri üs ve tesislere el konulması vb. talepler karşısında herşeyden önce ordu ve hükümeti bulursunuz. İktisadi ve sosyal yıkım programlarına, özelleştirme saldırılarına karşı çıkıldığında, İMF, Dünya Bankası vb. emperyalist kuruluşlarla kölece ilişkilere son verilmesini istendiğinde, dış borç ödemelerin durdurulmasını talep edildiğinde orduyu, TÜSİAD’ı, hükümeti ve muhalefetiyle sermaye düzenini bir bütün olarak karşınızda bulursunuz.

Dolayısıyla işçi ve emekçiler geleceklerini, düzenin çıkar çatışmalarına taraf olarak değil kendi çıkarları uğruna yürütecekleri mücadelede aramalıdırlar!

1 Mayıs faaliyetlerinden...

Çiğli İşçi Platformu’ndan 1 Mayıs pikniği...

Çiğli İşçi Platformu’nun 1 Mayıs hazırlıkları çerçevesinde düzenlediği piknik 29 Nisan günü başarıyla gerçekleşti. Ortak kahvaltıyla başlayan piknik başlangıcından bitimine kadar kardeşlik ve dayanışmanın, ortak paylaşımın hissedildiği bir havada geçti.

Pikniğin 1 Mayıs ile ilgili programı işçi sınıfının kurtuluş davasında ölümsüzleşenler anısına yapılan saygı duruşuyla başladı. Saygı duruşunun ardından Çiğli İşçi Platformu adına yapılan bir konuşma gerçekleştirildi. Konuşmada 1 Mayıs’ın önemi, işçi sınıfının örgütlülüğünün gerekliliği vurgulandı.

Ardından, pikniğin örgütlenmesinde büyük katkıları olan Menemen’den katılan işçiler adına bir konuşma yapılarak, 1 Mayıs’ta alanda olma çağrısı yapıldı.

Serbest kürsü oluşturularak katılımcılardan düşüncelerini paylaşmaları istendi. Serbest kürsüde genel olarak mücadelenin gerekliliğine ve bir sınıf olarak bilinçlenmenin önemine dikkat çekildi.

İşçi Kültür Sanat Evi Kadın Komisyonu’ndan kadınların da söz alarak konuşmaları ve şiirlerini paylaşmaları oldukça anlamlı oldu. İşçi Kültür Sanat Evi Kadın Komisyonu olarak sağlık ocaklarımıza sahip çıkmak için alana çıkma çağrısı yapıldı. Serbest kürsüden sonra Çiğli İşçi Platformu’ndan işçilerin kendilerinin yazdığı ve oynadığı bir oyun sergilendi. Oldukça beğenilen tiyatro gösteriminden sonra Kavel müzik grubu söylediği ezgilerle, halaylarla kitleyi coşturdu.

Verilen yemek arasından sonra bilgi yarışması ve çeşitli oyunların oynandığı serbest bölüme geçildi. Ardından etkinliğimize destek sunan halk ozanı Hüseyin Canlar’ın verdiği kısa bağlama dinletisi yer aldı. Kavel müzik grubunun ikinci kez söylediği parçalar eşliğinde çekilen halaylarla piknik programı bitirildi.

Kapanış konuşmasında 1 Mayıs’ta alanlarda omuz omuza olma çağrısı yapıldı. Pikniğe 100 işçi ve emekçi katıldı. Çekilen coşkulu halaylara çevrede piknik yapan birçok insan katılarak eşlik ettiler.

Kızıl Bayrak/Çiğli

Mamak İKE’den 1 Mayıs etkinliği...

Mamak İşçi Kültür Evleri olarak 1 Mayıs’a yönelik hazırlıklarımızı 29 Nisan günü gerçekleştirdiğimiz “Birlik, dayanışma ve mücadele” şenliği ile tamamladık. Tuzluca Yır Mahallesi “**1 Mayıs Menekşe Erbay Parkı**”nda gerçekleştirdiğimiz şenlik saat 13.30’da başladı. Etkinlik açılış konuşması ve 1 Mayıs şehitleri şahsında tüm devrim şehitleri için gerçekleştirilen saygı duruşuyla başladı ve Mamak İKE adına yapılan konuşmanın ardından program Mamak İKE Şiir Topluluğu’nun gerçekleştirdiği bir dinleti ile devam etti. Dinletin devamında Mamak İKE sokak tiyatrosu kısa bir oyun sergiledi. “Yaşasın 1 Mayıs!” şiarı ile sona eren oyun kitle tarafından ilgi ile izlendi. 1 Mayıs şenliği müzik dinletisi ve çekilen halaylarla sona erdi.

Olumsuz hava koşullarına rağmen coşkulu bir atmosferde geçen şenliğe 60 emekçi katıldı. Şenliğin sonunda Mamak İKE’nin 1 Mayıs mitingine kaldıracığı otobüslerin hareket saatleri ve yerleri duyurularak emekçiler 1 Mayıs alanına çağırıldı.

Mamak İKE çalışanları

Adana’da 1 Mayıs çalışmasına saldırı!

1 Mayıs faaliyeti sırasında devletin saldırısına uğruyor ve engellenmeye çalışıldı. Miting güzergahı olan Mimar Sinan Açık Hava Tiyatrosu önünden başlayarak Uğur Mumcu Meydanı arasındaki yolu BDSP afişleriyle donatan yoldaşlarımız keyfi bir şekilde devletin kolluk güçleri tarafından durduruldular. “İzinsiz ve yasak yerlere afiş asmak” ve bir yoldaşımız hakkında “arama kararı” olduğu gerekçesiyle gözaltına alındılar. Gözaltına alınanlar ilk önce Bağlar Polis Karakolu’na götürüldüler. Daha sonra bir yoldaşımız, hakkında ceza yazılması için Zabıta Müdürlüğü’ne götürüldü. Diğer yoldaşımız ise araması olduğu gerekçesiyle Hürriyet Karakolu’na götürüldü. Burada “araması olmadığı anlaşılan” yoldaşımız serbest bırakıldı.

Adana BDSP

Türkiye’de 1 Mayıs gösterilerinden...

“Her yer Taksim, her yer 1 Mayıs!”

Bursa’da coşkulu 1 Mayıs!

İşçi sınıfının uluslararası birlik, mücadele ve dayanışma günü 1 Mayıs Bursa’da 2.500 emekçinin katılımıyla coşkuyla kutlandı. Saat 16.00’da Haşım İşcan Caddesi’nde toplanmaya başlayan emekçiler, buradan miting alanı olan Gökdere Meydanı’na kortejler oluşturarak yürüdüler.

Tertip komitesini KESK, TMMOB ve BATİS’in oluşturduğu 1 Mayıs’a Türk-İş’e bağlı TÜMTİS, Petrol-İş, Tes-İş ve Türk Metal-İş sendikaları da pankartlarıyla katıldılar. Eyleme, düzen partilerinden CHP, İP, SHP, reformist çevrelerden EMEP, SDP, DTP, ÖDP, derneklerden ÇGD, ÇHD, Alevi ve yöre derneklerinin oluşturduğu Dernekler Platformu ve İHD, yanı sıra İşsiz ve Güvencesiz Eğitim İşçileri Örgütlenme Girişimi, Eğitim Kooperatifi, Küresel Eylem Grubu, Öğrenci Dayanışma Evi, devrimci kurumlardan ise Alinteri, BDSP, DHP, ESP ve Partizan katıldı. Sendikalardan BATİS ve TÜMTİS coşkuları ve kitlesellikleri ile dikkat çekerken, KESK’in katılımı sınırlı kaldı. Eğitim-Sen’in katılımı ise 25 Nisan’da gerçekleştirdiği sevk eylemine göre oldukça sınırlıydı. Önceki 1 Mayıs’a göre katılımın ve coşkunun yüksek olduğu 1 Mayıs’a devrimci güçler de anlamlı bir katılım sağladılar. Direnişte olan TÜMTİS üyesi Horoz Lojistik işçileri de katılımcılar arasındaydı.

Kortejlerin alana girmesinin ardından saygı duruşuyla program başladı. Tertip komitesi adına yapılan konuşmalarda İstanbul ve Taksim’deki devlet terörü protesto edildi. Birlik, mücadele ve dayanışma vurgusu yapıldı. Eğitim-Sen müzik grubunun söylediği marş ve türkülerin ardından davul zurna eşliğinde çekilen halaylarla 1 Mayıs mitingi sona erdi.

Komünistler eyleme coşkuları ve disiplinleriyle “Yaşasın işçilerin birliği halkların kardeşliği!/BDSP” imzalı pankartları ve kızıl bayraklarıyla katıldılar. “Yaşasın devrim ve sosyalizm!”, “Yeni Ekimler için ileri!”, “Her yer Taksim, her yer 1 Mayıs!” sloganlarını haykıran komünistler 1 Mayıs’ta alanda 30 kişilik kortejleriyle yer aldılar.

Kızıl Bayrak/Bursa

Bursa

Antalya’da 1 Mayıs!

Antalya’da 1 Mayıs kutlamaları saat 16.00’da başladı. Güllük Köy Hizmetleri önünde toplanan kitle, Tonguç Caddesi’nden Luna Parka doğru yürüyüşe geçti. “Yaşasın 1 Mayıs!”, “Yoksulluğa, ırkçılığa ve gericiliğe teslim olmayacağız!” ortak pankartlarının açıldığı eyleme; Tüm-Emekli Sen, Eğitim-Sen, TMMOB, Tümtis, Petrol-İş, 78’liler Antalya Girişimi, Türkiye Gazeteciler Sendikası, Alevi-Bektaşlı Kuruluşları Birliği Federasyonu, Pir Sultan Abdal Kültür Derneği, DHP, reformist sol partiler ile düzen solu katıldı.

“Her yer Taksim, her yer direniş!”, “Darbeciler halka hesap verecek!”, “Faşizme karşı omuz omuza!”, “77’ye selam, mücadeleye devam!”, “Yaşasın 1 Mayıs!”, “Yaşasın halkların kardeşliği!” sloganları kitlenin çoğunluğu tarafından sıkça atıldı.

1 Mayıs mitingine yaklaşık 5 bin kişi katıldı.

Kızıl Bayrak/Antalya

Antakya’da coşkulu 1 Mayıs!

Bu yıl da 1 Mayıs Antakya’nın çevre ilçelerinden gelenlerin eski Maksim Gazinosu önünde toplanmasıyla başladı. Saat 14:30 civarı yürüyüşe geçildi.

Yürüyüş boyunca tüm kortejlerde coşku hakimdi. Arama noktasında BDSP pankartına ve flamlarına elkoymaya çalışan kolluk güçlerine tavrımız net oldu ve kısa bir arbededen sonra polis bu saldırısını geri püskürttü.

Tüm kortejler Uğur Mumcu Bulvarı’nda toplandı. Miting tüm devrim şehitleri ve 1 Mayıs şehitleri adına yapılan bir dakikalık saygı duruşuyla başladı. Ardından konuşmalara geçildi. Yapılan konuşmalarda daha çok ABD emperyalizminin Irak’ta uyguladığı vahşet ve ülke içinde yaratılmak istenen şovenist histeri vurgulandı. Ayrıca Taksim’deki devlet terörü lanetlendi ve direniş selamlandı.

Yapılan konuşmaların ardından Grup Nidal kürsüye çıktı. Mitingin sonlarına doğru İstanbul’dan Taksim’e çıkıldığı haberi ulaştığı anda alandaki coşku daha da arttı. Çekilen halaylar eşliğinde miting bitirildi.

Mitinge yaklaşık 1500 kişi katıldı. Devrimci kortejlere katılımdaki artış nedeniyle bu yıl 1 Mayıs’a devrimci bir atmosfer hakimdi.

Komünistler olarak bu yıl 1 Mayıs’a “İşçi sınıfının Kızıl Bayrağı altında birleşelim, savaşalım!/BDSP” imzalı pankartımızla ve yaklaşık 75 kişilik coşkulu kortejimizle katıldık.

BDSP Antakya

Edirne’de devlet terörü protesto edildi

1 Mayıs günü İstanbul’da yaşanan devlet terörü ve Edirne konvoyunun 1 Mayıs’a gitmesini engellemek amacıyla yapılan keyfi uygulamalar, 2 Mayıs günü Edirne Postanesi önünde gerçekleştirilen bir basın açıklamasıyla kınandı. Eylemi, KESK Şubeler Platformu, DİSK, Tabipler Odası, Trakya’da Birlik ve Dayanışma Dernekleri, Ekim Gençliği, Edirne Gençlik Derneği Girişimi, TÜÖD ve ÖDP örgütledi.

Basın açıklamasına yaklaşık 150 kişi katıldı. Çevredeki kalabalık dinleyici kitlesi de yaşanan olaylara halkın tepkili olduğunun göstergesiydi.

Edirne Ekim Gençliği

cuma günü Ekim Gençliği imzalı pullarımızı yaparken jandarmanın müdahalesi ile karşılaştık. Çalışma yaptığımız alanı abluka altına alan ÖGB ve jandarma afişimizi sahiplenmemiz üzerine 3 Ekim Gençliği okurunu gözaltına aldı. Her birimize 117 YTL izinsiz afiş asmaktan para cezası kesildi, hakkımızda tutanak tutulduktan sonra serbest bırakıldık. Ardından afişlerimizi asmaya kararlılıkla devam ettik. Üniversitenin her bölümünü, durakları afişlerimizle süsledik. Ayrıca sınıf duyuruları yaparak 1 Mayıs çağrılarına devam ettik.

1 Mayıs'ta Nükleer Karşıtı Öğrenciler olarak “Sermaye için değil toplum için enerji!” talebiyle alanda yerimizi aldık. Tedaş önünde saat 12:00'de toplandıktan bir saat sonra yürüyüşe geçtik. “İşçi sınıfı savaşacak, sosyalizm kazanacak!”, “77 1 Mayıs, hesabını soracağız!”, “Katil devlet hesap verecek!”, “Yaşasın işçilerin birliği halkların kardeşliği!”, “Gençlik gelecek gelecek sosyalizm!”, “Trabzon faşizme mezar olacak!”, “YÖK kalkacak, polis gidecek, üniversiteler bizimle özgürleşecek!” sloganlarını sık sık attığımız eylemde coşkulu bir korteje sahiptik.

Genç komünistler olarak 1 Mayıs'ın kızılığını attığımız sloganlarla gür ve inançlı haykırışımızla alanlara taşındık. Kortejimiz komünist misyonumuzla eylemde farklı bir yere sahipti. Ayrıca “İM(F) Tipi üniversite istemiyoruz!”, “Emperyalizme, şovenizme karşı halkların birliği!/Ekim Gençliği” dövizlerini taşıdık.

Eylem Eğitim-Sen Başkanı Recep Günay'ın yaptığı konuşmanın ardından halaylar ve horonlarla son buldu. Eyleme bini aşkın kişi katıldı.

Bizler NKÖ olarak 20'yi aşkın bir kitleyle eylemde taleplerimizi haykırdık.

İşçi sınıfı savaşacak, sosyalizm kazanacak!

Trabzon Ekim Gençliği

Edirne'de engelleme!

1 Mayıs kutlaması için sendika ve kitle örgütlerinin Taksim ısrarı devleti korkuttu. Bu korkudan kaynaklı sermaye devleti İstanbul'u sıkıyönetim altına aldı ve bu tutum çevre illerden 1 Mayıs için İstanbul'a gelmek isteyen insanları da zor duruma soktu, keyfi uygulamaların ve çatışmaların yaşanmasına sebep oldu.

Bu keyfi uygulamalardan Edirne'den hareket eden konvoy da nasibini aldı. İlk olarak Edirne gişelerinde tutulan araçların şehir dışına çıkış belgesi olmamasını bahane eden kolluk kuvvetleri, ilk araçta olan kişilere GBT ve üst araması yaptı. İkinci ve üçüncü araçta bu uygulamaya izin verilmedi. Uzun süre kolluk kuvvetleriyle tartışma yaşandı. Ardından öğrencilerin “eylemi burada yapalım” çağrısı geldi, fakat buna aldırış etmeyen sendikacılar tekrar geldikleri araçlarla geri dönüp yeni araçlar tuttular. Fakat tutulan araçlardan birinde de şehir dışına çıkış belgesi yoktu. Bu nedenle yaklaşık 45 kişinin İstanbul'a gelmesi tehlikeye girdi. Bu sefer de sendikaların, özellikle Edirne Tabip Odası'nın “iki otobüs gitsin kalanlar kalsın ya da kalanlar özel firmalarla gelsin” tutumu başta Edirne Ekim Gençliği olmak üzere birçok öğrencinin protestosuyla karşılandı ve buna alternatif olarak Edirne'de fiili meşru bir 1 Mayıs kutlanması önerisi getirildi. Bu tartışmalar sırasında Edirne Eğitim-Sen Taksim'e gelmeyeceğini söyleyerek bu tartışmaya son noktayı koydu. Çünkü Eğitim-Sen'in gelmemesi yer sorununu ortadan kaldırdı. Tekrar araçlara binen kitle Edirne gişelerinde tekrar durduruldu ve belge kontrolü ve GBT kontrolü yapıldı. Bu sırada TKP bileşenleri eyleme katılmayacağını söyleyerek araçtan indiler. Edirne'den yola çıkmamız yaklaşık olarak saat 10.30'u buldu. Her şey yoluna girmişken Mahmutbey gişelerine yığınak yapan polis Edirne'den gelen konvoyu durdurarak geri

döndürdü. Bunun üzerine ilk park alanında durarak oradan şehir içi otobüslere binip Taksim'e ulaşmaya çalıştık.

Edirne Ekim Gençliği

Samsun'da 1 Mayıs!

Samsun'da 1 Mayıs kutlamaları İstasyon Mahallesi'nde saat 13:00'te kitlenin toplanmasıyla başladı. Sloganlarla miting alanı olan Cumhuriyet Meydanı'na yüründü. Kortejlerin alana girmesiyle başlayan miting konuşmalarla, sloganlarla ve halaylarla sürdü. Kutlamalarda Taksim'in emekçilere ve halka kapatılamayacağı, Taksim'in 1 Mayıs alanı olduğu dile getirildi.

Bu yıl Samsun'da yapılan 1 Mayıs kutlamaları sönük geçti. Katılımın düşük olduğu mitingin gündemine düzen içerisindeki çatışmalar yansdı. İşçi ve emekçilerin sorunlarının yansımadağı bir 1 Mayıs gerçekleşti.

Kızıl Bayrak/Samsun

Sivas'ta 1 Mayıs!

1 Mayıs Sivas'ta da yurdun her yerinde olduğu gibi coşkuyla kutlandı. Saat 15.00'de Ethem Bey Parkı'nda toplanan kalabalık sloganlar atarak 1 Mayıs alanına kadar yürüdü.

Alanda KESK temsilcileri 1 Mayıs günü üzerine konuşma yaptılar. Ardından müzik eşliğinde halaylar ve sloganlarla coşkulu bir miting gerçekleşti.

1 Mayıs'ın iş gününe gelmesi, Taksim'e yapılan ortak çağrı ve üniversitenin sınav döneminin bugüne denk getirmesinin de etkisiyle katılım önceki yıllara oranla az oldu.

Eylemde “Yaşasın 1 Mayıs!”, “Yaşasın işçilerin birliği, halkların kardeşliği!”, “Faşizme karşı omuz omuza!”, “Direne direne kazanacağız!”, “Taksim'e değil, çetelere barikat!”, “Katil devlet halka hesap verecek!” sloganları atıldı.

2 saat süren eylemin ardından “Yaşasın 1 Mayıs!” şiarının atılmasıyla kitle dağıldı. Eyleme yaklaşık 200 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak/Sivas

Bandırma'da coşkulu 1 Mayıs!

Bandırma'da Liman-İş, Eğitim-Sen ve SES tarafından gerçekleştirilen 1 Mayıs kutlamalarına bin kişi katıldı. Özelleştirme karşıtı sloganların ön plana çıktığı eylem, saat 17:00'de başladı.

Tren garında toplanan Liman-İş, Eğitim-Sen, Petrol-İş, SES, ÖDP, EMEP ve CHP'den oluşan kitle sloganlar eşliğinde Cumhuriyet Meydanı'na yürüdü. Burada program saygı duruşu ile başladı. Ardından Liman-İş, SES ve Eğitim-Sen adına konuşmalar yapıldı.

Konuşmalarda BOR işletmelerinin, şeker fabrikalarının ve limanların özelleştirilmesine değinildi. Eyleme özelleştirilme girişimleri ile gündemde olan Susurluk Şeker Fabrikası işçileri de

katıldı. Petrol-İş üyesi işçilerin eyleme aileleri ile katılmaları da oldukça anlamlıydı.

Enternasyonal, 1 Mayıs marşı ve Çav Bella'nın söylendiği eylem halaylarla son buldu. Eylem boyunca “İşte 1 Mayıs, alanlardayız!”, “Gün gelecek, devran dönecek, AKP halka hesap verecek!” ve “İş, ekmek, özgürlük!” sloganları atıldı.

Kızıl Bayrak/Bandırma

Kayseri'de 1 Mayıs!

1 Mayıs Kayseri'de de coşkuyla kutlandı. Eylem ilk olarak kitlenin, Kayseri'nin en işlek caddelerinden biri olan Sivas Caddesi üzerinde bulunan Eğitim-Sen önünde toplanmasıyla başladı. Yaklaşık 100 kişilik kitle buradan KESK pankartı arkasında mitingin yapılacağı Merkez Mimar Sinan Parkı'na doğru yürüyüşe geçti. Yürüyüş sırasında “Yaşasın 1 Mayıs!”, “Zafer direnen emekçinin olacak!”, “Parasız eğitim, parasız sağlık!”, “Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiç birimiz!”, “İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!”, “Askeri muhtıraya hayır!” sloganları kitle tarafından gür bir şekilde haykırıldı.

Alana gelindiğinde, farklı bölgelerden yürüyüşe geçen TÜMTİS, EMEP, ÖDP ve PSAKD ile birleşerek türküler ve marşlar eşliğinde miting başladı. TÜMTİS alana girerken kitle, hep bir ağızdan “Yaşasın sınıf dayanışması!” sloganını haykırdı ve işçiler de aynı sloganla karşılık verdiler. İlk olarak kürsüden TÜMTİS adına bir açıklama yapıldı. Yapılan açıklamada işçilerin içinde bulunulan süreçte birçok hak gaspına ve sosyal saldırılara maruz bırakıldığı dile getirilerek, birleşik dayanışmanın önemine vurgu yapıldı. Ayrıca Kayseri'de yaşanan sorunlardan bahsedilerek mücadele söylemi ön plana çıktı.

TÜMTİS adına yapılan açıklamanın ardından KESK Kayseri Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü, Eğitim-Sen Şube Başkanı Turgut Oba bir konuşma yaptı.

Yapılan açıklamaların ardından müzik grubunun söylediği halaylarla ve marşlarla miting sona erdi. Eğitim-Sen, SES, Yapı Yol-Sen ve TÜMTİS tarafından organize edilen ve Eğit-Der, İHD, PSAKD, EMEP, ÖDP ve CHP'nin destek verdiği eyleme yaklaşık 400 kişi katıldı.

Komünistler olarak “İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!”, “1 Mayıs resmi tatil ilan edilsin!”, “İnsanca yaşamaya yeten vergiden muaf asgari ücret!”, “Emperyalizme ve siyonizme karşı yenilecek direnen halklar kazanacak!” talep ve şiarlarımızla mitingde yerimizi aldık.

Kızıl Bayrak/Kayseri

Gazi'de 1 Mayıs yürüyüşü!

Devletin Taksim 1 Mayıs'ına yönelik terör ve baskısı, gözaltı saldırısı 1 Mayıs akşamı Gazi Mahallesi'nde düzenlenen yürüyüşle protesto edildi.

Saat 20:00'de kitlenin Cemevi önünde toplanmasıyla başlayan yürüyüş boyunca devlet terörü ve Taksim'in 1 Mayıs alanı olduğunu anlatan konuşmalar yapıldı. Konuşmalarda Taksim'in işçi ve emekçilere kapatılamayacağı vurgulandı. Polisin saldırısına rağmen kitlelerin Taksim Meydanı'na çıkma kararlılığından vazgeçmediği, polisin saldırısı sonucu her yerin 1 Mayıs alanına dönüştürüldüğü ifade edildi.

Yürüyüşte sık sık “Gözaltılar, tutuklamalar, baskılar bizi yıldıramaz!”, “Yaşasın 1 Mayıs, biji yek gulan!”, “Yaşasın halkların kardeşliği!” sloganları atıldı.

Yürüyüş Cemevi'nden Dört Yol'a kadar sürdü. Burada yapılan açıklamanın ardından eylem sona erdi.

200'ü aşkın kişinin yer aldığı yürüyüşe BDSP, Partizan, DHP, ESP ve DTP katıldı.

Kızıl Bayrak/GOP

Almanya’da 1 Mayıs gösterilerinden...

Nürnberg

Köln

Berlin’de 1 Mayıs!

İşçi ve emekçiler geçen yıllarda olduğu gibi bu yılın 1 Mayıs’ına da sosyal hak gaspları, demokratik hak ve özgürlüklerin kısıtlandığı saldırılar eşliğinde girdiler. Sağlık alanında ciddi kısıtlamalara gidildi. Emeklilik yaşı yasallaştırıldı. Telekom, Airbus vb. tekeller binlerce işçiyi işten çıkaracağını açıkça dile getiriyor. Açığa çıkan yolsuzluk olaylarının bazılarında sendika yöneticilerinin de işin içinde olduğu görülüyor. Şu sıralarda metal sektöründe 3-4 milyon işçiyi ilgilendiren toplu sözleşme görüşmeleri, yer yer uyarı grevleri yapılıyor. Buna rağmen Berlin’deki 1 Mayıs gösterisinde bir elin beş parmağını geçmeyecek kadar IG-Metall sendikası bayrağı taşıyan işçi vardı. Bu bile sendikaların nasıl bir işlev gördüğünü gözler önüne seriyor.

Berlin’de her yıl olduğu gibi bu 1 Mayıs’ta da farklı gösteriler ve etkinlikler gerçekleşti. Sabah saat 10.00’da DGB sendikasının çağrısıyla Wittenbergplatz’ta başlayan yürüyüş saat 11.00 civarında Brandenburger Tor’daki miting alanında son buldu. Yürüyüşe katılan 5 bin işçi ve emekçinin sayısı miting alanına varıldığında 10 bini buldu. Eylem son derece cansız ve ruhsuz geçti. Yapılan konuşmalarda hiçbir ciddi tepki ortaya konmadı. Türkiyeli devrimci örgütler de pankartlarıyla yerlerini aldılar (TKP/ML, MLKP, HÖC, SEH, KP.İÖ, Yaşanacak Dünya gazetesi ve sembolik düzeyde de olsa PKK ve Anadolu Alevileri Dernekleri Federasyonu).

TKİP taraftarları olarak bu yıl iyi bir ön hazırlık sürecine rağmen istediğimiz düzeyde bir katılım gerçekleştirilemedik. Berlin’in üç ayrı semtinde Almanca ve Türkçe afişlerimizi yaygınca kullandık, bildiri dağıtımının yanı sıra birçok insana ulaşarak yürüyüşe katılmaları yönünde çağrıda bulunduk. Yürüyüşte “Sosyal saldırılara, ırkçılığa, emperyalist saldırganlığa karşı ortak mücadeleye!/TKİP” imzalı Almanca pankart açtık. Eyleme 40 kişilik bir kortejle katıldık.

Eylemden sonra Linkspartei (Sol Parti’nin) düzenlediği 1 Mayıs şenliğine katılarak hem bilgilendirme hem de yemek standı açtık. Ağırlıklı olarak kültürel etkinliklerin gerçekleştiği şenliğe yaklaşık 50 bin kişinin katıldığı organizatörler tarafından açıklandı.

Ayrıca özellikle otonom grupların ve anti-faşistlerin ağırlıkta olduğu, biri saat 13.00’te diğeri ise 18.00’de olmak üzere iki ayrı “Devrimci 1 Mayıs” yürüyüşü düzenlendi. Saat 13.00’te yapılan yürüyüşe yaklaşık 1000 kişi, akşam saatinde yapılan gösteriye

ise 5 binin üzerinde bir kitle katıldı. Akşamki gösteride polisle yer yer küçük çaplı çatışmalar yaşandı, polisin saldırısı sonucu birçok insan tutuklandı.

TKİP taraftarları/Berlin

Köln’de 1 Mayıs!

2007 1 Mayıs’ı Almanya’da, başta büyük kentler olmak üzere yapılan yüzlerce yürüyüş ve mitingle kutlandı.

Almanya’da işçi ve emekçiler 2007 1 Mayıs’ını yaşam standartları daha da ağırlaşmış olarak karşıladılar. Emeklilik yaşı 67’ye çıkarılarak mezarda emekliliğin dayatılması, emekçilerden alınan vergilerin %3 arttırılması, hemen tüm eyaletlerde üniversitelerin paralı hale gelmesi, işyerlerinin daha çok tasfiye edilmesi ve başka ülkelere taşınması tehdidiyle işçilere kölelik koşullarının dayatılması, yeni anti-terör yasaları vb. saldırılar altında karşılandı bu 1 Mayıs.

Böylesine ağır sosyal ve siyasal hak gasplarının gündemde olduğu bir dönemde 1 Mayıs’a katılımın en azından geçen seneden daha fazla olması beklenirdi. Fakat maalesef bu gerçekleşmedi. Çünkü Almanya’da 1 Mayıs’ların tek organizatörü hala DGB (Alman Sendikalar Birliği)’dir.

DGB, bu 1 Mayıs’ta da hiçbir ön hazırlık yapmadı. Yasak savma kabilinden yayınladıkları bir bildirinin dışında hiçbir çaba göstermedi. Öyle ki bazı işyerlerine, 1 Mayıs’ın nerede ve nasıl yapılacağına dair sendikaların çağrıları bile ulaşmadı. Tablo böyle olunca, 1 Mayıs’a sadece ilerici, bilinçli ve politik duyarlılığa sahip sınırlı sayıdaki işçinin dışında katılım gerçekleşmemekte, işçi ve emekçiler bugünü bir tatil günü olarak algılamaktadırlar.

DGB’nin bu seneki sloganı ise, “Sen fazla kazandın!” idi. Kapitalistleri sahiplenilen bu sloganla adeta kârlarını işçilerle “paylaşmasını” rica ettiler. Bu pasif ve liberal sloganın damgasını vurduğu 1 Mayıs doğal olarak tarihsel, devrimci ve güncel özünden ve öneminden uzak, bir karnaval havasında kutlandı.

Köln’de, DGB’nin yanı sıra yerli ve göçmen devrimci-demokrat parti ve örgütler cephesinde de bir ön hazırlık çalışması yapılmadı. Önceki yıllarda afiş, bildiri, panel vb. araçlarla ön hazırlık çalışması yapan grupların, bu yıl bu anlamda hiçbir çabaları gözlenmedi. Yaşanan bu atalet durumu, Köln’de 1 Mayıs atmosferini zayıflattı ve katılımın sınırlı kalmasına yol açtı.

Köln’deki yürüyüş her zamanki gibi DGB

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

binasının önünde kitlenin toplanmasının ardından saat 11.00’de başladı. Köln’deki yürüyüşe 3 binin üzerinde kişi katıldı.

Yürüyüşün en önünde DGB’nin “1 Mayıs” şiarının yazılı olduğu pankart taşındı. Onu, çeşitli sendikalarda örgütlü işçi kortejleri takip etti. Türkiyeli devrimci yapılar ise yürüyüş kolunun arka tarafında bir blok halinde yürüdüler.

1 Mayıs çalışması için merkezi düzeyde beş demokratik kitle örgütü (Bir-Kar, ATİK, ADHK, AvEG-Kon, Yaşanacak Dünya Gazetesi) ortak afiş ve bildiri çıkardılar. Bu ortak çalışma yürüyüşe de yansdı, üç dilden (Türkçe, Almanca, Kürtçe) “Yaşasın 1 Mayıs!” ortak pankartının ardından her yapı kendi pankart ve flamalarıyla yürüdü.

Türkiyeli devrimci parti ve örgütlerden TKP/ML, MKP, MLKP, TİKB, Devrimci Kurtuluş ve HÖC, DDİF, Halk Kültür Merkezi, demokratik kitle örgütleri pankartlarıyla katıldılar. Türkiyeli devrimciler her zamanki gibi yürüyüş kolunun yarıya yakınıni teşkil ederken, sloganları, marşları ve davul-zurna eşliğindeki halayları ile 1 Mayıs’a coşku kattılar. Yürüyüş kolunun önünde yer alan ses cihazı ise bunu ayrıca güçlendirdi. Türkiyeli grupların katılımında nispi bir artış olduğu gözlemlendi.

Yerli devrimci partilerden ise en belirgin katılımı DKP ve MLPD sağladı. Yanı sıra irili-ufaklı çok sayıda devrimci-demokratik çevre pankartlarıyla katıldılar. Bunların dışında İranlı devrimcilerin birkaç gruba ait pankartlarıyla yürüyüşe katılmaları anlamlıydı.

Uzun bir güzergâhtan geçerek sürdürülen yürüyüş, her zamanki gibi Heumarkt alanında sona erdi. Sendikalı işçilerin büyük bir kısmı yürüyüşe katılmadan miting alanına gitmeyi tercih ettiler. Miting yerinde toplam katılımın 8 bin civarında olduğu açıklandı. Mitingde çeşitli sendika ve siyasal platformlar adına konuşmalar yapıldı. Konuşmalarda, işçi ve emekçilerin de bildiği sorunlar çok yerinde tespit edilmesine rağmen, yine her zamanki gibi çözüm yolları konusu bilinçli olarak es geçildi. Bu yüzden de konuşmalara ilgi zayıf kaldı ve emekçilerin büyük kısmı alana girdikten kısa süre sonra ayrıldı. Konuşmalarda emeklilik yaşı, vergi artırımları, düşük ücretler, işyerlerinin yok edilmesi, çalışma koşullarının ağırlaştırılması, ırkçılık ve militarizm, yurtdışına asker gönderme konuları öne çıktı.

Biz komünistler, yürüyüşe en önde Almanca açılımlı TKİP pankartı, ardından ise üzerinde “Sosyal hak gasplarına, ırkçılığa ve savaşa karşı; işçilerin birliği halkların kardeşliği!/Bir-Kar” imzalı iki pankart ve yaklaşık 50 kişilik bir kortejle katıldık.

Alanda “İşsizliğe, hak gasplarına ve emperyalist savaşa karşı bütün ülkelerin işçileri birleşiniz!/TKİP-YDÖ” imzalı bildirileri yaygınca dağıttık.

Köln’ün belli başlı yerlerine üzerinde “İşsizliğe, hak gasplarına ve emperyalist savaşa karşı, bütün ülkelerin işçileri birleşiniz!/TKİP-YDÖ” imzalı afişlerimizi yaygınca yaptık. Yine her zamanki gibi Ford fabrikasında bildirilerimizi yaygınca dağıttık.

Köln TKİP taraftarları

Nürnberg’de 1 Mayıs ve Nazi karşıtı gösteri!

Nürnberg’de 1 Mayıs yürüyüşü 4 bin işçi ve emekçinin katılımıyla gerçekleşti. Saat 10.00’da Maffeiplatz’da başlayan yürüyüş, Alman Sendikalar Birliği (DGB) binasının önündeki miting alanında sona erdi. 4 bin kişilik yürüyüş kolu miting alanında bekleyenlerle birleşince 6 bin işçi ve emekçi bir araya gelmiş oldu.

DGB’nin “Daha fazlasını hak ediyorsunuz!” sloganıyla düzenlediği 1 Mayıs mitinginde çeşitli sendikacılar ve kurumlar konuşmalar yaptı. Sendika adına yapılan konuşmalarda sosyal saldırılarla Telekom’daki taşeronlaştırma saldırısına, çalışma saatlerinin artırılmasına ve “kapitalizmin hırsızlığı”na vurgular yapıldı.

Komünistler yürüyüşe, Almanca “İşçi sınıfının kurtuluşu kendi eseri olacaktır!/TKİP” imzalı pankartları ile katılırken, yürüyüş boyunca ve miting alanında TKİP Yurtdışı Örgütü adına çıkarılan önlü-arkalı Almanca-Türkçe “İşsizliğe, hak gasplarına, ırkçılığa ve savaşa karşı, bütün ülkelerin işçileri, birleşiniz!” başlıklı bildiriye yaygınca dağıttılar.

Yıllardan beri, işçi ve emekçilerin dikkatlerini sosyal mücadeleden, kendi haklarını savunmaktan başka yere yönlendirmek ve 1 Mayıs etkinliklerini provoke etmek amacıyla, neo-Naziler tarafından 1 Mayıs günü yürüyüş gerçekleştiriliyor. Bu yüzden miting bitmeden biz de dahil kitlenin önemli bir kesimi, anti-Nazi gösteriye katılmak için, 1 Mayıs alanını terketmek zorunda kaldık.

Saat 13.00’de Maffeiplatz’da toplanan yaklaşık 150 Nazi artığı, Lorenz Kilisesi’ne kadar yoğun polis koruması altında yürüyüşlerini gerçekleştirdiler. Yürüyüş güzergahının tamamı polis ablukasına alınmış ve nerdeyse bütün yollar kapatılmıştı. Her caddede değişik gruplar tarafından protesto edilen Naziler polis eşliğinde Lorenz Kilisesi’ne kadar gelebildiler. Karşı göstericiler ise birike birike alana gelerek, yakında bulunan 1 Mayıs miting alanındaki kitleyle birleşerek, yaklaşık 3 saat boyunca Nazileri ve onları en sıkı güvenlik önlemleriyle koruyan Alman polisini protesto ettiler.

Eylemde sık sık, “Naziler dışarı!”, “Almanya’nın Nazilere ihtiyacı yok!”, “Alman polisi faşistleri koruyor!” sloganları atıldı. Eylemin sonunda polis abluka altında Nazileri metroya bindirerek alandan

çıkarttı, polisle göstericiler arasında yaşanan tartışmalar sonucunda bazı göstericiler gözaltına alındı. Anti-Nazi gösteri devam ederken, sendikalar tarafından konuşmacı olarak çağırılan Baverya İçişleri Bakanı Günther Beckstein kürsüye çıktı. Beckstein’in sahneye gelmesiyle birlikte, yoğun bir şekilde ıslıklar, yuhalamalarla ve sloganlarla (“Beckstein dışarı!”) Beckstein protesto edildi. Bazı göstericiler ellerinde bulunan maddeleri sahneye fırlatmaya başladılar. Beckstein konuşturulmadan sahneden indirildi. Anti-faşist gösteriye 5 bin kişi katıldı.

Nürnberg’den TKİP taraftarları

Essen’da 1 Mayıs!

Essen Bir-Kar çalışanları olarak bu yıl 1 Mayıs’a iyi bir faaliyetle hazırlandık. Süreç boyunca “Bütün ülkelerin işçileri birleşiniz!” şiarı çerçevesinde faaliyet yürüttük. Yanısıra işçi ve emekçilere saldırılara karşı örgütlü bir çıkış gerektiğini anlattık. Emekçileri 1 Mayıs vesilesiyle bu çıkışı yapmaya çağırdık.

Bulunduğumuz eyalette TİS’lerin tıkanması üzerine greve başlayan metal işçilerinin 1 Mayıs’a güçlü bir katılım sağlaması bekleniyordu. Ne var ki bu gerçekleşmedi. Geçen yıla göre genel katılım (yaklaşık 2 bin kişi) daha zayıf oldu.

Bir-Kar çalışanları olarak yaklaşık 70 kişilik kortejimizle alandaki yerimizi aldık. Eyleme “İşyerinde köle, okulda müşteri, savaşta asker olmak istemiyoruz!” şiarlı pankartımızla, kızıl bayraklarımızla katıldık. İşçi ve emekçilerin ilgisiyle karşılaştık.

Essen’da 1 Mayıs yürüyüşü sonrası geleneksel olarak gerçekleştirilen değişik uluslardan işçi ve emekçilerin katıldığı siyasal ve kültürel etkinlik bu yıl da düzenlendi. Başından itibaren bu organizasyonun içinde yeraldık. “Yaşanılacak bir dünya gerekli ve mümkündür!” başlıklı bu etkinlikte Grup Su da Bir-Kar adına sahne aldı. Grup Su farklı dillerde seslendirdiği türküler ve marşlarıyla büyük ilgi topladı.

Bir-Kar/Essen

Stuttgart’ta 1 Mayıs!

Her yıl olduğu gibi bu yıl da 1 Mayıs’a 2-3 hafta kala hazırlıklarımızı yoğunlaştırdık. Merkezi ortak 1 Mayıs platformuna bağlı olarak Stuttgart’da (ATİK, ADHK, AvEG-Kon, BIR-KAR, Yaşanacak Dünya Gazetesi) biraraya gelerek yapılması gereken işleri birlikte örgütledik. Elimize ulaşan ortak materyalleri işçi-emekçi bölgelerine ulaştırdık. Ayrıca partimizin çıkarmış olduğu 1 Mayıs afiş ve bildirilerini bölgemizde geniş olarak kullandık. Düzenlediğimiz ev ziyaretlerinde 1 Mayıs’ın tarihsel anlamı üzerinde durduk. Bu yıl Taksim’de kutlanacak 1 Mayıs’a ilişkin devletin engelleyici tutumunu teşhir ettik. 1 Mayıs’ın Taksim’de kutlanmasının önemi üzerine

sohbetler gerçekleştirdik.

Stuttgart’ta iki ayrı 1 Mayıs yürüyüşü oldu. Sendikaların düzenlediği yürüyüş ve otonomcuların düzenlediği yürüyüş.

Türkiyeli kurumlar olarak bizler, Alman sendikalarının düzenlediği yürüyüşe katıldık. 1 Mayıs sabahı “Yaşasın 1 Mayıs, yaşasın sosyalizm, bütün ülkelerin işçileri birleşin!/TKİP” pankartı altında yerimizi aldık. Yürüyüş boyunca ortak sloganlar eşliğinde elimizdeki materyalleri yol boyunca dağıttık. Kortej daha alana ulaşmadan polisin bildiri dağıtan 2 HÖC’lü arkadaşı gözaltına alması üzerine devrimci platform, arkadaşlar bırakılana kadar yürümeme kararı aldı. Bu nedenle eylem ikiye bölündü. Gecikerek alana girdik.

Alanda 3 bine yakın bir kitle vardı. Konuşmaların ağırlığı sosyal saldırılar ve emperyalist savaş üzerine idi. Konuşmacılar Merkel hükümetini eleştirerek önümüzdeki dönemde grevlerin yaygınlaşacağına dikkat çektiler.

TKİP Stuttgart taraftarları

Hamburg’da 1 Mayıs kutlaması!

Bu yıl 1 Mayıs çalışmalarına birkaç hafta öncesinde başladık. Merkezi 1 Mayıs Platformu’nun (ADHK, AGIF, ATİK, Bir-Kar) almış olduğu karar doğrultusunda diğer kurumlarla görüşme kararı aldık. Karavana, İran Sosyalist Partisi, Hamburg Formu ile sol ve sosyalist gruplarla görüşerek geniş bir 1 Mayıs platformu oluşturuldu. Hem Türkiyeli platformu oluşturan üyelerin hem de geniş 1 Mayıs platformunun hazırlamış olduğu bildirileri emekçilerin yoğun olduğu bölgelerde dağıttık.

Bu yılki 1 Mayıs her yıl olduğu gibi DGB tarafından organize edildi. Tüm kurumlar saat 10:00’da belirlenen alanda toplanmaya başladı. Yürüyüşte en önde DGB Alman Sendikalar Birliği, arkasında IGMetal sanayi işçileri, Ver-di hizmet sektörü işçileri taleplerini içeren görselliklerle yürüyüşe geçtiler. Sendikaların arkasında diğer kurum ve partiler yer aldı. Ardından devrimci blok olarak bizler yürüdük. İşsizliğe, hak gasplarına, ırkçılığa ve savaşa karşı mücadeleye çağıran pankartımızı taşıdık. “Yaşasın 1 Mayıs!”, “Yaşasın devrim ve sosyalizm!”, “Yaşasın işçilerin birliği!” sloganları yürüyüş sırasında sıklıkla atıldı. Yürüyüşte devrimci blok bileşenleri megafonla bildirilerini okudular. Biz de partimiz TKİP tarafından merkezi olarak hazırlanan bildiriye okuduk.

Miting alanına gelindiğinde sendikalar tarafından asgari ücretin yasallaşması, emeklilik yaşının 67’ye çıkartılmaması gibi taleplerin yer aldığı konuşmalar yapıldı.

Eyleme 5 bin kişi katıldı.

Hamburg TKİP taraftarları

İsviçre’de 1 Mayıs

Basel:

Sendikaların, çeşitli kurum ve kuruluşların, İsviçreli devrimci ve anti faşist grupların katıldığı 1 Mayıs yürüyüşü sabah saat 10’da başladı. 2.500 kişinin katıldığı yürüyüşe en önde sendikalar ücretlerin yükseltilmesi talebi ve saldırılara karşı mücadeleyi öne çıkaran pankartıyla yer aldı. Ardında Almanca “Kapitalist sömürüye ve emperyalist savaşa karşı bütün ülkelerin işçileri, birleşin!” şiarının yer aldığı TKİP pankartı altında kortej oluşturuldu. Bu korteji Almanca “Kapitalist sömürüye, işsizliğe ve sosyal hak gasplarına karşı mücadeleye” pankartıyla BİR-KAR korteji izledi. İşçi Partisi nispeten anlamlı bir katılım sağlayan gruplardan birini oluşturuyordu. Devrimci inşa grubunun anti faşist gruplarla oluşturduğu ”Devrimci 1 Mayıs Bloku” nispeten kalabalık ve canlı kortejiyle dikkat çekiyordu. Yurtseverlerin korteji bu yıl geçmiş yıla göre daha kalabalıktı. İtalya ve İspanyollar her yılki canlılıklarını bu yıl da sergilediler. Türkiyeli devrimci örgüt ve partiler bu yıl da 1 Mayıs’a merkezi olarak Zürich’te katıldılar.

1 Mayıs gösterisine bu yıl sosyal saldırılar, insanca çalışma koşulları, ücret artışı, yabancı düşmanlığı, emperyalist saldırganlık ve İran’a yönelik emperyalist tehdit damgasını vurdu. Taşınan pankart ve dövizlerin yanısıra yapılan konuşmaların ana teması da bunlar oldu.

TKİP ve BİR-KAR taraftarları, özellikle de son iki hafta içinde Türkçe Almanca 1 Mayıs bildirilerini posta kutularına yaygın bir şekilde dağıtarak, yaygın afişleme yaparak, kahve gezileri örgütleyerek önden

hissedilir bir çalışma örgütlediler. Bunu 1 Mayıs günü 70 kişilik kortejleriyle somutladılar. 1 Mayıs alanında BİR- KAR afişlerinin dev bir pankart haline getirilerek toplanma alanına asılması ilgi çekici bir görüntü oluşturdu. TKİP ve BİR-KAR pankartları daha kitle alana toplanmadan açılmıştı. Alanda ve yürüyüş güzergahı boyunca Almanca ve Türkçe parti bildirileri dağıtıldı. Özellikle de gençliğin bildirilerimize ilgisi dikkat çekiciydi. Yürüyüşün bitiş alanında İsviçreli kalabalık bir grubun Enternasyonal Marşını okuması 1 Mayıs’a özel bir anlam kazandırdı.

TKİP Basel taraftarları

Lozan:

Lozan’da 1 Mayıs kutlaması önceki yıllara oranla daha kitlesel geçti. Yürüyüşe binin üzerinde bir kitle katılımı gerçekleşti.

Kentteki yerli ve yabancı politik grupların 1 Mayıs ön çalışması yetersizdi, bu nedenle 1 Mayıs çağrısı zayıf kaldı.

BİR-KAR olarak bu yıl Lozan’da katıldığımız

eylem öncesinde istediğimiz düzeyde olmasa da afiş yaptık, bildiri dağıttık. Yürüyüşe “Bütün ülkelerin protelerleri birleşiniz!/BİR-KAR” şiarının yer aldığı parkartın yanısıra Türkçe, Kürtçe ve Fransızca “Yaşasın 1 Mayıs!” şiarının yazılı olduğu pankartımızla katıldık. Ayrıca halihazırda kampanyasını yürüttüğümüz ırkçılığa ve yabancı düşmanlığına karşı kullandığımız afişleri döviz yaparak kortejimizde taşıdık.

1 Mayıs gündemli bildirinin yanısıra BİR-KAR ve IGIF (İsviçre Göçmen İşçiler Federasyonu) olarak 6 Mayıs’ta birlikte düzenleyeceğimiz “Denizler ve ’71 Devrimci Hareketi” konulu anmaya ve panele çağrı yapan bildirilerimizi eyleme katılan Türkiyelilere dağıttık.

BİR-KAR/Lozan

Cenevre:

İşçi sınıfının uluslararası birlik, mücadele ve dayanışma günü 1 Mayıs’ı bölgemizde coşkulu bir şekilde kutladık. Bu yıl 1 Mayıs çalışmasına erken bir tarihte başladık. 1 Mayıs çalışmasını, bölgemizde yürüttüğümüz yabancı düşmanlığı ve ırkçılığa karşı kampanyayla birleştirdik. Afiş ve bildirilerimizi yaygınca kullandık. Anket çalışmamız ise halen sürüyor.

1 Mayıs’ın hafta içine denk gelmesine rağmen katılım kısmen kitlesel oldu. Canlı geçen 1 Mayıs eyleminde kortejlerden yükselen Enternasyonal Marşı dikkat çekti. Eylemde ağırlıklı olarak ücretlerin artırılması talebi, eğitimin özelleştirilmesi ile ilgili sloganlarla 1 Mayıs’ı sahiplenen sloganlar atıldı.

Eyleme 3 bini aşkın işçi ve emekçi katıldı.

TKİP taraftarları/Cenevre

Paris’te 1 Mayıs

1 Mayıs Fransa genelinde 250 yerde düzenlenen yürüyüş ve etkinliklerle kutlandı. Ülke genelinde katılım 200 bin civarında oldu.

En kitlesel katılım Paris’te gerçekleşti. Paris’teki yürüyüşe yaklaşık 60 bin kişi katıldı. Cumhurbaşkanlığı seçimleri dolayısıyla partiler ve sendikalar 1 Mayıs’a damgalarını vurmak istediler. Birçok parti başkanı kutlamalara katılarak seçim kampanyalarındaki politik tartışmaları alanlara taşıdı. Sol partiler, ikinci tura kalan sağcı lider Sarkozy’e karşı seferberlik ilan ettiler. Alanlarda da buna uygun sloganlar atıldı ve konuşmalar yapıldı.

Fransız parti ve sendikalar cephesinden, seçimin

politik gündemi vesilesiyle katılımı bir artış olsa da, Türkiyeli ve Kürdistanlı gruplar için durum farklıydı. Bu gruplarda katılımı belli bir düşüş göze çarpıyordu. Buna rağmen bu gruplar her yıl olduğu gibi 1 Mayıs’ı kızıştıran kortejleriyle alanları doldurdular.

Komünistler olarak, kızıl bayraklarımızla ve TKİP imzalı afişlerimizle donattığımız minübüsün ardından taşıdığımız “Kahrolsun kapitalizm, yaşasın sosyalizm!/TKİP” imzalı pankartımızla yürüdük. Yürüyüş boyunca Fransızca bildiri okundu ve dağıtıldı. Afişlerimiz ve bildirimiz Fransız işçi ve emekçilerin yoğun ilgisine konu oldu.

TKİP taraftarları/Paris

Hennebont’ta 1 Mayıs

Merhaba,

Ben Fransa’nın Brötanya bölgesine bağlı küçük bir köyde yaşıyorum. Yaşadığım yerin küçük olmasına rağmen işçilerin mücadele günü olan 1 Mayıs unutulmadı. Ben de duygularımı sizlerle paylaşmak istedim.

Duyarsızlığın yaşandığı bir dönemden geçiyoruz. Herkes bireysel çıkarı peşinde koşuyor. Bunun için devrimcilere sahip çıkmayı çok düşünmüyorlar. İşleri bitinci yüz çevirecek kadar küçülüyorlar. Bu nedenle 1 Mayıs’a katılım azdı, ama yine de azımsanacak bir sayı değildi. Eylem saat 11:00’de başladı. Bizler Türkiyeli göçmen işçiler olarak “Yaşasın dünya işçilerinin kardeşliği!” şiarlı Fransızca pankart açtık. Eyleme Fransız Komünist Partisi ve öğrencilerden oluşan 150 kişi katılmıştı. CGT yöneticisi 1 Mayıs’a ilişkin genel bir açıklama yaptı. Bize de söz hakkı verildi. Konuşmacı arkadaş 1 Mayıs’ı ve Türkiye’deki faşist saldırıları anlattı. Eylemde TKİP imzalı Fransızca bildiriler dağıtıldı ve alanda okundu. Eylem kısa bir yürüyüşün ardından Fransız Komünist Partisi binası önünde son buldu.

Bir Kızıl Bayrak okuru/Pontiv

Hollanda/Rotterdam’da 1 Mayıs

Avrupa ülkeleri başta olmak üzere dünyanın birçok ülkesinde 1 Mayıs, işçi sınıfının birlik, dayanışma ve mücadele günü olarak tanınıyor ve resmi tatil günü olarak çeşitli etkinlikler ve yürüyüşlerle kutlanıyor. Ne var ki Hollanda’da 1 Mayıs henüz resmi tatil günü değil. Buna rağmen değişik sol örgütlerden oluşan 1 Mayıs Komitesi çeşitli hazırlıklar yaparak, her yıl 1 Mayıs’ı iş saati dışında düzenli olarak kutluyor.

Her yıl olduğu gibi bu yıl da 1 Mayıs Hazırlık Komitesi çeşitli çalışmalar yürüttü. 1 Mayıs kutlaması için yine Rotterdam’da saat 18.30’da Belediye binası önünde toplanıldı. Müzik dinletisi ve 1 Mayıs’a yönelik kısa vurgulu konuşmaların ardından saat 19.00’da yürüyüşe geçildi. Coşkulu geçen yürüyüşe dışardan alkış ve sloganlarla destek verildi. Yaklaşık 500 işçi ve emekçinin katıldığı 1 Mayıs eylemi başarılı geçti. Yürüyüşün sonunda çeşitli kurumlar adına konuşmalar yapıldı, müzik eşliğinde halaylar çekildi.

TKİP taraftarları olarak 1 Mayıs öncesinde “İşsizliğe, hak gasplarına, ırkçılığa ve savaşa karşı; Bütün ülkelerin işçileri birleşiniz! TKİP Yurtdışı Örgütü” imzalı bildiriye Türkçe ve Almanca geniş bir biçimde dağıttık. Yürüyüş anında da dağıtım yaptık.

Ayrıca Bir-Kar, ADHK, ATİK, AvEG-KON ve Yaşanacak Dünya gazetesi ve demokratik kitle örgütlerinin ortaklaşa çıkardığı “1 Mayıs’ın mücadele ruhunu kuşanalım!” başlıklı bildiri alanda yaygın bir şekilde dağıtıldı.

TKİP taraftarları/ Hollanda

Dünyada 1 Mayıs gösterilerinden...

Dünyanın dört bir yanında yüzbinlerce işçi ve emekçi alanlara çıktı

* **Rusya**'da, başta başkent Moskova olmak üzere birçok kentte binlerce kişinin katıldığı mitingler düzenlendi. Komünist Parti'nin Moskova'daki Devrim Meydanı'nda düzenlediği mitinge yaklaşık 10 bin kişi katıldı. Moskova'nın ünlü Tverskaya Caddesi'nde düzenlenen 1 Mayıs gösterisine ise yaklaşık 25 bin kişi katıldı. Rus emekçileri, Sovyet bayrakları, Marx, Engels, Lenin ve Stalin posterleriyle sokaklara çıktılar.

* **Küba**'da 1 Mayıs yine yüzbinlerin katıldığı kitlesel bir gösteriyle kutlandı. Küba lideri Fidel Castro, 1 Mayıs dolayısıyla yayımladığı mesajında, "enerji devrimi" yapılmasını istedi. Castro mesajında, "çevreyi kirliletmeyen enerji üretimi" konusuna değindi. Dünyanın en büyük enerji tüketicisi olan ABD'yi de eleştiren Castro, dünya halklarının ve işçilerinin bayramını kutladı.

* **Çek Cumhuriyeti**'nde Komünist Parti (KSCM) tarafından gerçekleştirilen 1 Mayıs gösterilerinde, ABD'nin ülkeye ve Polonya'ya kurmak istediği radar sistemi protesto edildi. 5 bin kişinin katıldığı gösteride, hükümete, "Çek Cumhuriyeti'nin ABD'nin ellerine teslim edilmemesi" çağrısı yapıldı. Göstericiler, "Üslere hayır!", "Yankee'ler, radarınızı alın, evinize götürün!" ve "Yabancıların postalları doğduğumuz topraklara basamaz!" yazılı pankartlar taşıdılar.

* 1 Mayıs **Yunanistan**'da, başta başkent Atina olmak üzere 67 il ve ilçedeki gösterilerle kutlandı. Gösterilerde, asgari ücretin 1300 Euro'ya çıkarılması, haftalık 35 saatlik çalışma süresi, özelleştirmelerin durdurulması, emeklilik yaşının düşürülmesi, parasız sağlık hizmetleri ve göçmen işçilere eşit haklar tanınması talepleri ön plana çıktı.

En kitlesel kutlama, Sintagma'da Meclis önünde yapılan Mücadeleci İşçiler Cephesi'nin (PAME) gösterisiydi. Gösteriye 20 binin üzerinde işçi ve emekçi katıldı. 1 Mayıs dolayısıyla şehir içi otobüsleri, tramvaylar ve metroda 6 saatlik iş bırakma eylemi gerçekleştirildi, trenlerde çalışan emekçiler 24 saatlik grev ilan etti. Mitingden sonra sloganlar eşliğinde ABD Büyükelçiliği'ne yürüyen göstericiler, Irak ve Filistin halkının yanında olduklarını dile getirerek emperyalist haydutluğa karşı çıkan sloganlar attılar. Selanik, Pire, Patra, Larisa, Girit, Yannena kentlerindeki gösterilerin de

kitlesel geçtiği bildirildi.

* **Avusturya**'da koalisyon hükümetinin büyük ortağı Sosyal Demokrat Parti'nin (SPÖ) başkent Viyana'da düzenlediği 1 Mayıs mitingine 120 bin dolayında kişi katıldı. Viyana'nın çeşitli bölgelerinden sabahın erken saatlerinde yola çıkan kitle örgütleri ve çeşitli sendikaların üyeleri, kent merkezindeki Belediye Sarayı önünde toplandılar. Mitingte göstericiler, "Eurofighter avcı uçaklarına hayır!", "Yüksek öğrenim harcı kaldırılсын!", "Büyük koalisyona hayır!", "Eşit işe eşit ücret istiyoruz!" vb. istemlerin yer aldığı pankartlar taşıdılar.

* **Güney Kore**'nin başkenti Seul'de de binlerce kişi alanlara çıktı. Seul Üniversitesi bölgesinde toplanan yaklaşık 7 bin kişi, Devlet Başkanı Roh Moo-hyun'un istihdam ve ekonomi politikasını, ABD ile yapılan serbest ticaret anlaşmasını protesto etti. Güney ve Kuzey Kore işçi sendikaları temsilcileri başkent Seul'ün güneydoğusundaki Changwong'da birlikte bir 1 Mayıs festivali düzenledi.

* **Cakarta**'da onbinlerce kişi ücretlerde artış talebiyle gösteri düzenledi. Tam bir polis kuşatması altında gerçekleşen gösteride, Devlet Başkanı Susilo Bambang Yudhoyono, ülkeyi "yerel işgücünü sömüren çokuluslu işletmelere" açmakla suçlandı.

* **Nepal**'de Maoist gerillalar öncülüğünde başkent Katmandu başta olmak üzere ülkenin birçok kentinde 1 Mayıs kutlandı. Gerilla lideri Prachanda, "Geçici Parlamento ülkede, cumhuriyetin ilanını geciktirirse Mayıs'ın sonlarında üçüncü bir hareket örgütleyeceğiz" dedi.

* **Peru**'da onbinlerce maden işçisi, ücret zammı ve daha iyi emeklilik sigortası için 1 Mayıs'ta süresiz greve çıktı. Maden-Metal-Çelik İşçileri Sendikası Genel Sekreteri Luis Castillo, madenlerde örgütlü 33 sendikaya bağlı 40 bin madencinin greve çıktığını bildirdi. Grevci işçilerin, başkent Lima'nın bin 200 km güneyindeki İlo şehri yakınlarındaki madene giden yollara barikat kurduğu açıklandı.

* **Arjantin** diktatörlüğü (1976-1983) döneminde ortaya çıkan Plaza de Mayo Anneleri, 1 Mayıs nedeniyle yine Buenos Aires'teki kendi meydanlarında buluştular. Beyaz fularlarını takan anneler diktatörlük döneminde kaybolan 30 bin kişiyi andılar.

* **İran**'da başkent Tahran'da düzenlenen mitinge ülkenin dört bir yanından binlerce kişi katıldı. Mitingte İran Çalışma Bakanı'nın istifası ve hapisteki sendika liderlerinin serbest bırakılması istendi. Hükümet, işçilere düşük ücret ödemekle ve kötü çalışma koşulları dayatmakla suçlandı.

* 1 Mayıs işgal altındaki **Filistin** topraklarında da kutlandı. Filistin'de emekçiler Batı Şeria'ya bağlı Ramallah'ta bir araya geldiler. İsrail polisinin yoğun güvenlik önlemleri aldığı eylemde yer yer arbeye yaşanırken, Filistinliler Kalandiye kontrol noktasına yürüdüler.

* **İtalya**'nın Torino kentinde düzenlenen 1 Mayıs gösterisi, çalıştıkları yerlerde yaşamlarını yitiren işçiler için yapılan bir dakikalık saygı duruşuyla başladı. Torino'daki kutlamalara 100 bin kadar kişi katıldı.

* **ABD**'de kamyon şoförleri, 1 Mayıs günü, "örgütlenme özgürlüğü ve göçmen işçilerin hakları" için Los Angeles limanını kapattı. Liman yönetimi grev nedeniyle "tatil" ilan etti. Bazı kamyon şoförleri de göçmen işçilerin hakları için sürdürülen açlık grevine destek verdi.

* **Filipinler**'de, Devlet Başkanı Gloria Macapagal Arroyo'nun istifasını isteyen ve daha fazla ücret talebinde bulunan yaklaşık 5 bin kişi, başkent Manila'da bir yürüyüş gerçekleştirdi. Yoğun önlemler alan kolluk güçleri, mitingin ardından Devlet Başkanı Arroyo'nun ikametgahına doğru yürüyüşe geçen yüzlerce kişinin önünü kesti.

* **Tayland**'ın başkent'i Bangkok'ta yaklaşık 10 bin işçi, 1 Mayıs nedeniyle düzenlenen gösteride, ücret artışı ve Eylül ayında darbe yapılan ülkede yeniden demokrasiye dönülmesi talebinde bulundu. Çalışma koşullarının düzeltilmesini isteyen göstericiler işsizliğe karşı önlem alınmasını istediler.

* Çin'e bağlı olan ve iki adadan oluşan **Macau**'daki gösteride, yolsuzluklara ve kaçak işçilere karşı önlem alınmasını isteyen göstericilerle polis çatıştı. Polis havaya ateş açarak ve biber gazı kullanarak göstericilere saldırdı. Çin'in atadığı Macau yöneticisi Edmund Ho'nın istifası talep edildi.

* **Japonya**'da, başkent Tokyo'nun merkezinde düzenlenen 1 Mayıs gösterisine yaklaşık 42 bin kişi katıldı. Japon sendikaları, 374 kent ile ülke genelinde çeşitli yürüyüşler düzenlediler.

* **Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti**'nde 1 Mayıs kutlamaları çerçevesinde bazı sendikaların organizasyonu ile Lefkoşa Atatürk Meydanı'nda bir miting düzenlendi. Devrimci İşçi Sendikaları (Dev-İş) Genel Başkanı tarafından yapılan konuşmada, "Kıbrıs sorunu için en gerçekçi çözümün federasyon olacağı" belirtilerek, "dünya tarihinin en eski kavgası olan emek sermaye kavgasının halen devam ettiği" vurgulandı. Güney Kıbrıs'tan PEO Sendikası Genel Sekreter Yardımcısı ise, "emekçi güçlerinin, sosyal adalet ve refah için birlikte mücadele etmeye devam edeceğini" dile getirdi.

* **Venezüella** lideri Hugo Chavez, 1 Mayıs'ta işçilere sürpriz yaparak, asgari ücrete yüzde 20 zam yaptığını açıkladı.

(Basından...)

%52'den açıklama...

%52 Grubu, 30 Nisan günü Galatasay Lisesi önünde gerçekleştirdiği eylemde, **"Biz bu korku filmi daha önce görmüştük! Tehlikenin farkındayız! Sabun olmaya hazırız!"** başlığıyla bir açıklama yaptı.

"Bu toprakların yüzde elli ikisi küreselinden yereline gasp şebekesine, onun üretilen pompaladığı faşizmin kitle ruhuna karşı burada! Buradayız ve sabun olmaya da linç edilmeye de hazırız. Özgürlükten ve hayattan yana mücadelemizde sağdan-soldan her 'sıradan' faşizmini alt edeceğiz. Sizler parayı götürüp iktidarlarınızı sağlamlaştırırken, ayak işlerinin tetikçileri, katilleri ve üniformalı cesetleri olmayacağız."

Milliyetçilik-laiklik-antilaikçilik -ulusalcılık yalanlarınıza karşı insanız, insanlığınız! Ama asla iki slogan bir bayrağa tetikçiniz olmaya kendisinden olmayana saldıran ırkçı-kinççi olmaya, militarist devletçi kitlelerinize ordunuzun sivil kitleleri olmaya hazır olmayacağız!" ifadelerine yer verilen açıklamada, "Faşizme inat yaşasın hayat!", "Yaşasın özgürlük, yaşasın hayat!" sloganları atıldı. Taktıkları gaz maskeleriyle eylemlerini yapan grup ellerindeki siyah bayraklar ve pankartlarla sloganlar atarak alandan ayrıldı.

Kızıl Bayrak/İstanbul

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://irantey.org>

Merkez Bankası'na göre “yüksek ücret” enflasyonu olumsuz etkiliyor!

İşçi ve emekçilerle alay ediyorlar!

Merkez Bankası tarafından yapılan açıklamaya göre, Türkiye’de ücretler yüksek ve bu da enflasyonu olumsuz etkiliyor. Merkez Bankası “*Kamu kesimi maaş ve ücretlerindeki 2007 artışları, yüzde 4 olan enflasyon hedefine kıyasla oldukça yüksektir. Zamlar hizmet sektöründeki yıllık enflasyonu etkilemektedir*” demektedir. Bu söylenen, artan maaşların tüketime yöneldiği ve bunun da talep yönlü enflasyonu arttırdığı anlamına gelmektedir.

Aynı raporda Merkez Bankası asgari ücret uygulamasından rahatsızlığını da belirtmektedir:

“SSK kayıtlarına göre çalışanların yüzde 44’ünün asgari ücretli olduğu dikkate alındığında, kamunun asgari ücret kanalıyla özel sektör işgücü ödemelerinde doğrudan etkisi olduğu görülmektedir. Kamu ücret ayarlamaları, asgari ücret dışındaki özel sektör ücret ayarlamalarına referans olarak toplam ücret artışlarını da etkileyebilmektedir.”

Açlık sınırının 618 YTL olduğu bir ülkede 405 YTL tutarındaki asgari ücret yüksek görülmektedir. Ama açıklama bir gerçeğin daha altını çizmektedir: Özel sektör ya da kamu sektöründe olsun işçilerin ücretleri, sosyal haklardan yararlanma biçimleri birbirlerini etkilemektedir. Bir alanda yapılan bir iyileşme, kazanılan bir hak diğer sektörleri de etkilemektedir. Merkez Bankası böylelikle, binbir biçimde parçaladıkları sınıfın, makro ölçekte

bütünlüğüne de vurgu yapmaktadır.

Merkez Bankası kimin gerçekliğini ifade ediyor?

Merkez Bankası’nın ifade ettikleri hassas dengeler üzerine kurulmuş ve kâr odaklı kapitalist ekonominin gerçekliğini ifade ediyor. Talep yönlü enflasyonu kontrol altında tutmanın yolu tüketimi kısımdan, bunun yolu ise ücretleri düşürmekten geçiyor. Doğal olarak ücretlerin düşmesine verimlilik artışı da eklenmelidir.

Merkez Bankası’nın yüksek ücretler kontrol altına alınmalı uyarısı işçi sınıfı için ne ifade ediyor? Mevcut duruma kabataslak bakmak, bu uyarının hiç de hayra alamet olmadığını gösterecektir. İşçi sınıfının mevcut koşullarını artan kayıtdışılık, sigortasız çalışma ve işsizlikle tanımlamak mümkün. Resmi rakamlar işsizlik oranını %10 olarak gösterse de gerçek işsizliğin, yani mevsimlik işçiler, partime çalışanlar, iş bulmaktan ümidini kesenlerle birlikte %20 olduğu ifade edilmektedir.

Yine resmi kayıtlara göre kayıtdışı çalıştırılanların sayısı ise 4 milyon civarındadır, Türkiye’de toplam ücretli çalışanların 12,6 milyon olduğu gözönünde tutulursa bunun anlamı çalışanların üçte birinin kayıtdışı ekonomide yer aldığıdır. İşsizliğe çözüm

bulmayan, dahası işsizliği bir silah olarak ücretleri kontrol etmek için kullananan, kayıtdışı ekonominin işçilerin geleceğini ipotek altına aldığı görmezlikten gelen, vergi adaletinin sağlanması konusunda herhangi bir “kaygı” dillendirmeyen Merkez Bankası ücret artışından rahatsızlık duymaktadır. Ekonomik iyileşmenin, toplumsal refahın artmasından öte “borsa dengelerinde”, sıcak para akışında, faiz oranlarında görüldüğü bir ekonomik örgütlenmede aksi de mümkün değildir zaten.

Belirlenmesi gereken diğer nokta; Türkiye ekonomisi büyürken, imalat sanayi de dahil olmak üzere üretim artarken, reel ücretlerin düşüyor olmasıdır. Bu, emek sömürsünün arttığını göstermektedir. Ancak Merkez Bankası reel olarak eriyen ücretler ve dolayısıyla artan yoksullukla ilgilenmemektedir.

Yapılan uyarılar ekonomi kurmaylarının gelecek planlarını açığa çıkarmaktadır. Bu planın kritik yerinde ücretler durmaktadır. Önümüzdeki dönemde ücretlerin kontrol altında tutulması sermayenin temel gündemlerinden olacaktır. İşsizlik sigorta primlerinin sermaye yararına kullanıma sokulması, sermayeden yapılan sigorta kesintilerinin indirilmesi talepleri, serbest bölgelerde çalışma koşullarının iyileştirilmesine karşı takınılan uzlaşmaz tutum bunun ilk işaretlerini vermektedir.

İzmir Cezaevi İnisiyatif’inden eylem...

“Hapishanelerde tecrit ve işkenceye son!”

F tipi hapishanelerde son dönemde yoğunlaşan saldırılara dikkat çekmek amacıyla İCİ tarafından bir eylem gerçekleştirildi.

25 Nisan günü Konak Kemeraltı girişinde gerçekleştirilen eylemde “Hapishanelerde tecrit ve işkenceye son!” pankartı açıldı. Eylemde yapılan açıklamada şunlar söylendi:

“Gereksiz slogan-marş denilerek Kocaeli hapishanesinde 89 tutuklu-hükümlüye 45-80 gün arası mektup-görüş yasağı verilirken, Tekirdağ F tipinde ekmek içi ile yapılan satranç taşları dahi aramalarda ‘yasadışı’ oluyor... Basın-yayının veremediği, mektupların karalandığı, kaybedildiği hapishanelerde hasta tutsaklar her geçen gün daha da ağırlaşıyor. Kadın hapishanesi adı altında açılan ve kadın tutsaklara ‘onursuz’ aramaları dayatan Sincan Kadın Hapishanesi’nde giriş ve çıkışlarda üstleri yırtılarak zorla cırılçıplak soyunmaya zorlanan kadın tutsaklara yapılanlar ‘insan hakları’ gündemine giremiyor.

Son örneği 06.04.2007 tarihinde Ankara 11. Ağır Ceza Mahkemesi’nde yaşanmıştır. Mahkemeye götürülen Halil Şahin-Yaşar İnce-Cengiz Kahraman-Sedat Ot-Tayyar Eroğlu ve Resmiye Vatansever hapishane çıkışında ve adliyede fiziki saldırıya maruz kalmış ve ve ringe bindirilirken kameralı ringe dayatmasına karşı aldıkları tavır bahane edilerek yerlerde sürüklenerek ringe bindirilmişlerdir. Bu esnada Naki Demir çıkış kapısının demir kanatlarına ve duvarlarına çarptırılarak vücudunda ezikler oluşmuştur. Ayakkabı aramasını

protesto için çorapla mahkemeye giden tutsaklara; koridor-nezarathane ve oturma sıraları askerler tarafından ıslatılarak eziyet edilmiştir. Mahkeme bitişi yeniden yerlerde sürüklenen tutsaklara ringte yumruk ve tekme ile saldırı yapılmış, bacakları- kolları ve kafalarına aldıkları darbelerle vücutlarında morluk-ezik-şişlikler oluşmuştur.

Yine Sincan zindan kentinde 10.04.2007 tarihinde Kenan Özyürek ve Cengiz Kahraman revire çıkmışlar, ancak koridordan geçerken başka bir hücrede bulunan arkadaşlarıyla merhabalaşmak istemeleri bahane edilerek revire çıkmaları engellenmiştir. Bu esnada Kenan Özyürek zorla hücresine atılmış, Cengiz Kahraman ise gardiyanların saldırısına uğramıştır. Hayalarına ve bacaklarına aldığı darbelerle yere düşen Cengiz Kahraman revire çıkmak istemesine rağmen çıkarılmamış, devrimci tutsakların 30-40 dakika boyunca kapıları dövmesi sonucu revire çıkartılmıştır. Ağrısı dinmeyen ve idrarından kan gelen Cengiz Kahraman ancak 30 saat sonra hastahaneye sevk edilmiştir. Hastanede kanama testi yapılmış ve 14 gün rapor verilerek ilaç tedavisi başlatılmıştır. Yaşanan bu insanlık dışı saldırıları bir kez daha protesto ediyor ve insanlık ailesinin zora ve işkenceye rağmen onuru ayakta tutacağına olan inancımızla devrimci tutsakları buradan selamlıyoruz.”

Eylemde “İçerde, dışarda hücreleri parçala!”, “Devrimci tutsaklar yalnız değildir!” “İnsanlık onuru işkenceyi yenecek!” sloganlar atıldı.

Kızıl Bayrak/İzmir

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Deri işçilerinden iş bırakma eylemi

Deri-İş Sendikası Tuzla Şubesi, 26 Nisan günü, Tuzla Organize Deri Sanayi Bölgesi’ndeki Traktörçüler Durağı’nda deri patronlarının toplu sözleşme görüşmelerindeki uzlaşmaz tutumuna karşı iş bırakarak açıklama yaptı.

Öğlen saatlerinde gerçekleşen açıklamaya deri işçileri iş bırakarak katıldılar. Deri işçileri, deri patronlarının tutumuna karşı 1 Mayıs’a güçlü katılacaklarını yaptıkları eylemle dile getirdiler. Eylemde konuşan Deri-İş Sendikası Tuzla Şube Başkanı Binali Tay, toplu sözleşme sürecinden anlaşmayla çıkılmaması halinde greve gideceklerini söyledi ve 1 Mayıs’ta Kadıköy’de olacaklarını belirtti. Taksim Meydanı’nın her türlü kutlamaya açık olduğunu belirten Tay, kendilerine Kadıköy gösterildiği için 1 Mayıs’ta tüm güç ve kararlılıklarıyla Kadıköy’de olacaklarını bildirdi.

Musa Servi: “Greve çıkabiliriz!”

Eylemde Deri-İş Sendikası Genel Başkan Vekili Musa Servi de bir konuşma yaptı ve son dönemde sendikal haklara yönelik saldırılara dikkat çekti. Servi, 1 Mayıs’la ilgili alan tartışmaları yerine işçilerin hak ve taleplerinin ön plana çıkartılması gerektiğini vurguladı. Toplu sözleşme sürecine de değinen Servi, “TİS’i çıkmaza sokan biz değiliz. İşverenler ücret zamlarını erteleyerek sosyal haklara düşük zamlar öneriyorlar. İdari ve sendikal maddeler bitsin ücreti sonra konuşalım’ diyorlar. Böylece bizi ve sendikayı sindirmek istiyorlar. Uzlaşma kurulunun kararını değerlendireceğiz. Bu karar doğrultusunda ilerde grev kararı çıkabilir” dedi.

Musa Servi, ırkçılığa, şovenizme, işverenlerin dayatmalarına ve işçi sınıfına yönelik saldırılara karşı 1 Mayıs’ta alanlarda olacaklarını belirtti. Eyleme sendika flamarıyla katılan deri işçileri sıkça “Birlik, mücadele, zafer!”, “Zafer direnen emekçinin olacak!”, “Yaşasın 1 Mayıs!”, “Sendika yoksa üretim de yok!” sloganları attılar. Deri işçileri bir saat iş bıraktılar ve mesaiye kalmayacaklarını duyurdular.

Kızıl Bayrak/İstanbul

Darbeci generalle kukla Başkan Çankaya'da!

Pakistan cumhurbaşkanı Pervez Müşerref ile Afganistan “devlet başkanı” Hamit Karzai, cumhurbaşkanı Necdet Sezer’in özel davetiyle Ankara’da buluştu. Çankaya köşkünde bir araya gelen ikiliye Necdet Sezer ve başbakan Tayyip Erdoğan da eşlik etti.

Pervez Müşerref, askeri darbeyle Pakistan’ın başına geçmiş bir diktatör. Pakistan ordusu, darbeler konusunda en az Türk ordusu kadar beceriklidir. Hamit Karzai ise CIA fideğinde yetiştirilerek Afganistan’a “başkan” olarak atanmış dünyanın en iradesiz “devlet başkanı”dır. Öyle ki, özel korumalarını bile işgalci NATO birlikleri tahsis ediyor. Yani Afganistan’ın “devlet başkan”ı hiçbir Afganlıya güvenemediği için, canını halen işgalci güçlere emanet etmek zorunda kalıyor.

Gericilik abidesi bu iki “seçkin” başkanın özel davetle Çankaya köşkünde ağırlanması ani bir gelişme olarak gündeme geldi. Ancak köşte yapılan görüşmenin ardından, tarafların Türkiye’nin de onayladığı bir “ortak bildiri” yayınlaması, ziyaret öncesine dayalı hazırlıklar yapıldığını gösterdi. Dolayısıyla üç rejimin şefleri ön hazırlıkların tamamlanmasında sonra biraraya gelmiş oldu.

“Ankara Bildirisi” diye anılan ortak bildiride, Pakistan ve Afganistan’ın ikili ilişkilerini, iyi komşuluk, toprak bütünlüğüne saygı ve birbirinin işlerine karışmama temelinde daha da güçlendirme konusunda mutabık kaldıkları belirtildi.

Yayımlanan bildirinin üç ülke arasındaki somut

işbirliğinin daha da geliştirilmesi yolunda önemli bir adım olduğunu belirten Necdet Sezer, Ankara bildirisi ile Türkiye’nin de içinde yer alacağı ortak bir çalışma grubunun kurulması konusunda mutabık kalındığını belirtti.

Mutabık kalınan konularda ilerlemeyi izlemek ve güven artırıcı önlemlerin eşgüdümünü sağlamak üzere kurulan “Ortak Çalışma Grubu”nda, Afganistan, Pakistan ve Türkiye’den üst düzey temsilcilerin yer aldığı ifade edildi.

Ortak bildiride yer alan hususlar konusunda tarafların anlaşması ve ortak çalışma grubunun kurulması, Washington’daki savaş kundakçıları tarafından memnuniyetle karşılanmış olmalı. Zira Afganistan, savaş aygıtı NATO’nun işgalci birlikleri için giderek bataklığa dönüşüyor. Birkaç yıl sessiz

kaldıktan sonra işgalcilere karşı saldırıları yoğunlaştıran bir zamanların ABD-Pakistan beslemesi Taliban, gelinen yerde ABD emperyalizminin Afganistan’la ilgili planları için tehdit olarak görülüyor.

NATO komutasındaki işgalciler için Afganistan’da durum bu iken, Pakistan istihbaratı ile Taliban güçleri halen işbirliği içinde, dahası Pakistan, Taliban güçlerinin rahat hareket ettikleri alanlardan biridir. Hatta bazı iddialara göre Taliban güçlerinin Pakistan ordusu içinde de etkileri var.

Elbette bu durum Bush liderliğindeki savaş çetesini rahatsız ediyor. Bundan dolayı da Pakistan’daki uşaklarını “burun sürme” muamelesine tabi tuttuğu da biliniyor. Nitekim Pentagon’dan “Pakistan’ı taş devrine çeviririz” tehdidi aldığını bizzat Pervez Müşerref itiraf etmişti. Buna rağmen diktatör Müşerref başkanlığındaki yönetim, kimi zaman Taliban’ı Washington’daki efendiye karşı bir koz olarak kullanma teşebbüsünde bulunabiliyor.

Bu tür sorunlar Pakistan-Afganistan, demek oluyor ki, Pakistan-ABD ilişkilerinde bazı gerilimlere yol açtığı için, iki ülke arasındaki ilişkiler bazı düzeltmeleri gerekli kılıyordu.

Görünen o ki, “seçkin” ikiliyi Çankaya köşkünde ağırlayıp, ortak bir bildiriye imza atmalarını sağlayan Ankara’daki işbirlikçiler, bir kez daha Washington’daki efendiye başarılı taşeronluk hizmetinde bulunmuştur.

Golan Tepeleri’nde İsrail kışkırtması

Derin bir yozlaşma içinde bulunan siyonist İsrail rejiminin bunalımı, geçen yılın Temmuz-Ağustos aylarında Lübnan direnişi karşısında aldığı askeri-siyasi yenilgi ile daha da derinleşmişti. Genelkurmay başkanı ve bazı askeri şeflerin istifasına yol açan Lübnan hezimet, Ehud Olmert başkanlığındaki hükümeti de çöküşün eşiğine getirmiş durumda. Bu arada İsrail başbakanı ile bazı bakanlarının yolsuzluk içine batmış olması, siyonist yönetimin prestijini sıfır noktasına yaklaştırdı.

İç politikada kriz içinde debelenen İsrail rejimi, bölge haklarına karşı daha saldırgan, daha kışkırtıcı tutumlar almaya başladı. İsrail devletinin simgesi olan siyonist savaş makinesi bir yandan Lübnan sınırını ihlal ederken, öte yandan Suriye sınırında tatbikat başlattı. Filistin’de ise saldırı, yıkım ve katliamlara hız verdi.

Filistin ve Lübnan’daki girişimleri, Suriye’den ilhak ettiği Golan Tepeleri’nde büyük bir askeri tatbikat başlatarak devam ettiren İsrail savaş makinesi, güya “olası Suriye saldırısı”na karşı hazırlık yapıyor. İsrail medyası, Golan Tepeleri’nde yapılan tatbikata yüzlerce askerin yanı sıra tank, helikopter ve insansız uçakların katıldığını bildirdi.

Tatbikata ilişkin açıklamalar yapan İsrail

ordusunun şefleri ile askeri istihbarat yetkilileri, “Suriye ile savaşın hiç olmadığı kadar yakın olduğunu” söyleyerek, İsrail’in kışkırtıcı, saldırgan ve çirkin yüzünü birkez daha ortaya koydular.

Bu arada savaş kışkırtıcılığına katılan siyonist medya da, İsrail ordusunun, ülkenin kuzey bölgesinde “olası Suriye saldırılarına karşılık güvenlik önlemlerini en

yüksek seviyeye çektiği” yönünde haberler yayınlamaya başladı. İsrail’in bazı yayın organları, askeri şeflere dayandırılan haberlerde, “Suriye’den ani bir saldırı beklendiği” iddialarına yer vererek savaş kışkırtıcıları kervanına katıldı.

1967’den beri Golan Tepeleri’ni işgal altında tutan, buralara Yahudi yerleşimleri kuran, bölgenin suyunu çalan İsrail, Suriye’nin tüm barış girişimlerini reddederek, Golan Tepeleri’ni ilhak etmek niyetinde olduğunu gizleme gereği duymuyor. İsrail’in yayılmacı/ilhakçı niteliğine uygun olan bu kirli niyeti hayata geçirebilmek için Suriye’nin iradesinin kırılması gerekiyor ki, emperyalist/siyonist güçler şu ana kadar bunu başaramadılar.

İsrail savaş makinesinin “Suriye ile savaşa hazırlık” olarak sunduğu bu askeri tatbikat da, -iç politikayla ilgili yanı olmakla birlikte- esas olarak Golan Tepeleri’ni ilhak etme planının bir parçasıdır.

Belçika’da Opel işçileri grevde!

Antwerpen’de Opel işçileri 25 Nisan günü yeniden greve gittiler. Grev öğlen vardiyesinde çalışan işçilerin 20:30 da işi bırakmasıyla başladı. İş bırakma nedeni ise Avrupa İş ve İşyeri İşçi Temsilciliği’nin Almanya-Rüsselsheim’de pazarlıklar sonucu Antwerpen’de 2010 yılında 80 bin Chevrolets üreteceği üzerine yaptığı bir açıklama oldu.

İşçiler kendi üretim deneyimlerinden, bugünkü üretim koşullarında 2010 yılında 80 bin aracı üretmek için 3200 işçinin fazla olduğunu, bunun ise söylenenlerin tam tersine Antwerpen’de 1.400 değil daha fazla işçi çıkarılacağı anlamına geldiğini açıkladılar. Grev ayrıca, General Motor’un, üretimin Antwerpen’de kalması için işçileri ücret artışlarından ve sosyal haklarından taviz vermeye zorlamasına karşı bir protesto olarak da gündeme geldi.

Perşembe günü sabah vardiyasındaki işçiler grevi devraldı. Antwerpen işçileri öfkeli ve mücadelede kararlı. İşçiler grevi 3 Mayıs’a kadar sürdüreceklerini açıkladılar. Bu arada bu grevden etkilenen otomobil yedek parça üreticisi JCA işletmelerinde de bantlar çalışmıyor.

Polonya’nın Gleiwitz’deki Opel işletmelerinde de işçiler ücret artışı talebiyle greve gitmişlerdi.

Füze savunma sistemi gerginliği tırmanıyor!

ABD'nin saldırgan tutumuna Rusya'dan sert yanıt!

Füze savunma sistemi adı altında Polonya ve Çek Cumhuriyeti'ne nükleer füzeler yerleştirmeye hazırlanan Washington'daki savaş kışkırtıcıları, AB şeflerini bu plana razı etmek için adeta çırpınıyorlar. Gerçi ABD emperyalizmi, AB'den onay alsa da almasa da bildiğini okuyacak görünüyor. Ancak Rusya'nın sert tepkisi göz önüne alındığında AB şeflerinin desteği yine de önemlidir.

AB şeflerini ikna turlarından çıkacak sonuçlar henüz belli değil ama Rusya'yı ikna çabası boşa düşmekle kalmadı, Vladimir Putin başkanlığındaki Rus yönetimi, Bush liderliğindeki savaş kundakçılarının tahminlerinin de ötesinde sert tepki gösterdi. Amerikan planını Rusya'ya dönük bir tehdit olarak algılayan Putin yönetimi, kendi tedbirlerini almaktan geri durmayacağını ilan etmekte gecikmedi.

Dünya jandarmalığını esas olarak savaş makinesinin yok edici gücüne dayanarak sürdürmek isteyen ABD emperyalizmi, AB'nin onay vermeye gönüllü olmadığı, Rusya'nın ise sert tepki gösterdiği planı geri çekmeye pek istekli görünmüyor. Nitekim bizzat haydutbaşı Bush, konuyu Rusya Devlet Başkanı Vladimir Putin'le telefonda görüştüktan sonra, savunma bakanını Moskova'ya gönderdi. Bu arada AB şeflerini ikna turları da ABD savunma bakanı Robert Gates komutasında devam ediyor.

Polonya ile Çek Cumhuriyeti'ne nükleer füze yerleştirme ısrarı, Amerikan Füze Savunma Dairesi Başkanı Korgeneral Henry Obering'in açıklamasında da ortaya kondu. Çek Cumhuriyeti'nin başkenti

Prag'da konuşan general şunları söyledi: *“Biz uzun menzilli füzelere karşı inşa edilecek sistemle, savunmanın başarıya ulaşacağını düşünüyoruz. Bu sayede NATO'nun kısa menzilli füze savunma sistemi desteklenmiş olacak. Biz, projenin NATO kapsamında ele alınmasını istiyoruz ancak, proje NATO sisteminin bir parçası değil. Yani, projenin hayata geçirilmesi için NATO'nun onayını almak şart değil. Fakat ABD'nin Polonya ve Çek Cumhuriyeti ile birlikte NATO'nun ortak savunma kabiliyetine katkısı olabileceğini düşünüyoruz. Füze kalkını sistemi, potansiyel saldırılara karşı geniş bir savunma alanını kapsayacak kapasitede.”*

Bu sözler, Washington'daki savaş kışkırtıcılarının planı uygulamak için AB'den onay gelmesini beklemeyeceğini açıkça ifade ediyor. Ancak bilindiği gibi planın önündeki ciddi engel AB değil, Rusya'dır.

Nitekim Moskova'dan yapılan üst düzey açıklamalar, planın kabul edilmesinin olası olmadığına

işaret ediyordu. ABD'nin Polonya ve Çek Cumhuriyeti'ne füze kalkını yerleştirmesinin “karşılıklı imha” riskini artıracığı uyarısında bulunan Rusya devlet başkanı Vladimir Putin, *“Tarihte ilk kez Amerikan nükleer stratejik tesisleri Avrupa kıtasında boy gösteriyor. Bizim için bunların nakli Pershing'lerin nakliyle aynı. Bu Avrupa'daki güvenlik sistemini radikal şekilde değiştirecek”* dedi.

(ABD emperyalizmi 1979 yılında NATO aracılığıyla Avrupa'ya Pershing 2 ve Tomahawk füzeleri yerleştirmiş, dönemin Sovyetler Birliği yönetimi, bu füzelerin birçok Sovyet kentini yerle etme gücüne sahip olmasından dolayı buna sert tepki göstermişti.)

Amerikan planı hayata geçirilirse, ülkesinin de güvenliğini güvence altına alma hakkının saklı olduğunu kaydeden Putin, düzenlediği basın toplantısında, *“bu sadece bir savunma sistemi değil, Amerikan nükleer silah sisteminin bir parçasıdır”* dedi.

Pentagon'daki savaş kurmayları ile Brüksel'deki NATO şeflerini telaşa düşüren Rusya lideri, NATO ülkelerine önerdiği müzakerelerde Rusya'nın şikayetlerine çözüm bulunmaması halinde Moskova'nın, Avrupa Konvansiyonel Kuvvetler Anlaşması'ndan (AKKA) tamamen çekilmeyi gündemine alacağını belirtti. Putin, NATO ülkelerinin Rusya'nın sınırlarına askeri üsler inşa ettiğini ve tüm ülkeler bu anlaşmayı onaylayıp uygulayınca kadar, anlaşmanın uygulanması konusunda moratoryum ilan etmenin uygun olacağını göz önünde bulundurduğunu da ekledi.

Rusya'nın kararlı tutumuna Washington'dan önce, savaş aygıtı NATO'nun Brüksel'deki şeflerinden tepki geldi. Konuyla ilgili açıklamayı yapan aygıtın Brüksel'deki sözcüsü, *“Rusya, Devlet Başkanı Vladimir Putin ne demek istediği konusuna açıklık getirmeli. Moratoryuma ilişkin tutumları nedir ve böyle bir moratoryum ne anlama gelmektedir?”* dedi.

Sözcü tehdit kokan bu açıklamayı yaparken, NATO genel sekreteri Jaap de Hoop Scheffer, Rusya'nın açıklamalarına, *“Bu mesaj derin bir kaygı, düş kırıklığı ve üzüntüyle karşılanmıştır”* yanıtını verdi.

Polonya ile Çek Cumhuriyeti'nin gerici/Amerikancı rejimlerinin, silahlanma yarışını kışkırtan ABD planına dönük herhangi bir itirazlarına tanık olunmadı. Tersine, Doğu Avrupa'da gericiliğin başını çeken her iki rejim de füze kalkını yerleştirmeye hevesli görünüyor.

Çek halkının en azından bir kısmı, silahlanmanın tırmandırılmasına ve topraklarının Amerikan nükleer füzeleriyle kirletilmesine karşı çıkıyor. Polonya'da ise durum vahim görünüyor. Zira rejimin başında bulunan azılı anti-komünistlerin ülkeyi hızla polis devletine doğru sürüklediği Polonya'da, nükleer füzelerin yerleştirilmesine tepki gösterildiğine dair bir bilgiye henüz rastlanmamış değil.

Oysa, ABD emperyalizminin gerilimi tırmandıran nükleer füze yerleştirme girişimi, sadece Rusya halklarının değil, Doğu Avrupa ve Balkanlar'da yaşayan tüm halkların da geleceğini tehdit edebilecek niteliktedir.

Venezüella halkıyla dayanışmaya!

İsviçre'de, 28 ve 29 Nisan tarihleri arasında, Bolivar Devrimi'nin deneyimleri adı altında bir toplantı düzenlendi. Toplantıya konuşmacı olarak, Venezuela'da Chavez'in partisinin teorisyeni olarak bilinen ve parti içinde Chavez'den sonra en etkili kişi konumunda olan William Izzara katıldı.

Venezuela Bern Büyükelçisinin de yer aldığı ilk toplantıya 60 civarında bir kitle katılımı gerçekleşti. Bu ilk gün, Venezuela'daki gelişmeler, Hugo Chavez'in darbe girişimi, sonrasında hapis yattığı yıllar ve ardından iktidar süreci anlatıldı. Venezuela'nın dünya halklarının desteğine olan ihtiyacı vurgulandı.

İkinci gün Avrupa'daki devrimci güçlere düşen görevler üzerinde duruldu. Çeşitli yerlerde Venezuela'yla dayanışma komitelerinin kurulması talebinin yanı sıra her yıl Ocak ayında İsviçre'de düzenlenen Dünya Ekonomik Formu'na (WEF) karşı alternatif bir forum düzenlenmesi

tartışıldı. Bush'un Latin Amerika ülkelerine yaptığı geziye karşılık Hugo Chavez'in yaptığı karşı gezi örnek gösterilerek, böyle bir çıkışın yararları üzerinde duruldu.

Yoldaşça bir hava içinde geçen toplantıda Bir-Kar adına bir arkadaş da kısa bir konuşma yaptı; Türkiye devrimci hareketinin Latin Amerika'daki mücadelelere her zaman büyük bir ilgi gösterdiğini belirterek, halkların kardeşliğini vurguladı.

Toplantı sonrasında komite kurma çalışmaları sürdürüldü. Komite öncelikli olarak WEF'e karşı bir forumun düzenlenmesi ve buna Hugo Chavez'in yanı sıra Evo Morales'in de katılması için çalışmaları hızlandıracak. Bizler de Bir-Kar olarak bu çalışmayı örgütleyen bileşen içinde yer alacağız.

Bir-Kar/İsviçre

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Belirleyici olan ulusal ve dinsel aidiyet değil sınıfsal konumdur

Burjuvazi ve onun ideolojik zehrini yayan araç, kişi veya kurumlar, sınıfsal ayrımların üstünü örtmek, emekçileri sersemletmek ve böylece kapitalizmin dayattığı köleliye razı olmalarını sağlamak için etnik, dinsel, mezhepsel farklılıkları istismar ederler. Çağımız insanını halen en zayıf olduğu bu iki noktadan vurmak, yazık ki, pek çok durumda sermayenin işine yarayacak sonuçlara yol açmaktadır. Bu “birleştirme/parçalama/çatıştırma” taktiği emperyalist-siyonist güçlerin de bölge politikalarının en etkili araçlarından biridir.

Ülkemizin de dahil olduğu Ortadoğu coğrafyası söz konusu olduğunda, sosyal, kültürel, sanatsal, düşünsel zenginliğin kaynağı olması gereken etnik, dinsel, mezhepsel farklılıklar halkları parçalamanın, aralarında düşmanlık yaymanın, dahası mümkünse eğer bu halkları birbirine kırdırmanın aracı olarak kullanılmaktadır. Bu kirli taktiğin başını emperyalist/siyonist güçler çekmekle birlikte, bölgenin gerici rejimleri de onların izinden gitmektedirler.

Bu yapay ayrımlar Irak’ta emperyalist işgale karşı birleşik bir direnişin örülmesini zora sokarken, Lübnan’da emperyalist/siyonist güçlerin müdahalesi için bulunmaz bir zemin hazırlıyor. Türkiye’nin Amerikancı rejimi ise, hem ilerici-devrimci güçlere karşı dinsel gericiliği palazlandırmış, hem de uzun yıllar Kürt ve Ermeni halklarına dönük düşmanlık politikası güderek şovenizmi körüklemiştir. Gelinek yerde ise iki gerici kampa bölünen egemen sınıflar, bir yanda dinsel gericilik, diğer yanda laik ve ırkçı-şoven kutuplar oluşturarak birbiriyle çatışmaktadır. Ülkenin atmosferini zehirleyen bu kamplaşma, giderek emekçileri de taraf olmaya zorlamaktadır.

Emperyalist-siyonist güçler, bölgenin barındırdığı doğal farklılıkları halkları parçalayıp egemenlik altına almanın, böylece köleleştiriminin olanağına çevirmek için her yola başvuruyorlar. Bölgenin gerici güçleri ise, egemen oldukları ülkelerde benzer politikalar icra etmekte sakınca görmüyorlar. Zira sınıfsal çıkarları bu tür politikaları kaçınılmaz kılıyor.

Hal böyleyken bazı güçler, ulusal veya dinsel birliği bu vahim tabloyu değiştirmenin “reçetesi” olarak sunuyorlar. Bunların en azından bir kısmı önerdikleri çözüme inanırken, diğer kesimi ise inandıklarından değil, fakat sınıfsal çıkarlarına uygun olduğu için bu “çözüm”ü savunuyor, ya da savunur görünmeyi uygun buluyorlar.

Oysa bölgenin giderek kördüğüm haline gelen sorunlarına bakıldığında, önerilen reçetelerin gerçek hayatta bir karşılığının olmadığı her gün yeniden teyit edilmektedir. Örneğin işgal altındaki Filistin,

Hristiyan azınlık dışta tutulursa, homojen bir toplum sayılır. Zira ne ulusal, ne dinsel, ne de mezhepsel farklar var bu toplumda. Ancak vahşi siyonist işgale rağmen Filistin’de de iktidar etrafında odaklanan iç çatışma devam ediyor. Harcanan tüm çabalara rağmen çatışma kimi zaman şiddet boyutuna da taşınıyor. Elbette bunda emperyalist-siyonist güçlerin kuşatma ve kışkırtmalarının önemli bir payı var. Buna karşın kışkırtma da ancak nesnel bir zemini varsa işe yarar.

Irak bu konuda trajik bir örnektir. Dört yıldır emperyalist orduların işgali altında bulunan bu ülkede de, çoğunluğu aynı ulusa/dine mensup bir toplum var, buna rağmen mezhep farklılıkları üzerinden yükselen vahim bir çatışmaya sürüklenebildi. Irak’ta sorunun tarihsel arka planı, emperyalist orduların provokasyonlarının, bir takım istihbarat örgütlerinin kirli oyunlarının da bu çatışmanın körüklenmesinde elbette ki rolü var. Fakat tüm bu etkenler, işgal altındaki bir ülkede bile ulusal/dinsel aidiyetin toplumları birleştirecek bir “çimento” işlevi görme noktasında yetersiz kaldığı, dahası tarihsel olarak bu niteliğini geride bıraktığı gerçeğini değiştirmiyor.

Bir başka çarpıcı örnek ise, bazı Arap devletlerinin, geçen yılın Temmuz-Ağustos aylarında Lübnan’ı yerlebir eden İsrail saldırganlığına destek vermeleridir. Geçtiğimiz günlerde El-Cezire televizyonuna bir demeç veren, Bush liderliğindeki neo-faşist çete artıklarından John Bolton, “*O dönemde bazı Arap ülkelerinin büyükelçileri, bana İsrail’in Lübnan’a yönelik operasyonlarını ‘kendini savunma’ olarak gördüklerini söylediler*” demişti. Oysa dinsel/mezhepsel zenginliğine rağmen Lübnan bir Arap ülkesidir, ama aynı ulusal kökene mensup diğer devletler, siyonist İsrail gibi ırkçı bir rejimi Lübnan’a karşı destekleyebildiler.

Türkiye’deki gerici kamplaşmaya da bu açıdan baktığımızda, söz konusu aidiyetlerin burjuvaziyi bağlamadığını, ancak iktidar savaşında kitleleri seferber etmenin bir aracı olarak etkin bir şekilde kullanıldığını görürüz. Örneğin dinci olanın da, laik ve ırkçı-şoven olanın da kiblesi Washington’dur. Her iki tarafın da, “Türkiye’nin yüzde 99’u Müslüman, Türk milleti bir bütündür parçalanamaz” gibi gerici teraneleri sık sık tekrarladığını biliyoruz. Oysa Müslüman/Türk olduğu iddia edilen bu ülke halklarının önemli bir kesiminin işsizlik, sefalet ve açılığa mahkum edilmesi konusunda her iki gerici kamp aynı noktada durmaktadır. Keza Kürt halkına karşı izlenen ırkçı-inkarcı politika konusunda da aralarında kayda değer bir fark bulunmuyor. IMF-TÜSİAD reçeteleri, Beyaz Saray, Pentagon ve CIA’dan gelen emirlere uymak sözkonusu olduğunda ise, yarış içinde oldukları bir sır değildir.

Bu tür örnekleri çoğaltmak mümkündür. Ancak bu kadarı bile, kapitalizmin egemen olduğu yerde etnik, dinsel veya mezhepsel aidiyetlerin birleştirici olduğu, toplumların karşılaştığı soruların aşılmasında temel bir işlev gördüğü iddiasının, gerici propagandadan ibaret olduğunu göstermeye yeter.

Görüldüğü üzere egemenlerin tutumu her ülkede ve her koşulda sınıfsaldır. Onların etnik, dinsel veya mezhepsel fark ve aidiyetleri öne sürmeleri, emekçileri politikalarına alet etmenin bir aracıdır. Burada sorun işçi sınıfının, emekçilerin ve ezilen halkların kimi zaman egemenlerin kurduğu bu tuzaklara düşmesidir. Oysa emekçilerin de her koşulda sınıfsal aidiyeti, çıkarı temel almaları, buna göre tavır belirlemeleri gerekiyor. Aksi halde egemenlerin oyuncağı olmaktan kurtulamazlar.

Çağımızda her insanın etnik, dinsel, mezhepsel kökeni vardır elbet. Bu nesnel bir durumdur. Ancak bu durum ne kimseyi ayrıcalıklı kılar, ne de kimsenin baskı altına alınmasının gerekçesi sayılabilir. Zira her iki durumda da ırkçılık sözkonusudur. Bu böyle olmakla birlikte, insanın insan tarafından köleleştirildiği kapitalizmde ulusal, dinsel, mezhepsel ayrımlar da devam etmektedir. Zira insanların eşit olmadığı bir düzende ulusların, dinlerin, mezheplerin, cinslerin eşitliğinden söz etmek mümkün değildir.

Güncel planda bu ayrımlara karşı mücadelenin önemi açıktır. Buna karşın kapitalizmin her gün yeniden ürettiği bu sorunların köklü çözümü ancak sosyalizmde gerçek sonuçlarına ulaşabilecektir. Çünkü ancak sosyalizmde insanın insanı köleleştirmesinin zemini ortadan kaldırılabilir. Başka bir ifadeyle, her tür kölelik ve ayrımcılığa kökten çözüm isteyenlerin tutarlı olabilmesi, bütün kötülüklerin anası olan özel mülkiyete dayalı kapitalist düzenin cepheden reddedilmesinden ayrı düşünülemez.

Her zaman köklü çözüm savunusuna karşı, “Sorunların çözümü için sosyalizmi mi bekleyeceğiz?” türünden itirazlar işitmek mümkündür. Bu tür itirazlar eğer kapitalizmin bilinçli bir savunusu değilse, sorunun parçalı kavranmasından kaynaklanır. Zira kapitalizmin her gün yeniden ürettiği sorunların kökten çözümü için sosyalizmi önermek, hiçbir koşulda bu sorunların çözümü için güncel plandaki mücadeleyi dışlamaz. Tersine, pek çok demokratik kazanım veya bir takım sorunların düzen içi kısmi çözümü, tam da kökten çözümün, yani devrim ve sosyalizm mücadelesinin yan ürünleri/yan kazanımları olmuştur.

Estonya’da Sovyet anıtının nakline karşı gösteri

Geçtiğimiz hafta, Estonya’nın başkenti Tallinn’de Sovyetler Birliği döneminden kalan bir heykelin nakli, Estonya’da yaşayan Rus azınlık tarafından gösterilerle protesto edildi. Gösteride polis ile çatışan gençlerden 1 kişi öldü. Çatışmada 40’den fazla kişi yaralanırken 300’ün üzerinde kişi de gözaltına alındı.

Olaylar Estonya devletinin Sovyet asker

anıtının 50 yıllık işgalin simgesi olduğunu savunarak anıtı bir mezarlığa nakletmek istemesi üzerine çıktı. Ruslar ise buna, Nazi rejimine karşı direnişi simgeleyen Sovyet asker anıtının nakledilmesinin savaşta hayatını kaybeden yüzbinlerin anısına gölge düşürdüğü gerekçesiyle karşı çıkıyorlar.

Demokrasıcılık oyunu, darbe ve özel savaş...

M. Can Yüce

TC, yeni bir dönemeçte... Bu dönemeç, darbe ile demokrasi arasındaki bir dönemeç değil, demokrasıcılık komedisi ile devletin militarist, özel savaşçı özü, nitelikleri arasındaki paradoksun şiddetinin düzeyinden kaynaklanan bir dönemeç...

Genelkurmay Başkanlığı, 27 Nisan saat 23.15'te kendi internet sitesinde bir “muhtıra” yayınladı. Muhtıranın hedefi AKP hükümetinden başkası değildi. Bu açıklamanın mesajı, politik hedefi ve yönü çok açıktı. Denilmek istenen ve verilmek istenen mesaj şuydu:

“Bu devlet sahipsiz değildir. Bu devletin gerçek ve tartışmasız iktidarı vardır. Sizin hareket alanınızın sınırları bellidir. Bu sınırları aşmaya kalkmayın. Bu sınırlar içinde hareket edebilirsiniz, ancak gerçek iktidar olduğunuz gibi bir yanılgıya kapılmayın. Somut olarak Cumhurbaşkanlığının bizim iktidarımız için simgesel bir anlamı, önemli bir dengeleyici rolü vardır. Bununla oynamayın. Hele bu devlete ve onun temel niteliklerine özde bağlı olmayan birini, eşi türbanlı olan birini cumhurbaşkanı olarak belirlemeye yeltenmeyin. Yoksa her yolla sizi engeller; hatta çok pişman ederiz. Buna rağmen hala demokrasıcılık oynamaya devam ederseniz bu, sizin de bu oyunun da sonunu getirebilir. Eğer bu uyarılarımızı ciddiye almak istemiyorsanız cumhuriyet tarihine bakın, Erbakan Hocanızın başına gelenlere bakın!”

Genelkurmayın bu açık ve net darbe “muhtırasına” hükümet, görünürde sert bir karşılık verdi. Genelkurmayın bu girişiminin hükümete karşı bir tavır olarak algılandığını, görev ve yetkileri bakımından Başbakanlığa başlı bir kurum olduğunu ve bunun, Cumhurbaşkanlığı seçimleri konusunda Anayasa Mahkemesini etkilemeye yönelik bir çaba olduğunu açıklayan Hükümetin bu tutumu, “cesur”, “kılıçların çekilmesi” biçiminde değerlendirildi...

Hükümetin bu tutumu bir güç ve iktidar gösterisi mi, yoksa karanlıkta mezarlıkta yürüyen adamın “ıslık çalma” çabası mı olduğu geniş bir tartışma gerektirmiyor. Hükümet gerçekten güç ve iktidar sahibi ise, bu konuda kendisine güveniyorsa yapacağı ilk şey, ordunun “komuta kademesini” görevden almak ve sonuna kadar bu kararlılığının arkasında durmak olurdu. Bunu yapmadığı gibi, kendi partilerinden bir milletvekilinin bu doğrultudaki önerisini bastırma çabası içine girdi. Açık ki hükümetin bu konuda ne gücü, ne cesareti, ne de niyeti var... Türk siyaset kurumunun böyle “sivil” gelenek, kültür ve ahlakı yoktur... Hele bu AKP açısından çok daha geçerli bir olgudur.

Meclisi, partileri ve hükümetiyle Türk siyaset kurumu, militarist-özel savaşçı iktidar ilişkilerinde bir asma yaprağı, gerçek iktidar gücünü meşrulaştırma işlevini gören bir kurumdur, bir demokrasıcılık oyunundan başka bir şey değildir.

Türkiye’de burjuva anlamda bir demokrasi var mı? Anayasası, seçim, partiler ve diğer temel yasalarıyla, kurum ve pratik uygulamalarıyla bir demokrasiden söz etmek mümkün mü? Partiler, bu siyasal sistemin kendisine karşı politik duruşlarıyla, örgütlenmeleri, iç yapılanmaları ve yönetim anlayışı, işleyişi ve pratikleriyle burjuva demokrasinin neresindedirler?

Ya egemen basın yayın kuruluşları, medyası? O da

Evet, Türkiye’de bir demokrasi sorunu var. Ama bu sorun gerçek anlamda bir devrim sorunudur! Kürdistan ve Türkiye devrimleri olmadan, ya da bu devrimler özel savaş iktidarını zorlayacak ve yenilgi sürecine sokacak düzeyde gelişmeden, devrimler gerçek anlamda politik bir güç, politik birer seçenek haline gelmeden demokrasi sorunu çözülemez.

aynı “Apoletli” kurum ve kültürün etkin bir parçası değil mi?

Peki, ortada süren “dalaşın” anlamı nedir? Hemen vurgulamak gerekir ki, öteden beri çeşitli düzeylerde süren kavga, demokrasi ile militarizm arasında süren bir kavga değildir. Var olan gerçekliğin en kaba özeti şudur:

TC, askeri despotik bir özel savaş, bir iç savaş örgütlenmesidir; ordu ve onun yönetim aygıtı, bu örgütlenmede gerçek iktidar gücüdür. Bu gerçeklik, açık askeri darbe dönemlerinde, “Post modern darbe” dönemlerinde, “sivil” ve “demokrasili”, meclisli, çok partili ve buna dayalı “sivil” hükümet dönemlerinde de özde ve gerçeklikte geçerlidir! Açık, dolaylı veya post modern darbelerin en temel gerekçesi, “sivil iktidarların” devletin temel duyarlılıkları, çıkarları ve buna karşı gelişen tehlikelere karşı yetersiz kalmaları değildir. Elbette bu da bir gerekçedir, ama esas gerekçe, sınırları gerçek iktidar sahipleri tarafından çizilen “demokrasıcılık” oyununun kimi sınırlarının belirsizleşmesi, güç ve iktidar konusunda kimi yanılsamaların ortaya çıkması, oyunun kendisi ile gerçek “yönetmen” arasında kurulan dengenin bozulma sürecine girmesi, yani “sivillerin” iktidar oyununa yeltenmeleridir. Uyarıların, “muhtıraların” amacı oyunun sınırlarını hatırlatmak ve bozulma eğilimine giren dengenin yeniden kurulmasını sağlamaktır. Ama uyarının yetmediği veya tam işe yaramadığı noktada iktidar savaşının şiddet yasalarının devreye girdiği, gireceği de çok açıktır. TC’nin iktidar ilişkileri tarihi bir bakıma budur!

Bu gerçekliği tam kavramayanlar, demokrasıcılık oyununun figüranlarından gerçek aktör rolünü bekliyorlar. Diyorlar ki, *“gerçek iktidar sizsiniz, yasal olarak size bağlı olan kurum ve ilişkileri siz yönetmeli, denetlemeli, çizmeyi aşanları da azletmelisiniz!”* AKP’den bu tutumu bekleyenler var. Oysa AKP’nin böyle bir gücü, rolü ve niyeti yok. Kendisi burjuva anlamda demokratik bir parti değil, Türkiye siyasetinde böyle bir parti de yok... Bu özel savaş rejimine karşı, onun yasal, siyasal yapısına karşı, militarist yapısına ve ruhuna karşı, bunun en temel kaynağı konumundaki Kürdistan sorununa karşı en sıradan demokratik bir tavır almadan demokrat kimliğini kazanmak ve demokrasi mücadelesini

vermek, bu mücadelede başarılı olmak mümkün değildir. Demokrasi mücadelesi bir iktidar mücadelesidir. Ama askeri despotik cumhuriyetin demokratikleşmesi konusu, burjuva partilerin gücünü, geline tarihsel noktada sınıfsal konumunu aşan bir olgudur!

Türkiye’de bir demokrasi sorunu var. Evet, bu demokrasi mücadelesi, demokrasıcılık oyunu ile karıştırılmamalıdır. Hiçbir burjuva partisi, dincisi, liberali, “ulusal solcusu”, cumhuriyetçisi demokrasi mücadelesinin aktörü, bileşeni değildir. Onlar ancak Genelkurmay karşısında esas duruşa geçen, kimi durumlarda hareket alanlarını genişleterek iktidar yanılsamasını yaşayan, ama zor karşısında “şapkasını alıp giden” ya da esas duruşa geçen figüranlar konumundadırlar. O nedenle Türkiye siyaset kurumunu oluşturan meclisi, hükümeti, partileri demokrasinin unsurları olarak görmek, bunlar arasındaki dalaşı demokrasi mücadelesi olarak tanımlamak, yine ordu ile kimi zaman sertleşen çekişmeleri demokrasi mücadelesi olarak değerlendirmek TC gerçeğini, onun iktidar ilişkilerinin özünü kavramamak demektir.

Bu kavrayışsızlığın sol cephedeki ideolojik ve politik yansıması, düzen içi çözümlere bel bağlamak, “yasalcılık” oyununa kendini kaptırmak, en kötü türden reformculuktan başka bir şey değildir.

Evet, Türkiye’de bir demokrasi sorunu var. Ama bu sorun gerçek anlamda bir devrim sorunudur! Kürdistan ve Türkiye devrimleri olmadan, ya da bu devrimler özel savaş iktidarını zorlayacak ve yenilgi sürecine sokacak düzeyde gelişmeden, devrimler gerçek anlamda politik bir güç, politik birer seçenek haline gelmeden demokrasi sorunu çözülemez. Kuşkusuz devrim olmadan, devrimler bir politik seçenek haline gelmeden Kürdistan sorunu da çözülemez. Kürdistan sorunu çözülmeden Türkiye’de demokrasi sorunu da çözülemez. Askeri despotik cumhuriyeti günlük olarak besleyen ve üreten öncelikle ve esas olarak Kürdistan sorunudur!

Bu kısa vurgulardan da anlaşılacağı gibi, devrimcilerin duruşu ve görevleri, demokrasıcılık oyununun bir eklentisi, bir yaması haline gelmek değildir. Tersine askeri despotik cumhuriyeti, onun gerçek iktidar güçlerini ve demokrasıcılık komedyasının figüranlarını her fırsatta deşifre etmek ve Kürdistan ve Türkiye devrimlerinin bağımsız çizgisini gerçek seçenek haline getirme mücadelesini geliştirmektir. Halkımız, emekçiler, demokrasıcılık oyununun yönetmeni, aktörleri ve figüranları arasında bir tercih yapmayı değil, bu oyunu ve onun her düzeydeki oyuncularını deşifre etmeyi esas alır, bağımsız duruşta ısrar etmenin gerçek kurtuluşa götürecek doğru yaklaşım olduğunu her gün yeniden yeniden kavrar...

İki gün sonra 1 Mayıs... Askeri despotik cumhuriyete karşı işçilerin, emekçilerin, gerçek demokratların bağımsız duruşlarını ortaya koymaları açısından önemli bir olanak! Bu olanağı değerlendirmek, 1 Mayıs’ı güncel politik görevler ışığında kutlamak tarihsel önemdedir... Bunun başarılacağı umuduyla...

29 Nisan 2007

Mücadele Postası

Adana: “Darbeciler yargılansın!”

Genelkurmay’ın hükümet karşıtı yazılı açıklaması üzerine İHD Adana Şubesi önünde bir basın açıklaması gerçekleştirildi.

29 Nisan günü DTP, ESP, İHD, SES, EMEP, ÖDP, SDP, İşçi Mücadelesi ve THAY-DER tarafından düzenlenen basın açıklamasını İHD Adana Şube Sekreteri Ethem Açıklalın okudu.

Açıklamada şunlar söylendi: “*Türkiye’nin acı dolu tarihi her askeri darbenin bahanesi ne olursa olsun önce sosyalistleri, devrimcileri ve halkı ezdiğini, demokratik hakları ortadan kaldırdığını gösteriyor. 27 Nisan muhtırasıyla birlikte demokrasi ve özgürlükten yana tüm güçlerin askeri darbeye, askeri vesayete karşı sesini yükseltmesi birinci öncelik haline gelmiştir. Yeni 12 Eylül’lerin yaşanmaması için özgürlük ve adalet taleplerimizi birleştirerek mücadele etmeye çağırıyoruz. Bütün darbeciler yargılansın*”

Eylemde, “Darbeciler yargılansın!”, “MGK halka hesap verecek!”, “Kahrolsun MGK MİT, CİA, kontrgerilla!”, “Hepimiz Kürt’üz, hepimiz Ermeni’yiz” sloganları atıldı. Eylem basın metninin okunmasının ardından sona erdi.

Kızıl Bayrak/Adana

Sefaköy İKE’de tiyatro gösterimi

Sefaköy İşçi Kültür Evi’nde bir süredir çalışmalarını sürdüren 6. sınıf öğrencileri, La Fontaine’den uyarlanan “Ağustos böceği ile karınca” adlı oyunu sahnelediler. Bu oyun semtimizde daha önce de tiyatro ile ilgilenen bir işçi arkadaşımızın katkılarıyla sahnelendi.

Oyun başlamadan önce yapılan konuşmada yozlaşma ve uyuşturucuya karşı ailelerin çocuklarını nasıl korumaları gerektiği anlatıldı ve bu oyunun bu ihtiyaçtan hareketle sahnelendiği belirtildi.

Ardından Sefaköy İşçi Kültür Evi’nin çalışmaları hakkında bilgilendirme yapıldı. Bu tarz alternatif çalışmalar ve etkinliklerin çoğaltılması için ailelerin ve çocukların da destek vermesi gerektiği vurgulandı.

Sahnelenen oyun çocuklar ve aileleri tarafından sık sık alkışlandı ve ilgiyle izlendi. Oyunu aileler ve çocukları da dahil olmak üzere toplam 40 kişi izledi. Oyunun ardından Sefaköy İşçi Kültür Evi’nde başlatılacak tiyatro çalışmalarına katılma çağrısı yapıldı.

Sefaköy İşçi Kültür Evi çalışanları

Taksim emekçiye kapatılamaz!

Çağdaş Hukukçular Derneği, 1 Mayıs’ta devletin terörüne karşı 2 Mayıs’ta İçişleri Bakanı, İstanbul Valisi ve İstanbul Emniyet Müdürü hakkında suç duyurusunda bulundu. Sultanahmet Adliyesi önünde saat 13.00’te bir araya gelen kitle basın açıklaması yaptı. Yapılan açıklamadan sonra suç duyurusunda bulunuldu. Eylem’de “Taksim emekçiye kapatılamaz!” sloganı atıldı.

Kızıl Bayrak/İstanbul

Kadın sağlığı semineri

Sefaköy İşçi Kültür Evi Emekçi Kadın Komisyonu olarak, 29 Nisan günü, “Kadın sağlığı” başlıklı bir seminer gerçekleştirdik. Fabrika ve işyerinde sigortasız çalıştırmanın yoğun olduğu, sağlık hizmetlerinin sınırlı ve ücretli verildiği bugünkü koşullarda, özellikle işçi ve emekçi kadınlar sağlık haklarından yoksun kalıyor. Bir yandan eğitimsizliğin diğer yandan yoksulluğun etkisi kadınların kendi sağlıkları konusunda daha da edilgen kılıyor. Emekçi Kadın Komisyonu olarak tüm bu sorunları ele alan bir seminer düzenlemeye karar verdik. Seminer öncesi kadınların yoğun olarak çalıştığı tekstil fabrikalarına ve semtlerdeki ev kadınlarına çağrı yaptık.

Seminerde genel olarak kadın sağlığının anlatımının yanı sıra kapitalist sistemin insana verdiği değer ve sağlık sisteminin geldiği nokta anlatıldı. Ardından kadınların ikinci sınıf konumu üzerinde duruldu. Emekçi kadınların bu sorunlar ile baş edebilmeleri için üretime katılması ve kendi hakları için mücadele etmesi çağrısı yapıldı. Seminer sonunda yeni tanışan kadınların birbirleriyle sohbet etmesiyle sıcak bir ortam yaşandı. Seminere gelen emekçi kadınların hemen hepsi ilk defa böylesi bir etkinliğe katıldıklarını ve çok memnun kaldıklarını ifade ettiler. Seminere 20 kişi katıldı.

Küçükçekmece Emekçi Kadın Komisyonu

Tekstil-Sen çalışanlarına jandarma terörü

Tekstil-Sen, 26 Nisan’da İHD İstanbul Şubesi’nde yaptığı basın açıklaması ile, 21 Nisan günü Esenyurt Depo Durağı’nda Taksim çağrısı yaparak bildiri dağıtırlarken maruz kaldıkları gözaltı ve jandarma terörünü duyurdular.

Açıklamada konuşan Tekstil-Sen Genel Başkan Vekili Fethiye Erdoğan, 6 kişiyi gözaltına alan jandarmanın gösterdiği keyfi tutumun 1 Mayıs çalışmasına tahammülsüzlük olduğunu belirtti. 21 Nisan günü jandarma tarafından gözaltına alınan Özlem Cihan ise, özellikle Sarıgazi ve Esenyurt’un kontra örgütlenmenin geliştirildiği bölgeler olduğunu ve sık sık gözaltı terörü uygulandığını ifade etti. Jandarmanın müdahalesiyle yaralanan Cihan, jandarma karakolunda ölüm ve tecavüz tehdidine maruz kaldığını açıkladı.

Kızıl Bayrak/İstanbul

“100 yıl geçse de unutmayacağız!”

Hrant Dink Cinayetini İzleme Koordinasyonu, Dink’in katledilişinin 100. gününde Agos Gazetesi’nin önünde yaptığı açıklama ile, cinayetin açığa çıkartılmasının takipçisi olacaklarını dile getirdi.

29 Nisan günü Hrant Dink’in vurulduğu yerde toplanan yaklaşık 200 kişi “100 gün değil, 100 yıl geçse de unutmayacağız!” çağrısıyla yapılan basın açıklamasına destek verdi.

Eylemde, “100 gün değil, 100 yıl geçse unutmayacağız!/Hrant Dink Cinayeti’ni İzleme Koordinasyonu” pankartı açıldı. Önce Hrant Dink’in öldürülmeden önce yaptığı bir konuşma ile Dink’in eşi Rakel Dink’in Hrant’ın cenaze töreninde yaptığı konuşma banttan dinlendi.

Ardından yapılan açıklamada Dink davasına ilişkin hukuki gelişmelere değinilerek, “*Türkiye’nin geleceğini karartmak için işlendiği çok açık olan siyasi cinayeti gerçekleştiren organizasyonun bütünüyle sorgulandığı, sergilendiği bir iddianame bekliyoruz*” denildi. Böyle bir sorgulama hayata geçmediği takdirde bunun bir hukuk skandalı olacağı belirtildi. Açıklama, Hrant Dink cinayetinin takip etmeye devam edileceği ve Hrant’ın katledilişinin 200. günü olan 7 Ağustos 2007 tarihinde de Agos Gazetesi önünde olunacağı duyurusuyla sona erdi.

Alkışlarla sona eren açıklamada “Ne mutlu Hrant’ım diyebilene!”, Türkçe ve Ermenice “Hepimiz Hrant’ız hepimiz Ermeni’yiz!” dövizleri kaldırıldı.

Kızıl Bayrak/İstanbul

EKSEN Yayıncılık Büroları

Üsküdar (İstasyon) Cad. Pınar İşhanı
No: 5 Kat: 4 Daire: 52 Kartal/İstanbul (0 216 353 35 82)

Necatibey Cd. Gözlükçü İşhanı No: 26/24
Kızılay/ANKARA Tel: 0 (312) 229 06 44

Sönmez İş Sarayı Kat: 3 No: 220 Heykel/BURSA
Tel: 0 (224) 220 84 92

Silifke Cd. Çavdaroglu Çarşısı 2/93
MERSİN

853. Sok. Bilen İşhanı No: 27/710
Konak/İZMİR Tel-Fax: 0 (232) 489 31 23

Cemal Gürsel Cd. Shell Karşısı Vakıf İşhanı Kat: 3
No: 306 ADANA Tel: 0 (322) 363 52 91

Cumhuriyet Mah. Tennur Sok. Cumhuriyet İşhanı
Kat: 3/45 KAYSERİ Tel-fax: 0 (352) 2326671

Saadetdere Mah. Fırın Sok. No: 37/25 (Depo durağı)
Esenyurt/İSTANBUL

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Gazetene sahip çık! Abone ol! Abone bul!

Adı : .....
Soyadı : .....
Adresi : .....
Tel : .....

6 Aylık	Yurt içi	30.000 000 TL	Yurt dışı	100 Euro
1 Yıllık	Yurt içi	60.000 000 TL	Yurt dışı	200 Euro

Gülcan Ceyran adına,
* TL için : Yapı Kredi Bankası İstanbul/Aksaray Şb. 0097680-3
* Euro için : İş Bankası İstanbul/Aksaray Şb. 10021127094
No’lu hesaba yatırdım. Makbuzun fotokopisi ektedir.

**Devrim ve sosyalizm
mücadelesinde
yaşıyorlar!..**